

TĚŠÍNSKÉ
DIVADLO

TĚŠÍNSKÉ DIVADLO

ČESKÁ SCÉNA | SCENA POLSKA | BAJKA

2015/2020

VÁŽENÍ PRÁTELÉ TĚŠÍNSKÉHO DIVADLA,

jsm součástí tohoto divadla jako jeho ředitel teprve třetí sezonu, v podstatě jen dva roky a tři měsíce. Přesto mi dovozte, abych se skromně poohlédl za sebe a zhodnotil některé dílčí výsledky.

Stále si při své práci připomínám, že Těšínské divadlo je středoevropským divadelním a společenským unikátem: hraje své inscenace ve dvou jazycích, v jazyce českém a polském, a každá ze tří scén má svou dramaturgii a své umělecké směřování. Ojedinelá pospolitost je základním kamenem trvání tohoto divadla, je jeho společenskou a kulturní vazbou i vzájemnou divadelní inspirací všech jeho tří scén. Proto při svém řízení kladu důraz na rozvoj jednotlivých scén nejen ve smyslu jejich vlastních uměleckých koncepcí, ale také na rozvoj vzájemné integrace jednotlivých scén, a to ve smyslu konání společných uměleckých projektů, které posilují nejen divadelní pospolitost, ale i umělecké obohacování.

S tím souvisí i program rozvíjení Těšínského divadla jako moderního repertoárového divadla, které překvapuje různorodými žánry a vyniká jejich precizním zpracováním. Jednotlivé scény pěstují ve svých programech klasické divadelní žánry a kompozi-

ce, inscenace mají svou pestrost, dynamiku, srozumitelnost, diváckou přehlednost a hlavně naději. Je to důstojná umělecká opozice vůči tolik proklamovanému postmodernímu divadlu, které nabízí ve své zkomolené podobě často jen ošklivost a beznaděj.

Vážení diváci, zažil jsem za 35 let své profesionální praxe na divadle mnohé: zažil jsem na vlastní oči divadlo smetené velkou povodní, viděl i požárem zničený divadelní sál, prožíval zákazy vlastních inscenací v 80. letech minulého století či bezmocně přihlížel zrušení slavného divadelního souboru na počátku let devadesátých. Se vším jsem se postupně vyrovnal a věřím, že se i my jako divadlo vyrovnáme se současnou epidemickou situací. Pandemie nám sice zabránila řádně dokončit jubilejní 75. sezonu České scény, narušila i počátek jubilejní 70. sezony Polské scény a zrušila konání 20. Festivalu divadel Moravy a Slezska, ale v zásadě nezastavila náš umělecký provoz a naše přemýšlení o budoucnosti našeho divadla.

Důkazem tohoto našeho vzdoru je dokončení přestavby nové obchodní strategie Těšínského divadla, která díky moderním technologiím, a hlavně úsilí pracovníků obchodního oddělení, zcela změnila původní

systém předprodeje vstupenek. Byla vybudována nová pokladna a informační centrum TD, zřízeny nové webové stránky TD, nové logo, nová forma plakátů a zřízeny citylighty v okolí divadla. To vše by mělo našim milým divákům usnadnit a zpříjemnit kontakt s naším divadlem a lépe ho také zviditelnit.

Mnoho let se připravovala přestavba původní kotelny Těšínského divadla na jeho alternativní scénu, dokonce se i začalo před lety stavět a pak se vše zastavilo. Po důsledné přípravě se v lednu 2020 obnovily stavební práce a již v polovině v září byla Malá scéna předána do užívání loutkové scéně Bajka, která zde měla 21. září 2020 svou první premiéru.

Není třeba zdůrazňovat, že jsme využili odstávky divadelního provozu k celkovému úklidu a opravám všech našich pracovišť, že jsme také během podzimu zmodernizovali Divadelní klub a otevřeli nové Studio B52, a že hlavně neúnavně na všech scénách zkoušíme, abychom našim divákům v blízké budoucnosti opět snesli pomyslné „těšínské nebe“.

PETR KRACIK

ředitel Těšínského divadla

Szanowni Przyjaciele Teatru Cieszyńskiego, jestem częścią tego teatru dopiero trzeci sezon, w zasadzie tylko dwa lata i trzy miesiące. Pomimo tego pozwólcie, abym spoj-rzał wstecz i ocenił niektóre osiągnięcia.

W swej pracy nieustannie uświadamiam sobie, że Teatr Cieszyński jest środkowoeuropejskim fenomenem teatralnym i artystycznym; spektakle wystawiane są w dwóch językach: w języku czeskim i polskim, a każda z trzech scen ma własną koncepcję dramaturgiczną i własny kierunek artystyczny. Wyjątkowa wspólnota jest kamieniem węgielnym trwania tego teatru, stanowi jego społeczną i kulturową więź, jest wzajemną teatralną inspiracją wszystkich trzech scen. Dlatego, jako dyrektor, przywiązuję dużą wagę do rozwoju poszczególnych scen: w realizacji wspólnych projektów artystycznych, które nie tylko wzmacniają wspólnotę teatralną, ale również ją wzbogacają artystycznie.

Z tym związany jest również program rozwoju Teatru Cieszyńskiego jako nowoczesnego teatru repertuarowego, który zaskakuje różnorodnością gatunków teatralnych i szczyty ich precyzyjnym opracowaniem. Poszczególne sceny mają w swym repertuarze klasyczne sztuki teatralne i kompozycje. Inscenizacje charakteryzuje różnorodność, dynamika, zrozumiałość, przejrz-

stość, a przede wszystkim nadzieja. Jest to szlachetna opozycja artystyczna wobec tak bardzo przereklamowanego teatru postmodernistycznego, który proponuje często w zniekształconej formie tylko brzydotę i brak nadziei.

Szanowni Widzowie, w ciągu 35 lat swej pracy zawodowej przeżyłem w teatrze wiele: widziałem na własne oczy teatr zmieciony przez wielką powódź, widziałem zniszczoną przez pożar salę teatralną, przeżyłem zakaz wystawiania własnych inscenizacji w latach 80. minionego wieku, bezradnie obserwowałem likwidację słynnego zespołu teatralnego na początku lat dziewięćdziesiątych. Stopniowo poradziłem sobie ze wszystkim i wierzę, że również my, jak teatr, poradzimy sobie z aktualną sytuacją epidemiczną. Pandemia co prawda przeszkodziła nam w dokończeniu jubileuszowego 75. sezonu Sceny Czeskiej, przerwała także początek jubileuszowego 70. sezonu Sceny Polskiej, z powodu pandemii nie odbył się 20. Festiwal Teatrów Moraw i Śląska, lecz pandemia na szczęście nie wstrzymała naszej pracy artystycznej i myślenia o przyszłości naszego teatru.

Przykładem naszego uporu jest dokończenie przebudowy strategii marketingowej Teatru Cieszyńskiego, która dzięki nowoczesnym technologiom, a przede wszystkim

dzięki staraniom pracowników działu marketingu, całkowicie zmieniła pierwotny system przedsprzedaży biletów. Zbudowano nową kasę i centrum informacji TC, powstała nowa strona internetowa TC, nowe logo, nowa forma plakatów, powstały citylighty w pobliżu teatru. To wszystko powinno naszym drogim widzom ułatwić i umilić kontakt z teatrem, a teatr dzięki temu stał się lepiej widoczny.

Długo przygotowywano przebudowę pierwotnej kotłowni Teatru Cieszyńskiego na scenę alternatywną, przed paroma laty rozpoczęto nawet budowę, lecz później wszystko zostało wstrzymane. Po dokładnym przygotowaniu w styczniu 2020 r. prace budowlane znowu ruszyły i już w połowie września Mała Scena została przekazana Scenie Lalek Bajka, która miała tam pierwszą premierę 21 września 2020 r.

Nie trzeba podkreślać, że przerwę w działaniach teatralnych wykorzystaliśmy do generalnych porządków i napraw w miejscach pracy, jesienią odnowiliśmy Klub Teatralny i otwarli nowe Studio B12, i że nieustannie trwają próby na wszystkich trzech scenach, żebyśmy mogli w niedalekiej przyszłości naszym widzom przychylić „cieszyńskiego nieba“.

PETR KRACIK

dyrektor Těšínského divadla

VÁŽENÍ DIVÁCI,

objeví-li se divadelní almanach, přichází čas na vzpomínání. Tak jaká tedy byla Česká scéna Těšínského divadla v letech 2015–2019? Určitě to byly krásné roky a událo se toho před oponou i za oponou nemálo.

V červnu 2019 ukončil své dlouholeté působení v Těšínském divadle dramaturg Ivan Misař, který se z aktivního účastníka divadelního dění jistě rád promění v dobrého rádce a zaujatého diváka. V lednu 2020 jsem nastoupila na jeho místo a po letech se tak opět vrátila do divadla, ve kterém jsem jako dívka se zatajeným dechem opakovaně sledovala všechna představení a kde jsem si uvědomila, že divadlo je svět, jehož nedílnou součástí bych se ráda stala. Vrátila jsem se do míst, kde jsem poprvé poznala vůni divadelního zákulisí i náročnost divadelního kumštu.

Zvu Vás tedy na vzpomínkové listování divadelními sezónami, z nichž už zůstaly jen fotografie, pár recenzí a především nádherné vzpomínky, jelikož divadlo, to je neopakovatelná chvíle tady a teď.

Při přípravě repertoáru se snažíme myslet na všechny generace diváků, kteří navštěvují naše představení nejen na domovské scéně v Českém Těšíně, ale i na zájezdových štacích v okolních městech. Za posledních pět let jsme Vám nabídli řadu zajímavých titulů různých žánrů českých i světových dramatiků, klasických i moderních, tradičních i experimentálních. Určitě si vzpomenete např. na Goldoniho Sluhu dvou pánů, na klasický Večer tříkrálový W. Shakespeara či na výrazný Ostrovského Deník ničemy. Pro někoho mohl být Mefisto Klause Manna příliš moderní, přesto nezapomenutelný. Nikdo z Vás ale určitě nepohrdnul českými tituly; Langerova Jízdní hlídka se stala exkurzí do historie, ženskou otázku (a nejen tu) v kontextu patriarchálního venkova řešila Gazdina roba G. Preissové. Ze světového dramatu byly sázkou na jistotu např. Čechovovy Tři sestry, nově objevená Morálka paní Dulské G. Zapolské, Orkényho filmová klasika Kočičí hra nebo broadwaysky laděná Kočka na rozpálené plechové střeše T. Williamse. Současnou dramatiku

zastupovala Koljadova Slepice, napětí a důvtip jste si mohli vychutnat v detektivce Osm žen R. Thomase. Z komedií Vás zajisté rozesmával Feydeau a jeho Dámský krejčí i americká „převlékací“ klasika Sugar aneb rád to někdo horké. Nový svět zde připomněla hra Zahraj to znovu, Same W. Allena a nebezpečí v náručí dvou žen pak Cooneyho „řachanda“ 1 + 1 = 3. Samozřejmě nechyběl ani tolik oblíbený muzikál. Na Františka z Assisi či Kuba jste, milí diváci, přicházeli opakovaně a pro nás to byla vždy velká radost. Ke specifickým inscenacím České scény zajisté patřila i muzikálová poéma PA-DI-PA-RE.

Divadlo je ten nejkrásnější sen. Zasněte se u vzpomínek při listování naším almanachem a přijďte si k nám užít snění i v budoucnu. Děkujeme Vám za přízeň v časech dobrých i podivných. Hrát pro Vás nás činí šťastnými, ale bez Vás to nemá smysl. Těšíme se na viděnou v dalších sezónách!

S úctou

ALICE OLMOVÁ
dramaturgyně České scény

SEZONA 2015 / 2016

NIKOLAJ KOLJADA

SLEPICE

PREMIÉRA 14. ČERVNA 2015

MARTIN KÁKOŠ, GABO DUŠÍK,
MARTIN SARVAŠ, JAROSLAV MORAVČÍK

FRANTIŠEK Z ASSISI

PREMIÉRA 12. ZÁŘÍ 2015

GEORGES FEYDEAU

DÁMSKÝ KREJČÍ

PREMIÉRA 14. LISTOPADU 2015

ANTON PAVLOVIČ ČECHOV

TŘI SESTRY

PREMIÉRA 9. LEDNA 2016

JOSEF KAINAR

ZLATOVLÁSKA

PREMIÉRA 27. ÚNORA 2016

PETER STONE, JULE STYNE,
BOB MERRILL

SUGAR ANEB NĚKDO TO RÁD HORKÉ

PREMIÉRA 30. DUBNA 2016

SEZONA 2016 / 2017

KARL SCHÖNHERR

ĎÁBLICE

PREMIÉRA 25. ČERVNA 2016

CARLO GOLDONI

SLUHA DVOU PÁNŮ

PREMIÉRA 10. ZÁŘÍ 2016

KUBO, MUZIKÁL NA LIDOVOU NOTU

PODLE DIVADELNÍ HRY

JOZEFA HOLLÉHO

A SCÉNÁŘE MARTINA ŤAPÁKA

UPRAVIL MILOSLAV ČÍŽEK

PREMIÉRA 30. ZÁŘÍ 2016

OSCAR WILDE

JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA

PREMIÉRA 14. LEDNA 2017

IVAN STODOLA

ČAJ U PANA SENÁTORA

PREMIÉRA 4. BŘEZNA 2017

GUSTAV OPLUSTIL, MILOSLAV ČÍŽEK

PÍSNICKÁŘ

PREMIÉRA 13. 5. 2017

SEZONA 2017 / 2018

WILLY RUSSEL

VÝCHOVA SLEČNY RITY

PREMIÉRA 2. ZÁŘÍ 2017

WOODY ALLEN

ZAHRAJ TO ZNOVU, SAME

PREMIÉRA 23. ZÁŘÍ 2017

PA-DI-PA-RÉ TEN, KTERÉHO DAL BŮH

NÁMĚT A SCÉNÁŘ JAROSLAV MORAVČÍK

PREMIÉRA 4. LISTOPADU 2017

GABRIELA ZAPOLSKÁ

MORÁLKA PANÍ DULSKÉ

PREMIÉRA 13. LEDNA 2018

WILLIAM SHAKESPEARE

VEČER TŘÍKRÁLOVÝ

ANEB COKOLI CHCETE

PREMIÉRA 10. BŘEZNA 2018

ISTVÁN ÖRKÉNY

KOČIČÍ HRA

PREMIÉRA 12. KVĚTNA 2018

SEZONA 2018 / 2019

RAY COONEY

1 + 1 = 3

PREMIÉRA 8. ZÁŘÍ 2018

ROBERT THOMAS

OSM ŽEN

PREMIÉRA 26. ŘÍJNA 2018

FRANTIŠEK LANGER

JÍZDNÍ HLÍDKA

PREMIÉRA 16. LISTOPADU 2018

GABRIELA PREISSOVÁ

GAZDINA ROBA

PREMIÉRA 26. LEDNA 2019

ALEXANDR NIKOLAJEVIČ OSTROVSKIJ

DENÍK NIČEMY

PREMIÉRA 23. BŘEZNA 2019

TENNESSEE WILLIAMS

KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ

STŘEŠE

PREMIÉRA 11. KVĚTNA 2019

NIKOLAJ KOLJADA

SLEPICE

PŘEKLAD **GABRIELA PALYOVÁ** SCÉNA A KOSTÝMY **MARTA ROSZKOPFOVÁ J. H.** DRAMATURGIE **IVAN MISAŘ** REŽIE **JIŘÍ SEYDLER J. H.**

ALLA **ŠÁRKA HRABALOVÁ** DIANA **LENKA WACLAWIECOVÁ** NONNA **ELIŠKA ADAMOVSKÁ J. H.** FJODOR **MICHAL PRZEBINDA**
 VASILIJ **MIROSLAV LIŠKA** SOUSED **PETR PĚNKAVA** NÁJEMNÍCI **ANETA BERGER*** **ANNA BRIJOVÁ*** **MILADA ZBONČÁKOVÁ***
DOMINIK GRÁCZ* [* EXTERNÍ SPOLUPRACOVNÍCI TD]

INSPICE **JAROSLAV PALATÝ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 14. ČERVNA 2015

JEDNO VELKÉ RUSKO

Zkamenělé divadlo v jakémsi guber-nijním městě. Jeho hvězdám se hroutí život v okamžiku, kdy mezi ně zapadne nová krev, která jim přebírá nejenom role, ale také plešatějícího šéfa souboru, uvízlého v pasti vlastní machy, a manžela dosavadní divy uměleckého kolektivu. Vzpoura. Všechny jistoty jsou

v troskách. Živoří ale všichni stejně. Jako v nejlepších optimistických tragédiích se Nonna ani neutopí ve Volze, ani neuteče ze zatuchlého města. Ostatní se vrátí do starých kolejí a občané rozduření narušováním soužití se nakonec už těší na premiéru hry, kterou přece herci zkoušeli i po nocích. V těšínské insce-

naci hrají velmi dobře Lenka Wacławie-cová, Eliška Adamovská, Michal Przebinda, Miroslav Liška, ale září v ní Šárka Hrabalová v roli herečky Ally, podváděné manželky divadelního úředníka. Jeden ze zápisů na herecký výkon roku.

Jiří P. Kříž, Právo, červenec 2015

MARTIN KÁKOŠ, GABO DUŠÍK, MARTIN SARVAŠ, JAROSLAV MORAVČÍK

FRANTIŠEK Z ASSISI

PŘEKLAD **IVAN MISAŘ** SCÉNÁŘ **MARTIN KÁKOŠ** HUDBA **GABO DUŠÍK** TEXTY PÍSNÍ **MARTIN SARVAŠ** HUDEBNÍ NASTUDOVÁNÍ
VLASTIMIL ONDRUŠKA SCÉNA **PAVOL ANDRAŠKO J. H.** KOSTÝMY **LUDMILA VÁROSSOVÁ J. H.** ASISTENT CHOREOGRAFIE
JAKUB KALETA DRAMATURGIE **IVAN MISAŘ** REŽIE A CHOREOGRAFIE **JAROSLAV MORAVČÍK J. H.**

FRANTIŠEK **ZDENĚK KLUSÁK** LEO **TOMÁŠ HÁBA** KLÁRA **LUCIE BERGEROVÁ J. H.** CHUDOBA **MARKÉTA GLOSOVÁ**
 ČERNÝ RYTÍŘ **ROBERT URBAN, PETR KUTHEIL J. H., TOMASZ W. PRZYBYŁA J. H.** SMRT **ADÉLA KRULIKOVSKÁ**
 FRANTIŠKOVA MATKA **JOLANA FERENCOVÁ** BERNARDONE, FRANTIŠKŮV OTEC **MICHAL PRZEBINDA** FAVARONE, OTEC KLÁRY
ZDENĚK HRABAL ELIÁŠ **MIROSLAV LIŠKA** 1. PŘÍTEL, 1. MNICH **ONDŘEJ FRYDRYCH** 2. PŘÍTEL, 2. MNICH **PETR SUTORÝ**
 PAPEŽ **KAROL SUSZKA** KRČMÁŘ, SULTÁN **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** BIANCA, SESTRA KLÁRY **PETRA SKLÁŘOVÁ** PAPEŽSKÝ LEGÁT
MILOSLAV ČÍZEK KNĚZ **PETR PĚNKAVA** 1. KARDINÁL, 1. MUŽ **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** 2. KARDINÁL, 2. MUŽ **ZDENĚK HRABAL**
 ANDĚL **AGÁTA VEJMEKOVÁ J. H.** SÓLOVÉ TANEČNÍ ROLE **LUK.DANCE**, S. R. O. A EXTERNÍ SPOLUPRACOVNÍCI TĚŠÍNSKÉHO DIVADLA

INSPICE **ALICE VALTEROVÁ, DOMINIK GRÁCZ, ADÉLA KRULIKOVSKÁ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 12. ZÁŘÍ 2015

LIDÉ, JEN POKORA, CHUDOBA A ČISTOTA!

[...] Hvězdný Klusák! Předpokládalo se, že dál těšínský soubor, ve kterém nezáří hvězdy brněnské muzikálové líhně záso-bující Prahu i Bratislavu, už jít nemůže. Ale jen do září, tedy do premiéry Fran-tiška z Assisi v režii Jaroslava Moravčí-ka. Assisi přinejmenším znovu zamotá hlavu muzikálové komisi Thálie, protože výkon Zdeňka Klusáka v titulní roli, to je

zase nevidaný zážitek. A v hlavní žen-ské roli Kláry, Františkovy lásky z časů bujaré mladosti ještě před velkou pro-měnou jeho duše, znovu září Lucie Ber-gerová. Důvod, proč se těšínský muzikál František z Assisi stane další kometou přehlídek hudebního divadla a černým koněm žebříčků, je ovšem vedle profe-sionality, kterou Moravčík s několika ta-

nečníky z činoherního souboru vytřískal, ještě jeden, a dokonce prvořadý: poko-ra, chudoba a čistota je téma duchovní, v čase sobectví a nenávisti znovu velké. V Těšíně I. P. 2015 přicházejí na Fran-tiška lidé už popáté. Má i dnes světu co vzkázat.

Jiří P. Kříž, Právo, září 2015

GEORGES FEYDEAU

DÁMSKÝ KREJČÍ

PŘEKLAD **MICHAL LÁZŇOVSKÝ** KOSTÝMY **ZUZANA MAZÁČOVÁ J. H.** SCÉNA **MICHAL SYROVÝ J. H.** REŽIE **PAVEL ONDRUCH**

BASSINET **TOMÁŠ HÁBA** MOULINOT **ROBERT URBAN** AUBIN, MANŽEL ZUZANY **PETR SUTORÝ ŠTĚPÁN**, SLUHA **PETR PĚNKAVA**
MADAME AIGREVILLE **ŠÁRKA HRABALOVÁ** ZUZANA **JOLANA FERENCOVÁ** RÓZA **ADÉLA KRULIKOVSKÁ**
YVONNA, MANŽELKA MOULINOTA **MARKÉTA GLOSOVÁ** MADAME D' HERBLAY POMPONNETE **LENKA WACLAWIECOVÁ**

INSPICE **ALICE VALTEROVÁ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 14. LISTOPADU 2015

Doktor Moulinot, vážený občan, se oženil. Do života mu přibude jedna žena, jedna tchýně a posléze i jedna milenka. Jeho dny plynou poměrně nevzrušeně až do okamžiku, kdy se nečekaně pro-

táhne jeden flám. A to zrovna v den, kdy má přijet tchýně na návštěvu. Je třeba zachránit čest i manželství. Napomůže drobná lež, která spouští lavinu dalších lží a komických situací. Feydeau je

znám jako mistr zápletek a humorných konfliktních situací a v této komedii jimi rozhodně nešetřil.

ANTON PAVLOVIČ ČECHOV

TŘI SESTRY

PŘEKLAD **LEOŠ SUCHAŘÍPA** ÚPRAVA **SIMONA NYITRAYOVÁ, RADEK BROŽ** POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE **TOMÁŠ SUKUP**
SCÉNA A KOSTÝMY **ALEXANDRA A ROMAN CIHANSKI MACHOVI** HUDBA **ALEXANDRA CIHANSKI MACHOVÁ**
PROJEKCE **MIROSLAV PAVELEK** DRAMATURGIE **IVAN MISAŘ** REŽIE **SIMONA NYITRAYOVÁ**

OLGA **ŠÁRKA HRABALOVÁ** MÁŠA **JOLANA FERENCOVÁ** IRINA **MARKÉTA GLOSOVÁ**
ANDREJ PROZOROV, JEJICH BRATR **TOMÁŠ HÁBA** NATÁLIE, JEHO MILÁ, POTOM ŽENA **PETRA SKLÁŘOVÁ**
FJODOR KULYGIN, PROFESOR GYMNÁZIA, MÁŠIN MUŽ **ZDENĚK KLUSÁK**
ALEXANDR VERŠININ, PODPLUKOVNÍK, VELITEL BATERIE **ZDENĚK HRABAL**
NIKOLAJ TUZENBACH, BARON, PORUČÍK **MIROSLAV LIŠKA** VASILIJ SOLENÝ, ŠTÁBNÍ KAPITÁN **ROBERT URBAN**
IVAN ČEBUTYKIN, VOJENSKÝ LÉKAŘ **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** ALEXEJ FEDOTÍK, PODPORUČÍK **PETR PĚNKAVA**
VLADIMÍR RODE, PODPORUČÍK **ONDŘEJ FRYDRYCH** FERAPONT, VRÁTNÝ U KRAJSKÉ SPRÁVY **MICHAL PRZEBINDA**
ANFISA, CHŮVA **LENKA WACLAWIECOVÁ**

INSPICE **ALICE VALTEROVÁ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 9. LEDNA 2016

Tři sestry Prozorovovy mají kdesi v provincionálním ruském městě dům, kde žijí se svým bratrem Andrejem a později i s jeho rodinou. Otec byl generálem

a Olga, Máša a Irina prožívaly své dny v důstojnické společnosti. Všechny neustále vzpomínají na Moskvu, touží se do ní odstěhovat, protože tam byly šťastné.

Život je stále více ubíjí, drtí, ničí...hledají jeho smysl, ale nestačí jenom snít, je potřeba najít odvahu sny uskutečnit.

JOSEF KAINAR

ZLATOVLÁSKA

HUDBA **ANDRZEJ MACOSZEK** TEXTY PÍSNÍ **JOSEF KAINAR**, **LENA PEŠÁK** [VĚTŠINA TEXTŮ] A **LADISLAV SLÍVA**SCÉNA A KOSTÝMY **OLEKSANDR OVERČUK J. H.** DRAMATURGIE **LADISLAV SLÍVA J. H.**CHOREOGRAFIE **FRANTIŠEK BLATÁK J. H.** REŽIE **KAROL SUSZKA**

ZLATOVLÁSKA **MARKÉTA GLOSOVÁ** KRÁL **ZDENĚK KLUSÁK** JIŘÍK **ROBERT URBAN** BABKA **JOLANA FERENCOVÁ**
 KRÁL, OTEC ZLATOVLÁSKY **ZDENĚK HRABAL** PRVNÍ RYBÁŘ **JOSEF BIČIŠTĚ J. H.** DRUHÝ RYBÁŘ **PETR SUTORÝ**
 PES **TOMÁŠ HÁBA** RYBA **PETRA SKLÁŘOVÁ** PTÁČCI, MRAVENCÍ A PSI **DĚTI ZE ZÁKLADNÍCH ŠKOL V ČESKÉM TĚŠÍNĚ A HAVÍŘOVĚ**

INSPICE **ALICE WALTEROVÁ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 27. ÚNORA 2016

Příběh o kuchaři Jiříkovi, který ochutnal kouzelnou rybu a porozuměl řeči zvířat. Zlý král ho za jeho prohřešek poslal do světa, aby mu přivedl Zlatovlásku, o jejíž vlas se hádali vrabčáci...známá a oblíbená pohádka v muzikálové podobě.

PETER STONE, JULE STYNE, BOB MERRILL

SUGAR ANEB NĚKDO TO RÁD HORKÉ

PŘEKLAD **JIŘÍ JOSEK** SCÉNA A KOSTÝMY **JAN DUŠEK** CHOREOGRAFIE **JAROSLAV MORAVČÍK**HUDEBNÍ SPOLUPRÁCE **VLASTIMIL ONDRUŠKA** DRAMATURGIE **IVAN MISAŘ** REŽIE **MILOSLAV ČÍŽEK**GRAFICKÁ ANIMACE **STUDENTI OBORU GRAFIKA A ANIMACE** NA STŘEDNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLE V OSTRAVĚPOD VEDENÍM MGA. **JIŘÍHO BOSÁKA** A **JAKUBA KALETY**

SLADKÁ SUE **ADÉLA KRULIKOVSKÁ** SUGAR **MARKÉTA GLOSOVÁ** OLGA **PETRA SKLÁŘOVÁ** DOLORES **ELIŠKA ADAMOVSKÁ J. H.**
 MARY LOU **MICHAELA SUTORÝ J. H.** ROSELA **ANDREA KOVÁŘOVÁ J. H.** ORNELA **RENÁTA STENCHLÁ J. H.**, **TEREZA KUSNIEZOVÁ J. H.**
 NONA **NATALIE MICHALCOVÁ J. H.**, **MARKÉTA OTTOVÁ J. H.** FARY MAY **KATEŘINA MICHALIČKOVÁ J. H.**
 ODCHÁZEJÍCÍ BASA **MILADA ZBONČÁKOVÁ** ODCHÁZEJÍCÍ SAXOFON **JARMILA GOMBOŠOVÁ** BIENSTOCK **MICHAL PRZEBINDA**
 JOE **ROBERT URBAN** JERRY **ONDŘEJ FRYDRYCH** OSGOOD FIELDING **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** POSLÍČEK **TOMÁŠ HÁBA**
 PSÍ DEČKA **ZDENĚK HRABAL** FRAJER **PETR SUTORÝ** HEZOUN A TAXIKÁŘ **DOMINIK GRACZ J. H.** DROBEČEK **ROMAN SEKULA**
 KAMELOT, CONY **TOMÁŠ W. PRZYBYLA J. H.** PÁRÁTKO CHARLIE **MIROSLAV LIŠKA** RUDY, PRŮVODČÍ A NÁDRAŽÁK **DAVID DEPTA J. H.**
 BLAKE **TOMÁŠ HÁBA** A DALŠÍ

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 30. DUBNA 2016

Dva muzikanti jsou na útěku před bandou gangsterů. Ve chvíli, kdy jsou úplně na dně a bez práce, se objeví lákavá nabídka na třítydenní angažmá na Floridě. Věc má ovšem malý háček. Jedná se to-

tiž o čistě dívčí orchestr Když ale teče do bot a gangsteři jsou v patách, není čas na hrdinství. Díky ženským šatům se oba rázem promění v saxofonistku Josefínu a basistku Dafne... Neuvěřitelné záplet-

ky, záměny, omyly a vtipné dialogy... Nadšení ze slavného filmu přivedlo skladatele Jule Stynea na myšlenku udělat z filmu muzikál. A ten se dodnes s úspěchem hraje i na divadelních scénách.

KARL SCHÖNHERR

ĎÁBLICE

PŘEKLAD **MICHAL KOTROUŠ** SCÉNA A KOSTÝMY **MICHAL SYROVÝ** REŽIE **PAVEL ONDRUCH**MUŽ **PETR PĚNKAVA** JEHO ŽENA **JOLANA FERENCOVÁ** POHRANIČNÍK **ZDENĚK KLUSÁK**INSPICE **RENATA STYSIŇSKÁ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ****PREMIÉRA 25. ČERVNA 2016**

Schönherr sestupuje do hlubin člověka pomocí vyhrocených situací a emocí, které jdou často až na samou hranici možností a snesitelnosti. Vychází z vesnického realismu a stylově přerůstá až někam k expresionismu. [...] V Ďáblci se z nevědomí postupně stává vědomí a toto nevědomí zbavuje osoby rozumu a nutí je poslouchat především a jen své pudy. A ty je vedou k pravdivému sebeurčení, ale na druhou stranu také ke krutému egoismu. Schönherr v Ďáblci překročil svůj stín; a ačkoli byl

literárně činný až do konce života, nikdy už nenavázal na úspěch a kvalitu této hry. Postava postupně se probouzející a o svobodu bojující ženy je dokonale metaforou celé jedné epochy – se všemi klady i zápory. Zrod ďábelské a vypjaté individuality je charakteristický pro titulní postavu Ďáblce, stejně jako pro celé 20. století, jehož plody – ať už je považujeme za zkažené, přezrálé či výborné – dnes, na počátku druhého tisíciletí, sklízíme.

Pavel Ondruch, režisér

CARLO GOLDONI

SLUHA DVOU PÁNŮ

PŘEKLAD **EVA BEZDĚKOVÁ** KOSTÝMY **SAMIHA MALEH** SCÉNA **MICHAEL KLANG** CHOREOGRAFIE **JAROSLAV MORAVČÍK**
REŽIE **IVAN MISAŘ**

PANTALONE DE BISOGNOSI **MILOSLAV ČÍŽEK** CLARICE, JEHO DCERA **ELIŠKA ADAMOVSKÁ** DOKTOR LOMBARDI **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** SILVIO, JEHO SYN **ONDŘEJ FRYDRYCH** BEATRICE **PETRA SKLÁŘOVÁ** FLORINDO ARETUSI **ROBERT URBAN** TRUFFALDINO, SLUHA **PETR SUTORÝ** SMERALDINA, KOMORNÁ CLARICE **ADÉLA KRULIKOVSKÁ** BRIGHELLA, HOSTINSKÝ **MIROSLAV LIŠKA** ČÍŠNÍK, SLUHA **TOMÁŠ HÁBA**

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ****PREMIÉRA 10. ZÁŘÍ 2016**

Do Benátek přijíždí Beatrice v převlečení za svého mrtvého bratra. Hodlá ve městě najít svého snoubence Florinda, který naneštěstí v souboji jejího bratra zabil a musel uprchnout. Beatricein sluha Truffaldino se ve městě potká s Florindem, o jehož totožnosti nemá ponětí, a dá se z vypočítavosti do jeho služeb, protože dva platy jsou víc než jeden. A záměny, převleky, komické střety a gagy mohou začít...

KUBO, MUZIKÁL NA LIDOVOU NOTU

PODLE DIVADELNÍ HRY **JOZEFA HOLLÉHO** A SCÉNÁŘE **MARTINA ŤAPÁKA** UPRAVIL **MILOSLAV ČÍŽEK**

HUDEBNÍ SPOLUPRÁCE **TOMÁŠ TREICHEL** KOREPETICE **MIROSLAV LIŠKA**

HUDEBNÍ ARANŽMÁ NA MOTIVY LIDOVÝCH PÍSNÍ **VLASTA REDL** A **PETER ULIČNÝ** KONZULTACE ROMSKÝCH TEXTŮ **ZOLTÁN GANYO**
SCÉNA A KOSTÝMY **JAN DUŠEK** CHOREOGRAFIE **JAROSLAV MORAVČÍK** DRAMATURGIE **IVAN MISAŘ** REŽIE **MILOSLAV ČÍŽEK**

KUBO, PROSTODUCHÝ MLÁDENEC **TOMÁŠ HÁBA** BUCEK, KUBŮV OTEC **MIROSLAV LIŠKA**

BUCKOVÁ, KUBOVA MATKA **LENKA WACLAWIECOVÁ** KOSARIČKA, VDOVA **JOLANA FERENCOVÁ**

ANIČKA, JEJÍ DCERA MARKÉTA **GLOSOVÁ SŁOWIKOVÁ** LOVECKÝ, KOSARIČČIN NÁPADNÍK **ZDENĚK KLUSÁK**

ŠTEFAN, KOSARČČIN ČELEDÍN **PETR PĚNKAVA** PALO, ANIČČIN MILÝ **ROBERT URBAN** DORA, RÓMSKÝ VAJDA **ADÉLA KRULIKOVSKÁ**
MIŠKO LIPTÁK, KAPITÁN HUSARŮ **ZDENĚK HRABAL** PONOCNÝ, VYSLOUŽILÝ VOJÁK **ZDENĚK KRULIKOVSKÝ J. H.**

KMOTR **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** KMOTŘENKA **ŠÁRKA HRABALOVÁ** PRVNÍ SOUSEDKA **MILADA ZBONČÁKOVÁ**

DRUHÁ SOUSEDKA **JARMILA GOMBOŠOVÁ** FERKO, PALŮV KAMARÁD **DAVID DEPTA** MARTIN, PALŮV KAMARÁD **PETR SUTORÝ**

TOMÁŠ, PALŮV KAMARÁD **TOMASZ W. PRZYBYLA J. H.** KATKA, ANIČČINA KAMARÁDKA **ELIŠKA ADAMOVSKÁ**

BÁRA, ANIČČINA KAMARÁDKA **MICHAELA SUTORÝ J. H.** ČLENOVÉ **LUK DANCE** A DALŠÍ

CIMBÁLOVÁ MUZIKA: 1. HOUSLE **TOMÁŠ TREICHEL** 2. HOUSLE **VÁCLAV KOLEK** BASA **DAVID KUPKA** CIMBÁL **LUKÁŠ KOLEK**

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 30. ZÁŘÍ 2016

Muzikál o Kubovi, rychtářovu synkovi, mládenci prostoduchém ještě víc než Vašek z Prodanky [pěkně ho hraje Tomáš Hába], a o věrném milování Aničky [Markéta Glosová Słowiková] a Paľa [Robert Urban] vznikla naivňoučká mravoličná komedie. Nestála by za řeč,

kdyby ji do parády nevzali Slováci a po nich těšínský Čížek. S jemnou ironií přivedli pitomoučkový příběh na jeviště. I premiérové publikum vyprovokovali k potlesku vestoje. Dominuje choreografie Jaroslava Moravčíka. Kubo stojí na čtyřech tanečních pilířích – na sbo-

ru venkovské chasy, na výstupu hrdých romských spoluobčanů. V Těšíně žádné velké téma, jen ta láska vítězí nad lží a hamižností, zato ale výkony, hlavně ty taneční, které bychom myslím dneska ani v Brně nenašli.

Jiří P. Kříž, Právo, září 2016

OSCAR WILDE

JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA

PŘEKLAD **PAVEL DOMINIK** SCÉNA **MICHAL SYROVÝ J. H.** KOSTÝMY **ALENA SCHÄFEROVÁ J. H.** HUDBA **PETER GÁBOR ML., J. H.**
DRAMATURGIE **ALICE OLMOVÁ J. H.** REŽIE **PETER GÁBOR J. H.**

JACK WORTHING **ONDŘEJ FRYDRYCH** ALGERNON MONCRIEFF **ROBERT URBAN** NEBO **ZDENĚK KLUSÁK**

GVENDOLÍNA FAIRFAXOVÁ **MARKÉTA SŁOWIKOVÁ GLOSOVÁ** CECÍLIE CARDEWOVÁ **ELIŠKA ADAMOVSKÁ**

LADY BRACKNELLOVÁ **LENKA WACLAWIECOVÁ** SLEČNA PRISMOVÁ **ŠÁRKA HRABALOVÁ**

CHASUBLE **ZDENĚK HRABAL** MERRIMAN **PETR SUTORÝ** LANE **TOMÁŠ HÁBA**

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 14. LEDNA 2017

Konverzační komedie plná humorných dialogů, ironie, sarkasmu a paradoxů. Děj se točí kolem dvou přátel a jejich falešných identit, které si vymysleli, aby mohli žít dvojí životy. A samozřejmě nechybí láska a zmatky způsobené lehkovážností a falešnou identitou. Inu, když Filip není Filip a přitom má filipa. Nebo nakonec tím Filipem je...?

KOMEDIE JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA V TĚŠÍNSKÉM DIVADLE POBAVÍ

[...]V přirozenosti hereckého projevu navzdory stylizaci požadované režii vede Eliška Adamovská v roli Cecílie Cardewové. Velmi dobře jí ve druhé části po přestávce sekunduje Markéta Glosová Słowiková v roli Gwendolíny Fairfaxové. Tyto dvě herečky spolu se svými mužskými protějšky Ondřejem Frydrychem

v roli Jacka Worthinga a již zmíněným Robertem Urbanem nesou hlavní hereckou zátěž celé inscenace, i přes zmíněné nedostatky se publikum díky jejich výkonům docela baví. Celá čtveřice pak těží zejména ze sympatického zjevu zmíněných hereček a herců i z velmi energického nasazení v projevu postav, který

jim sluší ze všeho nejvíce. K výraznějším postavám patří ještě Lenka Wacławiecová v roli Lady Bracknelové, která se celkem zdařile soustřeďuje na zosobnění typu žen hodnotících ostatní podle dosaženého společenského postavení.

*Ladislav Vrchovský,
www.ostravan.cz 1/ 2017*

IVAN STODOLA

ČAJ U PANA SENÁTORA

PŘEKLAD **LADISLAV KULHÁNEK** SCÉNA **MILAN DAVID J. H.** KOSTÝMY **MARTA ROSZKOPFOVÁ J. H.** HUDBA **ONDŘEJ ŠVANDRLÍK** DRAMATURGICKÁ SPOLUPRÁCE **TOMÁŠ VŮJTEK J. H.** DRAMATURGIE **IVAN MISAŘ** REŽIE **IVAN KREJČÍ**

BALTAR SLIVKA, MAJITEL POHŘEBNÍHO ÚSTAVU **MILOSLAV ČÍŽEK** SLIVKOVÁ, JEHO MANŽELKA **LENKA WACLAWIECOVÁ** EENA, JEJICH DCERA **MARKÉTA GLOSOVÁ SŁOWIKOVÁ** SERGEJ IVANOVIČ LOPUŠKIN, BÝVALÝ GARDOVÝ PORUČÍK Z PETĚRBUURGU **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** DR. HRONEC, PROFESOR A VŮDCE STRANY PRAVDA **PETR PĚNKAVA** SEKERA, ŘEZNÍK A BÝVALÝ POSLANEC **ZDENĚK HRABAL** PANÍ MINISTROVÁ **ŠÁRKA HRABALOVÁ** NEBO **JOLANA FERENCOVÁ** PYSKULIAK, REDAKTOR MÍSTNÍHO ČASOPISU **MIROSLAV LIŠKA** FIALKA, POSLANEC **ONDŘEJ FRYDRYCH** FIALKOVÁ, JEHO ŽENA **ADÉLA KRULIKOVSKÁ** POTKAN, SENÁTOR **KAROL SUSZKA** NEBO **ZDENĚK KLUSÁK** POTKANOVÁ, JEHO ŽENA **PETRA SKLÁŘOVÁ**

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 4. BŘEZNA 2017

SATIRA ČAJ U PANA SENÁTORA SE TREFUJE DO OBLASTNÍ POLITIKY A UKAZUJE, JAK ÚČEL SVĚTÍ PROSTŘEDKY, ZVLÁŠTĚ NA MALOMĚSTĚ

Téma Čaje u pana senátora je ve stručnosti o tom, jak nastartovat kariéru v oblasti lokální politiky díky vychytralosti a zároveň hlouposti. Rodinný podnik, v tomto případě pohřebnictví, přestal prosperovat, a tak je nejvyšší čas změnit dosavadní „rodinnou politiku“ a zahalečství na něco „velkolepějšího“. Na kukátkové těšínské scéně vyrostl shluk štorcem postavených rakví, starodávných skříní, ná-

hrobků, věnců a svící. V tomto lese funerálií si hoví ústřední herecký pár stárnoucí manželské dvojice Lenka Wacławiecová a Miloslav Čížek. Ona jako ženská od rány, on jako servilní stařík, který už chce mít zasloužený klid, ale kdepak! Naprostá proměna přichází po přestávce této víc jak dvouhodinové šarády. Je dokonalá, ironizující, sál se mění z rodinného kutlochu na honosné rodinné sídlo manželů

Potkanových: hrají je Petra Sklářová a Karol Suszka v alternaci se Zdeňkem Klusákem. Finále končí téměř strašidelným výstupem s nedozírnými následky. Baltazar Slivka je korumpován a dav prosebníků se před ním sklání jako před spasitelem ve svatozáři. Účel světí prostředky. Kam až tohle jenom může dojít?

Marin Jiroušek,

<https://www.ostravan.cz, 5 / 2017>

GUSTAV OPLUSTIL, MILOSLAV ČÍŽEK

PÍSNÍČKÁŘ

SCÉNA **JAN DUŠEK** KOSTÝMY **SAMIHA MALEH** CHOREOGRAFIE **JAROSLAV MORAVČÍK** HUDEBNÍ SPOLUPRÁCE **MIROSLAV LIŠKA,** **TOMÁŠ TREICHEL** VIDEO **JAKUB KALETA** DRAMATURGIE **IVAN MISAŘ** REŽIE **MILOSLAV ČÍŽEK**

KAREL HAŠLER, PÍSNÍČKÁŘ **ZDENĚK KLUSÁK** KAREL HAŠLER, PÍSNÍČKÁŘ V MLADŠÍCH LETECH **DAVID DEPTA** ZDENA FRIMLOVÁ-HAŠLEROVÁ, KLAVÍRNÍ VIRTUOSKA **ŠÁRKA HRABALOVÁ** ZDENA FRIMLOVÁ-HAŠLEROVÁ V MLADŠÍCH LETECH **PETRA SKLÁŘOVÁ** JINDŘICH MOŠNA, HEREC **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** JAROSLAV KVAPIL, REŽISÉR, A LHOTSKÝ, CUKRÁŘ **ZDENĚK HRABAL** RUDOLF FRIML, SKLADATEL **MIROSLAV LIŠKA** DRAŽILOVÁ, PRODUKČNÍ FILMU „MĚSTEČKO NA DLANI“ **LENKA WACLAWIECOVÁ** ANGER, KOREPETITOR, A MATĚJKA, PODNIKATEL **JOSEF BIČIŠTĚ J. H.** FRANTIŠEK SPURNÝ, MANAŽER **ONDŘEJ FRYDRYCH** XENA LONGENOVÁ, DIVADELNÍ A KABARETNÍ HEREČKA **ADÉLA KRULIKOVSKÁ** E. A. LONGEN, VŠESTRANNÝ ČESKÝ UMĚLEC A 1. HUDEBNÍK **TOMÁŠ TREICHEL J. H.** LÍDA PÍRKOVÁ, HEREČKA A ZPĚVAČKA **JOLANA FERENCOVÁ** MARICA ZLATARJEVA, ZPĚVAČKA **MARKÉTA GLOSOVÁ SŁOWIKOVÁ** RUDOLF DEYL STARŠÍ, HEREC **PETR SUTORÝ** KAMIL VLADISLAV MUTTICH, MALÍŘ A ZPĚVÁK **TOMÁŠ HÁBA** KAREL VÁVRA, HEREC A REŽISÉR **TOMASZ W. PRZYBYLA** HASPRA, POSLANEC **PETR PĚNKAVA** BOŽENA MIRKOVÁ A 1. TANEČNICE **MICHAELA SUTORÝ J. H.** HARTMAN, FÍZL PRO VŠECHNY ČASY **MILOSLAV ČÍŽEK** HANS GROEBEN, MAJOR SS **ROBERT URBAN** NEBO **DOMINIK GRÁCZ** PRIMABALERÍNA A BÍLÁ PRINCEZNA **GABRIELA URBANOVÁ J. H.** LOJZIČKA A 2. TANEČNICE **ANNA BOSÁKOVÁ J. H.** NIKLOVÁ, MAJITELKA HOSPODY „U NIKLŮ“, A DIVÁK **ŠÁRKA OLŠAVSKÁ*** LUKAS, HUDEBNÍK **LUKÁŠ KOLEK J. H.** DAVIDA, HUDEBNÍK **DAVID KUPKA J. H.** VÁCLAVEC, HUDEBNÍK **VÁCLAV KOLEK J. H.** MALÝ HARMONIKÁŘ WERNER **BOŽYDAR WIDERA J. H.** NEBO **DANIEL KONDĚLKA J. H.** A DALŠÍ

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ, RENÁTA STYSIŇSKÁ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 13. 5. 2017

PÍSNÍČKÁŘ V TĚŠÍNSKÉM DIVADLE ZDAŘILE VYKRESLUJE ŽIVOT KRÁLE ČESKÉ PÍSNÍČKY KARLA HAŠLERA

[...] Na premiéru inscenace Písníčkář v režii Miloslava Čížka přijel do Těšínského divadla dokonce jeho devadesátiletý scenárista Gustav Oplustil. Inscenaci plnou známých písniček a působivých revuálních vystoupení z dob Rakouska-Uherska i první republiky odměnilo publikum spontánním potleskem a v závěru i dlouhotrvajícími ovacemi vestoje. Šéf české scény, režisér a herec Miloslav Čížek, který na jevišti ztvárnil roli fízla Hartmana, byl v závěru večera poctěn cenou za celoživotní dílo od agentury Dilia. [...] Inscenace klade velký důraz na rozpor mezi Hašlerovým soukromím a spontánně budovanou kariérou, zaujme tanečními čísly a živou hudbou, písně znějí suverénně, hlasově čistě. Potěší i drobné žerty z řemeslné profese a nezvyklé oživení legendárních historek z pokladnice českého umění. Herci své výstupy prožívají s radostí a jistotou, nadokázalostí současné dějové roviny vítězí spontánní mládí let 1909 nebo 1925,

kdy byl Hašler na vrcholu, naopak rok 1941 zeje možná až příliš.[...] Těšínské divadlo kypí, tančí nejen celý český soubor za doprovodu živé hudby, ale i dvě desítky hostů, které mu přišly na pomoc.

Zdá se, že zpívat společně Hašlerovy hity má v Českém Těšíně své velké opodstatnění.

Martin Jiroušek,

<https://www.ostravan.cz, 14. 5. 2017>

WILLY RUSSEL

VÝCHOVA SLEČNY RITY

PŘEKLAD **DANA HÁBOVÁ** SCÉNA A KOSTÝMY **ZUZANA MAZÁČOVÁ J. H.** REŽIE **PAVEL ONDRUCH**RITA **ELIŠKA ADAMOVSÁ** FRANK **MIROSLAV LIŠKA**INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**PREMIÉRA **2. ZÁŘÍ 2017**

VÝCHOVA SLEČNY RITY V TĚŠÍNSKÉM DIVADLE JE VTIPNOU A ZÁBAVNĚ PODANOU KOMEDIÍ

[...] Pygmalionovské téma, jak z prosté dívky učinit dámu z vyšších kruhů, je v divadle i ve filmu velmi časté. Není divu – u podařených předloh se vždy jedná o velkou a vítanou hereckou příležitost nejméně pro dvě hlavní postavy – onu slečnu a jejího učitele. V Těšíně našli pro obě postavy téměř ideální

představitel. Pavel Ondruch vede herce k vytvoření hereckého oblouku postavy. Oporou je mu umně napsaný sled dialogů mezi Ritou/Suzan a Frankem. Velkou devizou režie je důsledné trvání na dodržení míry vkusu. Hra je velmi vtipná a vedle duchaplných dialogů nabízí i příběh, jehož osou je vývoj obou postav pod

vlivem vzájemného ovlivňování i vývoj vzájemného vztahu mezi dívkou a jejím učitelem. Inscenace hry Výchova slečny Rity bude zajisté patřit k tomu nejlepšímu, co se v podání České scény Těšínského divadla za několik posledních let publiku nabízelo.

*Ladislav Vrchavský,
www.ostravan.cz 9 / 2017*

WOODY ALLEN

ZAHRAJ TO ZNOVU, SAME

PŘEKLAD **DANA HÁBOVÁ** SCÉNA A KOSTÝMY **JAN DUŠEK J. H.** HUDBA **ZBYHNĚV SIWEK**POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE **GABRIELA URBANOVÁ J. H.** HUDEBNÍ SPOLUPRÁCE A KOREPETICE **MIROSLAV LIŠKA**DRAMATURGIE **IVAN MISAŘ** REŽIE **MILOSLAV ČÍŽEK**ALLAN FELIX **TOMÁŠ HÁBA** NANCY **ADÉLA KRULIKOVSKÁ** DICK **DAVID DEPTA** NEBO **TOMASZ W. PRZYBYLA**LINDA **DAGMAR KOPEČKOVÁ J. H.** BOGART **ZDENĚK HRABAL** SHARON LAKEOVÁ **PETRA SKLÁŘOVÁ**SNOVÁ SHARON **ANNA BOSÁKOVÁ *** GINA, KATOLIČKA **KATEŘINA MICHALIČKOVÁ *** NEBO **ANDREA KOVÁŘOVÁ ***VANESSA, SEXY INDIÁNKA **MICHAELA SUTORÝ *** A DALŠÍPIANO **MIROSLAV LIŠKA** HOUSLE A BASA **TOMÁŠ TREICHEL** BICÍ **TOMÁŠ W. PRZYBYLA** NEBO **DAVID DEPTA**

* EXTERNÍ SPOLUPRACOVNÍCI TD

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**PREMIÉRA **23. ZÁŘÍ 2017**

KOMEDIE ZAHRAJ TO ZNOVU, SAME V TĚŠÍNSKÉM DIVADLE MŮŽE DODAT ODVAHU NESMĚLÝM

Dnešní doba je plná partnerských krizí. Jak z toho ven? Třeba tím, že si dáte těšínskou verzi slavné komedie Zahraj to znovu, Same. Vždyť kdo by neznal Woodyho Allena a jeho osobitý humor? [...] V hlavní roli zaujme civilní projev Tomáše Háby, který nemá k Woodymu Allenovi da-

leko. [...] Jeho rovnocennou partnerkou je výrazná externistka Dagmar Kopečková, která coby neodolatelná blondátka Linda kontrastuje s Hábovou šedivou civilností. V okamžiku, kdy to mezi nimi jiskří, dostane divák skvělou porci neuvěřitelného, ale přece tak lidského příběhu. Skvěle se

baví a ještě ví, že není vůbec daleko od pravdy. [...] Dynamický spád příběhu dodávají „snové“ scény a vynikající devizou inscenace je živá kapela umístěná hned nad krbem Felixova bytu.

*Martin Jiroušek,
www.ostravan.cz 9 / 2017*

PA-DI-PA-RÉ TEN, KTERÉHO DAL BŮH

NÁMĚT A SCÉNÁŘ **JAROSLAV MORAVČÍK** HUDBA **PETER NIŇAJ** KOSTÝMY **JANA KUTTNEROVÁ** SCÉNA **PAVOL ANDRAŠKO**
REŽIE A CHOREOGRAFIE **JAROSLAV MORAVČÍK**

BOŽSTVO 1, INDIÁN, AFRIČAN, ZEMĚMĚŘIČ **ROBERT URBAN** BOŽSTVO 2, AFRIČAN, INŽENÝR **TOMASZ W. PRZYBYLA**
BOHYNĚ, AFRIČANKA, ZEMĚMĚŘIČ **MARKÉTA GLOSOVÁ SŁOWIKOVÁ** OBJEVITEL, NETOPÝR **PETR SUTORÝ**
OREL, ČLOVĚK, NÁČELNÍK, ŠAMAN, INŽENÝR **ZDENĚK KLUSÁK** ORLICE, ČLOVĚK, AFRIČANKA, ŠAMANKA, SEKRETÁŘKA
JOLANA FERENCOVÁ BUDHA, AFRIČAN, INŽENÝR **MIROSLAV LIŠKA** VRABČÁK, FAKÍR, EVROPAN, DĚLNÍK **TOMÁŠ HÁBA** DUDEK,
ČLOVĚK, FAKÍR, AFRIČANKA, DĚLNICE **ADÉLA KRULIKOVSKÁ** KAČENA, ČLOVĚK, INDIÁN, ASIE, AFRIČAN, DĚLNICE **PETRA SKLÁŘOVÁ**
KAČENA, ČLOVĚK, INDIÁN, AFRIČAN, DĚLNICE **ELIŠKA ADAMOVSÁ** DUDEK, ČLOVĚK, AFRIČAN, INŽENÝR **ONDŘEJ FRYDRYCH**
NETOPÝR, ČLOVĚK, INDIÁN, ASIE, AFRIČAN, INŽENÝR **DAVID DEPTA** NETOPÝR, ČLOVĚK, AFRIČAN, INŽENÝR **DOMINIK GRÁCZ**
TRILOBIT, NETOPÝR, ČLOVĚK, INDIÁN, GUMA **MARTINA PAWEROVÁ** A DALŠÍ

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 4. LISTOPADU 2017

MUZIKÁLOVÁ POÉMA PA-DI-PA-RÉ V TĚŠÍNSKÉM DIVADLE JE ZÁBAVNOU VÝPRAVNOU PODÍVANOU S VÁŽNÝMI TÓNY

Žánr muzikálu je zde naplněn pouze zčásti: jevištnímu tvaru dominuje hudba, tanec a pohybové divadlo. Mluvená složka chybí téměř úplně a pokud nějaká postava mluví, také používá pouze slabiky, citoslovce, případně náznaky významových slov. V choreografii Jaroslava Moravčíka převažuje moderní výrazový tanec. Objeví se však i prvky klasického baletu. Hudba Petera Niňaje

je místy hymnická, chorálová, převažují ale výrazné rytmy, nechybí ani náznaky nografická a kostýmní složka. [...] Výsledkem je poutavá výpravná podívaná na pomezí mezi tanečním a pohybovým divadlem s výrazným hudebním podkresem, v prvním plánu zábavná, pod zábavným povrchem však zní i vážné tóny. [...] Ze všech účinkujících nelze vyjme-

novat jednotlivce, jedná se o kolektivní výkon vysokých kvalit. [...] Autoři nevahají vyzvat lidstvo, aby se vrátilo zpět ke svým kořenům a tradicím, k lásce k planetě, na které žije, a ke vzájemnému vztahu ke všemu živému tvorstvu i k neživé přírodě.

Ladislav Vrchovský,
www.ostravan.cz 11 / 2017

GABRIELA ZAPOLSKÁ

MORÁLKA PANÍ DULSKÉ

PŘEKLAD **JAROSLAV SIMONIDES** SCÉNA A KOSTÝMY **OLEKSANDR OVERCHUK**
DRAMATURGIE **ALICE OLMOVÁ J. H.** REŽIE **KAROL SUSZKA**

DULSKÁ **LENKA WACLAWIECOVÁ** DULSKÝ **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** ZBYŠKO **ONDŘEJ FRYDRYCH** HEŠA **MARKÉTA SŁOWIKOVÁ**
MELA **VALERIE SKALICKÁ J. H.** JULIAŠEVIČOVÁ **PETRA SKLÁŘOVÁ** NÁJEMNICE **ADÉLA KRULIKOVSKÁ**
HANKA **ELIŠKA ADAMOVSÁ** NEBO **MAŁGORZATA SIKOROVÁ J. H.** TADRACHOVÁ **JOLANA FERENCOVÁ**

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 13. LEDNA 2018

Paní Dulska vládne despoticky celé rodině. Jedině syn Zbyško se snaží její tyranii a maloměstáckému způsobu života uniknout, bohužel pochybným způsobem. Aby jej Dulska připoutala

k domovu, nenápadně mu „podstrčí“ služebnou Hanku a pak už se jen raduje z toho, že syn chodí v noci místo na flámy za Hankou. Jenže Zbyškův a Hančin poměr nezůstane bez následků. Zbytek

se navzdory matce rozhodne s Hankou oženit. Jeho pokus je však pouhým výkřikem předem odsouzeným k nezdaru...

TĚŠÍNSKÁ MORÁLKA PANÍ DULSKÉ JE SUGESTIVNÍ RODINNÝ PORTRÉT S VAROVNÝM OBSAHEM

[...] Uvedení Morálky paní Dulské je šťastným spojením dvou blízkých národů a navíc upozorněním na nestárnoucí téma lidského šosáctví, maloměstácké kultury a ohlupujícího pokrytectví. Rodina Dulských v Těšíně, to je jak akvárium na dlani, za jehož stěnou si plují dobře známé rodinné figurky. [...] V tomto

směru se herecky realizuje Lenka Wacławiecová. Dulska v jejím podání, to je motor nebo spíš mýtický vehíkl jinak nic netušícího tikajícího maloměsta. Sledovat Dulskou v podání Wacławiecové nutí publikum živě přemýšlet o tom, kde jsme ji naposledy viděli, vždyť to přeci není tak dávno. Možná že zrovna tady,

za rohem, opodál. Všudypřítomný fantom maloměstácké morálky a nic netušená dramata za zavřenými dveřmi, mezi čtyřmi stěnami, toto prostředí je přece nesmrtelné. Divadlo v Českém Těšíně umožní nahlédnout i za ně.

Martin Jiroušek,
www.ostravan.cz 1 / 2018

WILLIAM SHAKESPEARE

VEČER TŘÍKRÁLOVÝ ANEB COKOLI CHCETE

PŘEKLAD **MARTIN HILSKÝ** KOSTÝMY **SAMIHA MALEH J. H.** SCÉNA **MICHAEL KLANG J. H.** HUDBA **ZBYHNĚV SIWEK**
REŽIE **IVAN MISAŘ**

ORSINO, KNÍŽE **PETR SUTORÝ** VIOLA, PŘEVLEČENÁ ZA CESARIA **ELIŠKA ADAMOVSÁ** KAPITÁN **VÍTĚZSLAV KRYŠKE**
SEBASTIAN, BRATR VIOLY **DAVID DEPTA** ANTONIO **ZDENĚK HRABAL** OLIVIE, HRABĚNKA **MARKÉTA SŁOWIKOVÁ**
MARIE, JEJÍ KOMORNÁ **MARTINA PAWEROVÁ** NEBO **PETRA SKLÁŘOVÁ** TOBIÁŠ ŘÍHAL, STRÝC OLIVIE **MILOSLAV ČÍŽEK**
ONDŘEJ TŘASOŘITKA **DENIS KUBOŇ** MALVOLIO, OLIVIIN SPRÁVCE **ONDŘEJ FRYDRYCH** ŠAŠEK FESTE **TOMASZ W. PRZYBYLA**
VALENTÝN **JAKUB KALETA J. H.** STRÁŽNÝ **DOMINIK GRÁCZ** KNĚZ **JOSEF BIČIŠTĚ J. H.**

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 10. BŘEZNA 2018

KDYŽ SE Z NÍ STANE ON

Večer tříkrálový je jednou z nejzábavnějších Shakespearových komedií, kde dialogy jiskří vtipnými slovními hříčkami. Režisér Ivan Misař neprovedl v inscenované hře žádné zásadní změny. [...] Večer tříkrálový v podání hereckého týmu České scény rozesmál publikum.

Je však zřejmé, že toto drama, stejně jako všechny stratfordianské hry, není jen o zábavě a prázdném smíchu. „Zjevení Páně“ nám připomíná, jak složitá je lidská identita a jaké beznadějné oběti v lásce jsou lidé připraveni přinést. Výhodou Shakespearových her je znalost

života, znalost lidských vlastností a postav, které mistrovsky popisuje: láska, nenávisť, hněv, věrnost jsou vlastnosti, které existovaly v Shakespearově době a existují dodnes. Pouze doba se změnila.

Małgorzata Bryl-Sikorska,
<https://cz.blog-tdivadlo.cz/5/2018>

ISTVÁN ÖRKÉNY

KOČIČÍ HRA

PŘELOŽILI **FRANTIŠEK STIER** A **IDA DE VRIES** SCÉNA A KOSTÝMY **ZUZANA MAZÁČOVÁ** REŽIE **PAVEL ONDRUCH**

ERŽI ORBÁNOVÁ **ŠÁRKA HRABALOVÁ** GIZELA, JEJÍ SESTRA **LENKA WACLAWIECOVÁ** ILONA, JEJÍ DCERA **ELIŠKA ADAMOVSÁ**
JÓŽI, ILONIN MANŽEL **PETR SUTORÝ** PAVLA KRAUSOVÁ **JOLANA FERENCOVÁ** MYŠKA, SOUSEDKA PANÍ ORBÁNOVÉ **MARKÉTA SŁOWIKOVÁ** VIKTOR MOLNÁR, OPERNÍ PĚVEC V PENZI **MIROSLAV LIŠKA** ADELAIDA BRUCKNEROVÁ, VIKTOROVA MATKA **JOLANA FERENCOVÁ** ČIŠNÍK **DOMINIK GRÁCZ**

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ**
NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 12. KVĚTNA 2018

KOČIČÍ HRA V ČESKÉM TĚŠÍNĚ

Maďarský prozaik a dramatik István Örkény se celosvětově proslavil novelou a na jejím základě posléze napsanou divadelní hrou s názvem Kočičí hra. [...] Kočičí hra je totiž hlavně o ženském životě, o osamělosti a potřebě mezilidských vztahů, ale i o životní moudrosti a síle humoru, který dokáže posunout i nešťastný život k radostnému bytí. Re-

žisér českotěšínské inscenace Pavel Ondruch si je potenciálu textu i jeho hlavní síly dobře vědom, neboť soubor České scény Těšínského divadla hraje Kočičí hru jako existenciální tragikomedii se silným důrazem na komediální rozměr textu. Pavel Ondruch vede celý herecký tým inscenace k precizní práci s hlasem, důraz na mluvní projev je tu zcela

evidentní. Kočičí hra v repertoáru České scény Těšínského divadla rozhodně patří k tomu nejlepšímu, co se v této divadelní sezóně v Českém Těšíně nabízí. Pobaví i dojme, nadchne některými hereckými výkony, přičemž výkon Šárky Hrabalové lze skutečně označit za vrcholný.

Ladislav Vrchovský,
www.ostravan.cz/5/2018

RAY COONEY

1 + 1 = 3

PŘEKLAD **BŘETISLAV HODEK** SCÉNA A KOSTÝMY **OLEKSANDR OVERCHUK** REŽIE **KAROL SUSZKA**

MARY BROWNOVÁ **PETRA SKLÁŘOVÁ** BARBARA BROWNOVÁ **MARTINA PAWEROVÁ** JOHN BROWN **ONDŘEJ FRYDRYCH**
 DETEKTIVNÍ SERŽANT TROUGHTON **TOMASZ W. PRZYBYLA** STANLEY GARDNER **DAVID DEPTA** REPORTÉRKA **ADÉLA KRULIKOVSKÁ**
 DETEKTIVNÍ SERŽANT PORTERHOUSE **ZDENĚK HRABAL** BOBY FRANKLYN **TOMÁŠ HÁBA**

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ****PREMIÉRA 8. ZÁŘÍ 2018**
**KOMEDIÁLNÍ SÁZKA NA JISTOTU 1 + 1 = 3 V TĚŠÍNSKÉM DIVADLE?
 NEODOLATELNÁ BLÁZNIVÁ GROTESKA A GEJZÍR SITUAČNÍCH NÁPADŮ**

[...] Úraz hlavy zapříčiní řetězec nedorozumění, během nichž vyjde najevo podvod. Brown žije dvojí život. V každé čtvrti má svůj byt a manželku, ke které s železnou pravidelností zajíždí, dokud se neutrhne pověstné ucho. [...] Příběh taxikáře bigamisty se nese v tradici bláznivého britského humoru a těží ze záměny postav, z nedorozumění a všech možných situačních klišé, včetně sexuálních témat všeho druhu. V podání těšínského

souboru pod vedením režiséra Karola Suszky se divákovi dostává solidní porce kratochvilného umění, které ve vrcholné fázi vypukne v dobře načasovaný gejzír a kolotoč situačních scén přecházejících až v akrobatická čísla. Herci se tady skutečně vyřádili a publikum jim na premiéře po zásluze mnohokrát tleskalo na otevřené scéně. [...] Britský humor, v lecčem lehce staromódní, ale spolehlivě načasovaný, vytváří v herecké souhře těšínských

ten nejlepší možný odrazový můstek pro nastávající divadelní sezónu. Kdo chce, může se detailně soustředit třeba jen na hereckou mimiku, pitvoření, distingované přehrávání, groteskní modulaci hlasu při telefonování, lhaní, vykrucování anebo na akrobatické přemety, pády a kotrmelce. Bláznivé a neodolatelné.

Martin Jiroušek,
www.ostravan.cz 9 / 2018

ROBERT THOMAS

OSM ŽEN

PŘEKLAD **MILENA** A **JOSEF TOMÁŠKOVI** SCÉNA A KOSTÝMY **MARTA ROSZKOPFOVÁ** REŽIE **JIŘÍ SEYDLER**

CHANELOVÁ **ŠARKA HRABALOVÁ** LUISA **MARKÉTA SŁOWIKOVÁ** ZUZANKA **MARTINA PAWEROVÁ** GÁBI **JOLANA FERENCOVÁ**
 AUGUSTA **LENKA WACLAWIECOVÁ** KATKA **ELIŠKA ADAMOVSKÁ** BLANKA **PETRA SKLÁŘOVÁ** BABI **ZDENA PRZEBINDOVÁ**

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ****PREMIÉRA 26. ŘÍJNA 2018****KAŽDÁ ŽENA MÁ SVÉ TAJEMSTVÍ. TĚŠÍNSKÉ DIVADLO UKAZUJE, CO SE MŮŽE STÁT, KDYŽ TĚCH ŽEN JE OSM**

[...] Hlavní dějová linka je velmi jednoduchá. V jednom domě se stane vražda a podezřelých je osm žen. Která z nich za vraždu otce-manžela-švagra-bratrazetě-pána může? To se v rámci amatérského vyšetřování snaží všechny vzájemně vypátrat. [...] Je jasné, že zhostit se této inscenace vyžaduje citlivý výběr správných hereček a precizní práci s tex-

tem, který disponuje i jasně načasovanými komediálními prvky. Hlavním předpokladem úspěchu inscenace je právě zmíněná práce s herečkami, které v tomto množství dokázal ukočírovat za jeden provaz táhnoucí tým. Každá z hereček má svou roli a žádná nepřebíjí druhou, naopak všechny mají svůj prostor, který je jim vyhrazen a tím se v podstatě každá

stává hlavní postavou. Vyvážené herecké výkony jsou až na výjimky příjemně dotažené, ačkoli více civilního hraní by neuškodilo. [...] Detektivka na jeviště patří, ačkoli někteří říkají, že ne.

Evelína Vaněk Síčová,
www.ostravan.cz 10 / 2018

FRANTIŠEK LANGER

JÍZDNÍ HLÍDKA

HUDBA **DAVID ŠVORC** SCÉNA A KOSTÝMY **JAN DUŠEK** REŽIE **JIŘÍ FRÉHAR**

MATĚJKA **ZDENĚK HRABAL** KALAŠ **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** SOKUP **TOMÁŠ HÁBA** SAIDL **JIŘÍ KRUPICA** HAŠEK **MIROSLAV LIŠKA**
 VALENTA **TOMASZ W. PRZYBYLA** NEDBAL **PETR SUTORÝ** STRNAD **ONDŘEJ FRYDRYCH** TAJOŽNÝ **MILOSLAV ČÍZEK**
 STARŠÍ ZAJATEC **JOSEF BIČIŠTĚ** MLADŠÍ ZAJATEC **DAVID DEPTA** MUŽIK **ZDENĚK KLUSÁK** VÝROSTEK **DENIS KUBOŇ**
 SMRTKA **ADÉLA KRULIKOVSKÁ**

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 16. LISTOPADU 2018

TĚŠÍNSKÉ DIVADLO SE UVEDENÍM JÍZDNÍ HLÍDKY FRANTIŠKA LANGERA POKLONILLO ČESKOSLOVENSKÝM LEGIONÁŘŮM

[...] Uvedení Jízdni hlídky navzdory nedostatkům inscenace přináší na jeviště pravdivou historii, protože František Langer zažil cestu československých legií na vlastní kůži a popsal osobní životní zkušenost. Dnes, tedy v době, kdy slova o

vlastenectví a hrdinství připadají většině zejména mladých lidí jako nabubřelé fráze ze starých slovníků, je příběh padlých legionářů připomenutím hrdinství a odvahy i smrti na bojišti, která (byť jako každá válečná smrt je politováníhodná

a zbytečná) přece jen v historických souvislostech dostává smysl. V tom je také hlavní deviza této českotěšínské premiéry.

Ladislav Vrchovský,
www.ostravan.cz 11 / 2018

GABRIELA PREISSOVÁ

GAZDINA ROBA

HUDBA **DALIBOR ŠTRUNC** SCÉNA **JAROSLAV MILFAJT** KOSTÝMY **MARTA ROSZKOPFOVÁ** CHOREOGRAFIE **JAROSLAV MORAVČÍK**
 ÚPRAVA A REŽIE **PETR KRACIK**

EVA, KRAJČÍŘKA **PETRA SKLÁŘOVÁ** MEŠJANOVKA **ŠARKA HRABALOVÁ** NEBO **LENKA WACLAWIECOVÁ**
 KOTLIBOVKA **ŠARKA HRABALOVÁ** NEBO **LENKA WACLAWIECOVÁ** MÁNEK, MEŠJANOVČIN SYN **PETR SUTORÝ** NEBO **ROBERT URBAN**
 SAMKO JAGOŠ, KOŽUŠNÍK **ZDENĚK KLUSÁK** DOKTOR Z HROZENKOVA **ZDENĚK HRABALZUZKA**, PODRUHA **ADÉLA KRULIKOVSKÁ**
 TETKA [EVINA] **JOLANA FERENCOVÁ** PAN BARON **MIROSLAV LIŠKA** NEBO **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** HUSPEKA, PRAVOTÁR Z PREŠPURKA
MILOSLAV ČÍZEK JOŽKA **DENIS KUBOŇ** DANYŠ, SKLINKÁŘ **TOMASZ W. PRZYBYLA** DRUHÝ STÁREK **DAVID DEPTA** TŘETÍ STÁREK,
 ŽIGA **TOMÁŠ HÁBA** ČTVRTÝ STÁREK, RUBAČ **JIŘÍ KRUPICA** TANEČNÍK **DOMINIK GRÁCZ** POLUŠA, JOŽKOVA FRAJERKA, MARYŠA
 KOTLIBOVÁ **ELIŠKA ADAMOVSÁ** NEBO **MARTINA PAWEROVÁ** NOTÁRIUSKA, PANÍ BARONKA **VĚRA VOJTKOVÁ** NEBO **BARBARA**
SZOTEK STONAWSKA TANEČNICE **MICHAELA SUTORÝ**, **ANDREA KOVÁŘOVÁ**, **ADÉLA VALŮŠKOVÁ**, **KATEŘINA MICHALČKOVÁ**,
IVANA KOLONDROVÁ

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 26. LEDNA 2019

KRACIKOVA GAZDINA ROBA V TĚŠÍNSKÉM DIVADLE FANDÍ LÁSCĚ A VARUJE PŘED PSEUDOMORÁLKOU A ŠPATNÝMI ZÁKONY

[...] V Kracikově výkladu hry je obsažen i názor a varovné memento českotěšínské inscenace: příliš fundamentalistický výklad církevních zákonů týkajících se manželských svazků a přílišná horlivost v posuzování chování lidí vedoucí až k pseudomorálce mohou v důsledku zničit lidské štěstí, ba samotné lidské životy. Tomuto výkladu odpovídá i pojetí jednotlivých postav. Mánka hraje v alternaci Petr Sutorý a Robert Urban j. h. V premiérovém představení, ze kterého je psána recenze, účinkoval Petr Sutorý. Jeho Mánek je od samého začátku muž vášnivě zamilovaný do chudé švadlenky Evy a je plně rozhodnut se s ní oženit. Eva, kterou hraje Petra Sklářová, si však je vědoma společenského rozdílu mezi nimi. I když Mánka miluje, nakonec pod tlakem okolí jeho nabídku k sňatku odmítne a vdá se za kožešníka Samka Jagoše. Toho hraje Zdeněk Klusák a vytváří velmi věrohodnou postavu milujícího, posléze zklamaného a opuštěného muže. Režisér Petr Kracik vede herce k hereckému psychologickému realismu se zvýrazněnou emocionální složkou v projevu. Je to v souladu s úctou, se kterou přistupuje k původnímu textu

Gabriely Preissově, i s jeho výkladem hry. Aby však zvýraznil kolorit venkovského života, rozhodl se pro začlenění lidových písní a tanců do inscenace v mnohem větším rozsahu ve srovnání s původní předlohou. [...] Kracikova Gazdina roba hlasitě říká: stojí-li lásce mezi lidmi v cestě pouze zákon, pak je to zákon špatný. A v tom je největší hodnota této

inscenace. Dlouhotrvající potlesk premiérového publika ve stoje jen potvrzuje, že s největší pravděpodobností půjde při reprízování i do budoucna jednoznačně o divácký úspěch.

Ladislav Vrchovský,
www.ostravan.cz, 27. 1. 2019

ALEXANDR NIKOLAJEVIČ OSTROVSKIJ

DENÍK NIČEMY

SCÉNA **MICHAL SYROVÝ** KOSTÝMY **MARCELA LYSÁČKOVÁ** HUDBA **ZBYHNĚV SIWEK** DRAMATURGIE **ALICE OLMOVÁ**
REŽIE **JANUSZ KLIMSZA**JEGOR GLUMOV **ZDENĚK KLUSÁK** GLUMOVÁ, MATKA **LENKA WACLAWIECOVÁ** MAMAJEV **MILOSLAV ČÍŽEK**
MAMAJEVOVÁ **JOLANA FERENCOVÁ** KRUTICKIJ, DŮLEŽITÝ STARÝ MUŽ **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** GORODULIN, DŮLEŽITÝ MUŽ
STŘEDNÍCH LET **ZDENĚK HRABAL** TURUSINOVÁ, BOHATÁ VDOVA **ŠARKA HRBALOVÁ** MARIE, NETEŘ TURUSINOVÉ **ELIŠKA**
ADAMOVSÁ JEGOR KURČAJEV, MLADÝ MUŽ **ONDŘEJ FRYDRYCH** GOLUTVIN, NOVINÁŘ NA VOLNÉ NOZE **PETR SUTORÝ**
AFANASY, PROSPERUJÍCÍ JASNOVIDEC **MIROSLAV LIŠKA** PŘÍŽIVNICE **MARTINA PAWEROVÁ** GRIGORIJ, SLUHA A KDOVÍCO JEŠTĚ
TOMASZ W. PRZYBYLAINSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 23. BŘEZNA 2019

DENÍK NIČEMY: TĚŠÍNSKÉ DIVADLO TĚŠÍ DIVÁKY SVIŽNOU KOMEDIÍ, KTERÁ POBAVÍ KAŽDÉHO

[...] Kritika společnosti konce 19. století se nijak neliší od kritiky společnosti dnešní, a to nejen té ruské, na kterou Ostrovského hra cílila. Režisér Janusz Klimsza se ujal příjemně laděné satirické komedie, kterou nechal především v rukou herců. Inscenace se obejde bez zbytečných rekvizit a bohaté scény, protože celý příběh dokáže zprostředkovat hlavní hrdina a jeho „oběti“, které mu svou domýšlivostí a hloupostí po-

máhají k lepšímu životu, vysněné kariéře a manželství s neteří bohaté Turusinové. [...] Hlavní protagonista Zdeněk Klusák proměňuje svého Glumova do všech možných rovin zapáleného kariéristy a nebojí se použít všechny zbraně od svodů přes podlézání až po manipulaci. Místy až úlisný projev se však stále drží v sympatickém hravém duchu a Klusák drží opratě svého Glumova velmi přesvědčivě a nenechává se

strhnout do přehnaného karikování své postavy. [...] Deník ničemy má svižné tempo, pobaví se při něm každý, navíc Janusz Klimsza nezatěžuje inscenaci zbytečným důrazem na ponaučení, jeho cílem je pobavit diváky kvalitním představením. A to se mu podařilo. Bavit se budete a to ponaučení naleznete třeba sami v sobě.

Evelína Vaněk Sičová,
www.ostravan.cz 3 / 2019

TENNESSEE WILLIAMS

KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE

SCÉNA A KOSTÝMY **SAMIHA MALEH J. H.** CHOREOGRAFIE **GABRIELA KLUSÁKOVÁ** DRAMATURGIE **IVAN MISAŘ**
ÚPRAVA A REŽIE **PETR KRACIK**MARGARETA **PETRA SKLÁŘOVÁ** BRICK **ONDŘEJ FRYDRYCH** OTEC **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** MATKA **LENKA WACLAWIECOVÁ**
GOOPER **PETR SUTORÝ** MAE **JOLANA FERENCOVÁ** REVEREND TOOKER **MIROSLAV LIŠKA** DOKTOR BAUCH **MILOSLAV ČÍŽEK**
LACEY **DOMINIK GRÁCZ** DIXIE **LAURA HECLOVÁ**, **ANNA VESELÁ**, **ELEN PASTRŇÁKOVÁ**
DĚTI **NIKOL PASTRŇÁKOVÁ**, **SAMUEL HOLESZ**, **ELIŠKA ŽYLKOVÁ**, **JONÁŠ ROSENBERGR**, **ALENA ŠIMČÍKOVÁ**, **LILIEN HÁLKOVÁ**,
AMÁLIE MERTHA, **JAKUB JEŽEK**, **TOMÁŠ TOBOLA**, **ELIŠKA VALEČKOVÁ**INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 11. KVĚTNA 2019

ZA ROLI MATKY BYLA JEJÍ PŘEDSTAVITELKA LENKA WACLAWIECOVÁ NOMINOVÁNA NA CENU JANTAR 2020

KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE FUNGUJE V ČESKÉM TĚŠÍNĚ JAKO GENERAČNÍ DRAMA NA DRUHOU

[...] Režisér a zároveň nový ředitel Těšínského divadla Petr Kracik se tímto titulem rozhodl uzavřít svou první těšínskou sezonu. Jako na dlani se tady předkládá manželská krize středního věku, ne nepodobná stavu dnešní společnosti. [...] Celá inscenace je vlastně na první pohled zcela průhledná, není na ní vůbec nic k odhalování, režijně dramaturgický výklad se drží naplnění dobře známého obsahu a pro jistotu jej nijak nekomplikuje. Hned v prvním dialogu je navýsost zřejmé, kdo je ona „kočka“

a co tady pohledává, kdo jsou její nepřatelé. Karty jsou rozdány možná až příliš jednoznačně, a přestože jde o psychologické drama, diváci s tím rozhodně velkou práci nemají. Všechno je předsláno a dovysvětleno. [...] Zpočátku nic nevypadá dobře a první dějství se řítí ke společenské katastrofě. [...] Důležitý pro celou inscenaci je herecký koncert starší generace, který nabízí ostřílený doyen souboru Vítězslav Kryška coby distingovaně hraný otec zbohatlík a Lenka Wacławiecová jako bravurně vystižená,

nesnesitelně vlezlá matka. [...] Díky to-muto sehralemu hereckému tandemu se daří z předchozí karikaturní linky vykresat a cíleně rozvinout generační drama. V tomto směru těšínská Kočka funguje bezvadně a bezpochyby patří zájezdovému publiku, které ji může obdivovat jako řemeslně zdařilý kus dle slavné předlohy a s přijatelnou diváckou náročností v atraktivních mezích.

Martin Jíroušek,
www.ostravan.cz 5 / 2019

KRÁLOVSKÁ JUBILEJNÍ SEZÓNA

Sezóna 2019/2020 byla plná očekávání, a to nejen tím, že byla jubilejní. Její dramaturgický plán měl navázat na dílčí umělecké výsledky předešlé sezóny, a potvrdit tak nový umělecký program, na jehož základech by Česká scéna v budoucích sezónách měla fungovat. Tím programem je moderní repertoárové divadlo, které svou uměleckou účinnost těží ze střídání specifických divadelních žánrů, jejich účinného inscenování, a to vše s důrazem na zachování divácké přitažlivosti inscenací. Doufám, že se vše povedlo a naši milí diváci mohli v průběhu jedné sezóny shlédnout vedle nádherné romantické duchařské komedie i sžíravou adaptaci divadelního románu, národní operu s velkými sbory a orchestrem, či světovou mysteriózní detektivku nebo český kultovní muzikál. Tato ambiciózní výzva, byla také výzvou pro herecký ansámbl České scény. Stala se jakousi zatěžkávací zkouškou nejen jeho uměleckých, ale i morálních kvalit.

Inscenace Lásky mezi nebem a zemí nezůstala jen půvabnou romantickou duchařskou komedií, která by měla diváky pobavit a rozesmát, stala se i působivou komedií o nestárnoucí lásce a věcech již mimo nás. Výborně provedené herecké práci O. Frydrycha, L. Wacławicové, Z. Klusáka vévodily komediální výkony Šárky Hrabalové se Zdeňkem Hrabalem. Stejný přístup: akcentovat především hereckou stránku inscenace, se osvědčil i při inscenování adaptace Mannova románu Mefisto. Ovšem s tím rozdílem, že těžiště pozornosti se tentokrát přesunulo na bedra jednoho herce. Mefisto v podání Petra Sutorého nepostrádá poutavou teatrálností a vlastní prázdnotou, touhu po vyniknutí i totální neschopnost lásky k bližnímu. Ale tohoto výkonu by nebylo, kdyby mu nepomáhala „herecká mašina“ celého ansámblu České scény. Z ní vynikají party J. Ferencové, P. Sklářové, M. Lišky, M. Čížka, a D. Kuboně.

Ansámblové pojetí inscenací bylo vůbec jedno z velkých témat této sezóny.

Nejzdařileji se toto téma rozvinulo v unikátním projektu Prodaná nevěsta, ve kterém spojily své síly herecké sbory České scény a scény Bajka: základem všeho byla vynikající interpretace sborových partů, kterou zázračně vykouzil Miroslav Liška, smysl pro totální ansámblové divadlo potvrdil svými tanečními kreacemi choreograf Jaro Moravčík, také herecká koncentrace všech, kteří byli v hlavních rolích – totiž ve sboru. K úspěchu přispělo i výrazné zpracování cirkusového výstupu loutkové scény Bajka.

Můj dlouholetý producentský sen se mi splnil až v Českém Těšíně. A tím bylo získání autorských práv k inscenování Vraždy v Orientu. A to se povedlo Těšínskému divadlu jako jednomu z prvních v České republice. I zde byla interpretace inscenace soustředěna nejen na přitažlivý detektivní příběh, ale na důsledné sledování jednotlivých postav a jejich ztvárnění. Práce s hercem byly hlavní doménou inscenace, jíž samozřejmě vévodil výkon Z. Hrabala v roli Poirota, který svou interpretaci opřel o fakta, průběh děje, precizní dikci, doplněnou nebývalou a tvůrčí civilností hereckého projevu. Velkým očekáváním byla inscenace kultovního českého muzikálu Šakalí léta. Tato inscenace samozřejmě byla logickým vyvrcholením dramaturgického záměru, který tak akcentoval další uměleckou schopnost České scény: a tím je úspěšné interpretování hudebních inscenací. Inscenace Šakalí léta na své diváky teprve čeká, protože premiéra byla vinou epidemické situace až v září a reprízy až v roce 2021, ale již teď lze mluvit o velmi zdařilé inscenaci, ve které dominuje pěvecký, muzikantský i herecký výkon T. Przybyly.

Dovolte, abych závěrem poděkoval všem, kteří svou trpělivou a nadšenou prací přispěli ke zdatu této sezóny, kterou bych pro její obtížnost uměleckou i obtížnost společenskou nazval sezónou královskou.

PETR KRACIK
umělecký šéf České scény

PAM VALENTINE

LÁSKA MEZI NEBEM A ZEMÍ

PŘEKLAD **MARTIN FAHRNER** SCÉNA A KOSTÝMY **DANA HÁVOVÁ** REŽIE **JIŘÍ SEYDLER**

JACK CAMERON **ZDENĚK HRABAL** SUSIE CAMERONOVÁ **ŠÁRKA HRABALOVÁ** MARK WEBSTER **ZDENĚK KLUSÁK**
SIMON WILLIS **ONDŘEJ FRYDRYCH** FLIC WILLISOVÁ **ELIŠKA ADAMOVSKÁ** MARCIA BRADSHAVOVÁ **LENKA WACŁAWIECOWÁ**
ANDĚL STRÁŽNÝ **TOMÁŠ HÁBA**

INSPICE A NÁPOVĚDA **RENATA STYSÍNSKÁ**

PREMIÉRA 7. ZÁŘÍ 2019

NOVÁ TĚŠÍNSKÁ INSCENACE LÁSKA MEZI NEBEM A ZEMÍ PŘINÁŠÍ LASKAVÝ HUMOR, KTERÝ NEURAZÍ ANI NEOSLNÍ

[...] Inscenace je dvouaktová, odehrává se v domě Jacka Camerona a jeho ženy Susie. Mladý pár Simon a Flic Willisovi o dům mají zájem a zanedlouho se stávají novými nájemníky. Podivné soužití dvou párů má své výhody a je předurčeno k humorným situacím. [...] Manžele oku-

pující svou pozůstalost si zahráli Zdeněk a Šárka Hrabalovi. Ti se z jeviště téměř nehnou a celá inscenace staví právě a především na těchto životních partnerech. Příjemné pošťuchování má lechtivý podtext a oběma těšínským hercům to spolu na jevišti velmi sluší. [...] Celá

inscenace má velmi přívětivé poselství, které je ukryto v laskavém humoru. I přesto, že ne vždy všechna kolečka do sebe zapadnou, je inscenace milá a neurazí žádného diváka.

Evelína Vaněk Síčová,
www.ostravan.cz 9 / 2019

SEZONA 2019 / 2020

PAM VALENTINE
LÁSKA MEZI NEBEM A ZEMÍ
PREMIÉRA 7. ZÁŘÍ 2019

KLAUS MANN
MEFISTO
PREMIÉRA 21. ZÁŘÍ 2019

BEDŘICH SMETANA A KAREL SABINA
PRODANÁ NEVĚSTA
SPOLEČNÝ PROJEKT ČESKÉ SCÉNY
A LOUTKOVÉ SCÉNY BAJKA
TĚŠÍNSKÉHO DIVADLA
PREMIÉRA 23. LISTOPADU 2019

AGATHA CHRISTIE
VRAŽDA V ORIENTU
PREMIÉRA 25. LEDNA 2020

KLAUS MANN

MEFISTO

ADAPTACE **LADISLAV STÝBLO** A **PETR KRACIK** SCÉNA A KOSTÝMY **SAMIHA MALEH** HUDEBNÍ SPOLUPRÁCE **VIKTOR BARTHA** POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE **GABRIELA KLUSÁKOVÁ** REŽIE **PETR KRACIK**

HENDRIK HÖFGEN, HEREC **PETR SUTORÝ** ERIKA BRÜCKNEROVÁ, DCERA SLAVNÉHO SPISOVATELE **PETRA SKLÁŘOVÁ** NICOLETTA VON NIEBUHR, HEREČKA **ELIŠKA ADAMOVSKÁ** NEBO **BÁRA VIDOMSKÁ J. H.** CAROLA MARTINOVÁ, HEREČKA **JOLANA FERENCOVÁ** JULIETTA, TANEČNICE **MARTINA PAWEROVÁ** NEBO **ANNA POLCROVÁ J. H.** HANS MIKLAS, HEREC **DENIS KUBOŇ** CĀSAR VON MUCK, DIVADELNÍ KRITIK **MIROSLAV LIŠKA** GENERÁL, MINISTERSKÝ PŘEDSEDA **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** LOTTE, GENERÁLOVA PŘÍTELKYNĚ, HEREČKA **VĚRA VOJTKOVÁ J. H.** MAGNUS GOTTCHALK, ŘEDITEL HAMBURSKÉHO DIVADLA **MILOSLAV ČÍZEK** MYRIAM HOROWITZOVÁ, JEHO ŽENA, HEREČKA **ADÉLA KRULIKOVSKÁ** OTTO ULRICH, HEREC **JIŘÍ KRUPICA** NEBO **TOMASZ W. PRZYBYLA** THEOPHIL SARDER, DRAMATIK **ZDENĚK KLUSÁK** SEBASTIAN BRÜCKNER, SYN SLAVNÉHO SPISOVATELE **DAVID DEPTA** NEBO **ONDŘEJ FRYDRYCH** PANÍ EFEUOVÁ, NÁPOVĚDKA A GARDEROBIÉRKA **LENKA WACLAWIECOVÁ** PAN KNURR, INSPICIENT **JOSEF BIČIŠTĚ J. H.** ŘEDITEL PRUSKÉHO DIVADLA **JIŘÍ KRUPICA** NEBO **TOMASZ W. PRZYBYLA** HANS WOLF, ZÁSTUPCE FIRMY FORD **DOMINIK GRÁCZ** TAJEMNICE PRUSKÉHO DIVADLA **MICHAELA SUTORÝ**

INSPICIENT **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 21. ZÁŘÍ 2019

TĚŠÍNSKÝ MEFISTO JE UKÁZKOU DOKONALÉ DIVADELNÍ ADAPTACE NADČASOVÉHO DÍLA

[...] Adaptace slavného a kontroverzního románu Klause Manna je jakousi adaptací skutečné události z uměleckého světa předválečného Německa. Mefisto, démonická postava z Fausta či svůdce lidské slabosti, se skrývá ve zvukném názvu románu, který přesně vystihuje životní pohnutky herce Hendrika Höfgena, který netouží po ničem jiném než po slávě, obdivu a uznání. Ne-

jen v románu, ale i v těšínském představení sledujeme jeho cestu z provinčního divadla, kde inklinuje ke komunistickému hnutí, až do berlínského Národního divadla, kde se pomalu ale jistě upisuje ďáblu v podobě nacistické svastiky. [...] Celým představením se táhne jedna společná linka, všichni jsou sehraní, odevzdání Mefistovi a nadměru koncentrování. Ani jedna postava není na jevi-

šti zbytečná, všechny mají své důležité místo a jasné kontury svých charakterů, které se vyznačují dotažeností. [...] Mefisto je po řemeslné stránce precizní dílo a zaslouží si co nejvíce diváků, ať už jako umělecký zážitek, či jako potvrzení, že žijeme v době, se kterou je třeba zacházet s úctou.

Evelína Vaněk Síčová,
www.ostravan.cz 9 / 2019

BEDŘICH SMETANA A KAREL SABINA

PRODANÁ NEVĚSTA

SPOLEČNÝ PROJEKT ČESKÉ SCÉNY A LOUČKOVÉ SCÉNY BAJKA TĚŠÍNSKÉHO DIVADLA

ÚPRAVA HUDBY **JIŘÍ VYŠOHLÍD** A **ZBYHNĚV SIWEK** HUDEBNÍ NASTUDOVÁNÍ **MIROSLAV LIŠKA** SCÉNA A LOUČKY **JAROSLAV MILFAJT** KOSTÝMY **MARTA ROSZKOPFOVÁ** CHOREOGRAFIE **JAROSLAV MORAVČÍK** ASISTENTKA CHOREOGRAFA **GABRIELA KLUSÁKOVÁ** DRAMATURGIE **SIMONA KRÍSTKOVÁ** A **PETR KRACIK** ÚPRAVA TEXTU A REŽIE **PETR KRACIK**

KRUŠINA, SEDLÁK **MIROSLAV LIŠKA** LUDMILA, JEHO ŽENA **ŠÁRKA HRABALOVÁ** MAŘENKA, JEJICH DCERA **EWA KUS** NEBO **BÁRA VIDOMSKÁ J. H.** KECAL, DOHAZOVAČ **ZDENĚK KLUSÁK** JENÍK, MÍCHŮV SYN **ONDŘEJ FRYDRYCH** NEBO **JIŘÍ KRUPICA** MÍCHA, GRUNTOVNÍK **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** HÁTA, JEHO ŽENA **LENKA WACLAWIECOVÁ** VAŠEK, JEJICH SYN **TOMÁŠ HÁBA** PRINCIPÁL **ZDENĚK HRABAL** ESMERALDA, KOMEDIANTKA **DANIELA SEDLÁČKOVÁ** NEBO **ANNA POLCROVÁ J. H.** INDIÁN, KOMEDIANT **MILOSLAV ČÍZEK** KOMEDIANTI **WANDA MICHAŁEK** NEBO **DANIELA SEDLÁČKOVÁ**, **DOROTA GRYCZ**, **JAKUB TOMOSZEK**, **VALÉRIE SKALICKÁ**, **ONDŘEJ VYHLÍDAL**, **JAN SZYMANIK** NEBO **EWA KUS** SBOR **JOLANA FERENCOVÁ**, **PETRA SKLÁŘOVÁ**, **MARTINA PAWEROVÁ**, **ELIŠKA ADAMOVSKÁ**, **ADÉLA KRULIKOVSKÁ**, **DANIELA SEDLÁČKOVÁ** NEBO **ANNA POLCROVÁ J. H.**, **EWA KUS** NEBO **BÁRA VIDOMSKÁ J. H.**, **DAVID DEPTA**, **ONDŘEJ FRYDRYCH** NEBO **JIŘÍ KRUPICA**, **PETR SUTORÝ**, **TOMASZ W. PRZYBYLA**, **DENIS KUBOŇ**, **DOMINIK GRÁCZ** A DALŠÍ

ORCHESTR **TOMÁŠ TREICHEL J. H.**, **DAVID KUPKA J. H.**, **ARNOŠT SYMANEK J. H.**, **JOSEF BIČIŠTĚ J. H.**, **JAN ZIELEZNIK J. H.**, **VÁCLAV KOLEK J. H.**

INSPICIENT **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 23. LISTOPADU 2019

PRODANÁ NEVĚSTA V TĚŠÍNSKÉM DIVADLE JE PŘEDEVŠÍM VÝBORNOU A VKUSNOU ZÁBAVOU

[...] Inscenace, ve které účinkuje 56 herců, loutkoherců, tanečníků, zpěváků a hudebníků, je v mnoha ohledech výjimečná. Nejde jen o počet účinkujících. Jde především o multižánrovou inscenaci, v níž se prolínají žánry divadla loutkového, činoherního, hudebního, pohybového a tanečního se všemi prvky, které tyto divadelní druhy obnášejí. A nechybí ani výrazná výtvarná složka. Asi hodinová podívaná obsahuje všechny slavné árie, sólové i sborové výstupy, dramatické situace obsažené v příběhu lásky a vytouženého manželství Jeníka a Mařenky, v dohazovačském úsilí Kecalů i v osudu nepřiliš disponovaného Vaška. Velmi podstatnou součástí děje je cirkusové vystoupení kočovných komediantů s využitím kouzel loutkového a jarmarečního divadla. [...] Živý orchestr pod vedením bravurně zvládá doprovod pěveckých i tanečních čísel a zároveň vytváří hudební kulisy pro cirkusové představení. [...]

Těšínské divadlo má díky Prodané nevěstě další velmi třpytivý šperk v pokladnici svých inscenačních úspěchů.

Ladislav Vrchovský,
www.ostravan.cz 11 / 2019

AGATHA CHRISTIE

VRAŽDA V ORIENT EXPRESU

DRAMATIZACE **KEN LUDWIG** PŘEKLAD **ZUZANA JOSKOVÁ** SCÉNA **MILAN DAVID** KOSTÝMY **MARTA ROSZKOPFOVÁ**
 DRAMATURGIE **ALICE OLMOVÁ** REŽIE **VOJTĚCH ŠTĚPÁNEK**

HERCULE POIROT **ZDENĚK HRABAL** MONSIEUR BOUC **TOMASZ W. PRZYBYLA** MARY DEBENHAMOVÁ **ELIŠKA ADAMOVSKÁ**
 HECTOR MACQUEEN **DENIS KUBOŇ** MICHEL, STEVARD **MIROSLAV LIŠKA** KNĚŽNA DRAGOMIROFF **LENKA WACLAWIECOVÁ**
 GRETA OHLSSONOVÁ **JOLANA FERENCOVÁ** HRABĚNKA ANDRENYI **PETRA SKLÁŘOVÁ** HELEN HUBBARDOVÁ **ŠÁRKA HRABALOVÁ**
 PLUKOVNÍK ARBUTHNOT **ONDŘEJ FRYDRYCH** SAMUEL RATCHETT **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** VRCHNÍ ČÍŠNÍK **JIŘÍ KRUPICA**

INSPICE **DOMINK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA 25. LEDNA 2020

ČESKOTĚŠÍNSKÁ INSCENACE VRAŽDY V ORIENT EXPRESU NABÍZÍ NAPĚTÍ, HUMOR A VELICE VKUSNOU ZÁBAVU

Vražda v Orient expresu je druhou nejznámější detektivkou Agathy Christie. [...] Štěpánkova režie je soustředěna na rychlé tempo zejména v první části před přestávkou a na výstavbu situací s překvapivou pointou. Za pomoci známých melodií z klasického baletního a symfonického repertoáru i jiných zdrojů vytváří působivou atmosféru a napětí. Umně využívá i světelného parku jeviště

– světelný design velmi napomáhá intenzitě diváckého zážitku. Druhá část po přestávce je už jen završením děje bez zbytečného zdržování. Těžiště režie však spočívá zejména v práci režiséra s hercem. Díky tomu se po jevišti pohybují plnokrevné postavy vycházející z osobních hereckých předpokladů jednotlivých účinkujících. Hlavní roli Hercula Poirota svěřil režisér Zdeňku Hrabalovi. Hrabal

působí ze začátku skoro civilně a velmi nenápadně. Postupně však herec odhaluje autoritu slavného detektiva a strhává na sebe stále více a více pozornosti. [...] Vražda v Orient expresu se jistě po zásluze stane jedním z divácky nejoblíbenějších představení České scény Těšínského divadla.

Ladislav Vrchovský,
www.ostravan.cz 1 / 2020

PETR ŠABACH – IVAN HLAS – PETR JARCHOVSKÝ – JAN HŘEBEJK – MIROSLAV HANUŠ

ŠAKALÍ LÉTA

SCÉNA **MICHAL SYROVÝ** KOSTÝMY **ALENA SCHÄFEROVÁ** CHOREOGRAFIE **JAROSLAV MORAVČÍK** ASISTENTKA CHOREOGRAFA **GABRIELA KLUSÁKOVÁ** HUDEBNÍ NASTUDOVÁNÍ **VLASTIMIL ŠMÍDA** KOREPETICE **MIROSLAV LIŠKA** DRAMATURGIE **ALICE OLMOVÁ**
 REŽIE **PETER GÁBOR**

BEJBY **TOMASZ W. PRZYBYLA** ALENA PROKOPOVÁ **BÁRA VIDOMSKÁ** EDA DRÁBEK **DENIS KUBOŇ** KŠANDA **KRYŠTOF MALEC J. H.**
 JINDŘICH PROKOP **ZDENĚK KLUSÁK** MARÍNA **TOMÁŠ HÁBA** MILADA **JOLANA FERENCOVÁ** POTENTÁT **PETR SUTORÝ** TETA JUŘIČKOVÁ
LENKA WACLAWIECOVÁ FRANTIŠEK NEUMANN **JIŘÍ KRUPICA** DUŠAN HAMÁČEK **ONDŘEJ FRYDRYCH** ICÍK (RADISTA) **PETERKA**
DAVID DEPTA VRCHNÍ KALÁB **VÍTĚZSLAV KRYŠKE** PETERKA STARŠÍ **MILOSLAV ČÍZEK** PETERKOVÁ **ŠÁRKA HRABALOVÁ** SOUDRUH
MIROSLAV LIŠKA PIONÝRKY **EVA GOLDMANNOVÁ J. H., MARIE ANNA KUPCOVÁ J. H.** A DALŠÍ

BASOVÁ KYTARA **MATEUSZ FAJKUS** BICÍ NÁSTROJE **JIŘÍ BUČÁNEK, JIŘÍ SYMANEK** KLÁVESY **JAN KAVKA, JIŘÍ ZABYSTRZAN**
 SAXOFON **KRYŠTOF JANÁČEK, MARCELA KUČOVÁ, JAN KROMPOLC** KYTARA **JAN ŠIMKA, MARIO ŠEPAROVIČ, VLASTIMIL ŠMÍDA**
 BASKYTARA **MAREK DUFEK (NÁHRADNÍK)**

INSPICE **DOMINIK GRÁCZ** NÁPOVĚDA **LIBUŠE BERKOVÁ**

PREMIÉRA SE MĚLA KONAT 14. 3. 2020, Z DŮVODU VLÁDNÍCH OPATŘENÍ SE USKUTEČNILA 12. ZÁŘÍ 2020

MUZIKÁL ŠAKALÍ LÉTA V TĚŠÍNSKÉM DIVADLE REAGUJE NA COVID, KE STRHUJÍCÍMU DRAJVU ZAMÍŘÍ AŽ VE FINÁLE

[...] Daleko lépe než rokenrolový náboj ve hře vyznívají narážky na dobové reálie. Bejby v Przybylově podání je nepřehlédnutelný díky křiklavému kostýmu a výraznému hlasu. [...] Šakalí léta z větší části nepůsobí jenom jako pouhý komediální muzikál, ale spíše jako drobnohled zrcadlící poměry mezi občany jednoho maloměsta. [...] Z hereckých výkonů vynikne například postava Bejbyho otce Jindřicha Prokopa

v přesvědčivém a bezprostředním podání Zdeňka Klusáka. Zejména jeho scéna s navracením chuti, kdy nadšeně ochutnává brambory, okurky nebo ocet, si vysloužila potlesk na otevřené scéně (tleskalo se ale již u hudebních výstupů) a mnohým bylo jasné, že jde o aktuální komentář k viru covid-19, kdy jedním z průvodních jevů je právě projev nechutenství. Neméně zdařilý výkon předvedla Lenka Wacław

wieczová v roli bláznivé tety Juříčkové, jejíž potrhle, ale přitom i v jádru moudré chování zahrála s adekvátní směsicí nadhledu a ironie. Jiné postavy byly vykresleny s pomocí karikatury a nadsázky. [...] Inscenace funkčně pracuje s živou hudbou, kolektivní choreografií a jednoduše čitelnými odkazy.

Martin Jiroušek,
www.ostravan.cz 9 / 2020

UMĚLECKÝ ŠÉF
PETR KRACIK
DRAMATURG ALICE OLMOVÁ
ELIŠKA ADAMOVSKÁ

MILOSLAV ČÍZEK
DAVID DEPTA
JOLANA FERENCOVÁ

ONDŘEJ FRYDRYCH
TOMÁŠ HÁBA
ZDENĚK HRABAL

ŠÁRKA HRBALOVÁ
ZDENĚK KLUSÁK
ADÉLA KRULIKOVSKÁ

JIŘÍ KRUPICA
VÍTEZSLAV KRYŠKE
DENIS KUBOŇ
MIROSLAV LIŠKA

MARTINA PAWEROVÁ
TOMASZ WŁADYSŁAW
PRZYBYŁA
PETRA SKLÁŘOVÁ
PETR SUTORÝ

BÁRA VIDOMSKÁ
LENKA WACLAWIECOWÁ
MARKÉTA SŁOWIKOVÁ
(NA RODIČOVSKÉ DOVOLENÉ)

DOMINIK GRÁCZ INSPICIENT
LUBUŠE BERKOVÁ
NÁPOVĚDA

Jubileuszowy, 70. sezon Sceny Polskiej Teatru Cieszyńskiego rozpoczął się w dziwnej, smutnej rzeczywistości naznaczonej pandemią koronawirusa. Podobnie wyglądał sezon poprzedni 2019/2020, przerwany w połowie przez sytuacje nieprzewidziane i chyba nieprzewidywalne.

Jednak poprzednie cztery sezony Sceny Polskiej obfitowały w wiele ciekawych, ważnych wydarzeń. Radosnych i tragicznych.

Do „aktorskiego nieba” odeszli nasi wieloletni wspaniali koledzy, przyjaciele, aktorzy Ryszard Pochroń i Mariusz Osmelak. A także nestorzy Sceny Polskiej, jej założyciele z 1951 r. Piotr Augustyniak, Witold Rybicki, Anna Kaleta-Rzymanowa i Emilia Bobek. Im i wielu innym zawdzięczamy istnienie 70-letniej Sceny Polskiej.

Niedawno zmarł Andrzej Niedoba, autor „Rajskiej jabłonki”, sztuki, którą SP wystawiła z okazji jubileuszu 65-lecia we wrześniu 2016 r.

Z zespołem artystycznym SP zostali się Janusz Kaczmarek i Rafał Walentowicz. Do zespołu dołączyli natomiast Łukasz Kaczmarek, Kamil Mularz i Zbyszek Radek.

W 2018 r. z funkcji dyrektora Teatru Cieszyńskiego został odwołany, po 18 latach, Karol Suszka. Obecnie dyrektorem TC jest Petr Kracik.

Od 1951 r., kiedy odbyła się pierwsza premiera SP [„Wczoraj i przedwczoraj” Aleksandra Maliszewskiego, premiera 14.10.1951] do dziś SP wystawiła 475 premier.

Do największych sukcesów SP w minionych pięciu sezonach można z pewnością zaliczyć współpracę z wybitnymi polskimi teatrami, nominacje do udziału w ogólnopolskich festiwalach teatralnych i przyznane nagrody. Przedstawienie „Obora” Helmuta Kajzara w reżyserii Janusza Klimszy powstało w ramach projektu [www://strefy_kontaktu](http://strefy_kontaktu) 2016 realizowanego przez Wrocławski Teatr Współczesny jako część programu Wrocław – Europejska Stolica Kultury 2016. Spektakl „Lampka oliwna” Emila Zegadłowicza w reżyserii Bogdana Kokotka brał udział w III edycji Konkursu na Inscenizację Dawnych Dzieł Literatury Polskiej „Klasyka Żywa”, gdzie zdobył Nagrodę Specjalną im. Stanisława Hebanowskiego za odkrycie repertuarowe. Spektakl „Tango” Sławomira Mrożka [reżyseria Michał Spiśák] został zakwalifikowany do V edycji Konkursu na Inscenizację Dawnych Dzieł Literatury Polskiej „Klasyka Żywa”.

W minionych sezonach SP przygotowała również kilka prapremier: „Rajska jabłonka” Andrzeja Niedoby [reżyseria Bogdan Kokotek], światowa prapremiera „Fantazja polska” Macieja Wojtyszki [reżyseria Bogdan Kokotek], polska pra-

premiera „Job Interviews” Petra Zelenki [reżyseria Katarzyna Deszcz].

Na zakończenie fragment listu gratulacyjnego Andrzeja Dery, Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy, z okazji 65-lecia Sceny Polskiej: „Mam przyjemność poinformować, że Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wyraził zgodę na przyjęcie honorowego patronatu nad jubileuszem 65-lecia Sceny Polskiej Teatru Cieszyńskiego w Czeskim Cieszynie. Działalność artystyczna Sceny Polskiej od dziesięcioleci wywiera duży wpływ na rozwój życia kulturalnego na Zaolziu i umacnianie tożsamości wspólnoty Polaków mieszkających w Republice Czeskiej. Utalentowani aktorzy, wysoki poziom prezentowanego repertuaru, a także Państwa otwartość i serdeczność sprzyjają nawiązywaniu przyjaźni, wymianie doświadczeń oraz tworzeniu atmosfery dobrej współpracy narodu polskiego i czeskiego na płaszczyźnie kulturalnej. To wspaniały i godny uwagi przykład budowania dialogu z naszymi sąsiadami przy jednoczesnym zachowaniu odrębności, oryginalności i troski o rozwój kultury narodowej”.

Oby Scena Polska, której na początku przepowiadano pięć – dziesięć lat istnienia, trwała i przetrwała.

JOANNA WANIA
kierownik literacki SP TC

SEZON 2015 / 2016

ARTHUR MILLER
ŚMIERĆ KOMIWOJAŻERA
PREMIERA 10 PAŹDZIERNIKA 2015

HELMUT KAJZAR
OBORA
PREMIERA 23 STYCZNIA 2016

JOSEF KAINAR
ZŁOTOWŁOSA
PREMIERA 20 LUTEGO 2016

POWRÓĆMY JAK ZA DAWNYCH LAT, CZYLI POLSKIE PIOSENKI MIĘDZYWOJENNE
PREMIERA 16 KWIETNIA 2016

NIKOLAJ KOLADA
GĄSKA
PREMIERA 21 MAJA 2016

OPOWIEŚCI GARGANTUICZNE NA MOTYWACH GARGANTUI I PANTAGRUELA FRANÇOISA RABELAIS’GO
PREMIERA 11 CZERWCA 2016

SEZON 2016 / 2017

ANDRZEJ NIEDOBA
RAJSKA JABŁONKA
PRAPREMIERA 24 WRZEŚNIA 2016

HENRIK IBSEN
PANI Z MORZA
PREMIERA 26 LISTOPADA 2016

MOLIER
SKĄPIEC
PREMIERA 4 LUTEGO 2017

FRANCIS VEBER
PLOTKA
PREMIERA 22 KWIETNIA 2017

PAUL BARZ
KOLACJA NA CZTERY RĘCE
PREMIERA 27 MAJA 2017

MICHAŁ BAŁUCKI
KLUB KAWALERÓW
PREMIERA 24 CZERWCA 2017

SEZON 2017-2018

EMIL ZEGADŁOWICZ
LAMPKA OLIWNA
PREMIERA 6 PAŹDZIERNIKA 2017

CHARLES DICKENS
OPOWIEŚĆ WIGILIJNA
PREMIERA 16 GRUDNIA 2017

PETR ZELENKA
JOB INTERVIEWS
POLSKA PRAPREMIERA 24 LUTEGO 2018

RAY COONEY
MAYDAY
PREMIERA 28 KWIETNIA 2018

ERIC-EMMANUEL SCHMITT
TEKTONIKA UCZUĆ
PREMIERA 25 MAJA 2018

KAY MELLOR
NAMIĘTNA KOBIETA
PREMIERA 23 CZERWCA 2018

SEZON 2018 / 2019

MACIEJ WOJTYSZKO
FANTAZJA POLSKA
ŚWIATOWA PRAPREMIERA 6 PAŹDZIERNIKA 2018

TITUS MACCIUS PLAUT
AMFITRION
PREMIERA 15 GRUDNIA 2018

ÖDÖN VON HORVÁTH
OPOWIEŚCI LASKU WIEDEŃSKIEGO
PREMIERA 2 MARCA 2019

SŁAWOMIR MROŻEK
TANGO
PREMIERA 27 KWIETNIA 2019

RAY COONEY
MAYDAY 2
PREMIERA 21 MAJA 2019

GUSTAW MORCINEK
SIEDEM ZEGARKÓW KOPIDOŁA JOACHIMA RYBKI
PREMIERA 29 CZERWCA 2019

ARTHUR MILLER

ŚMIERĆ KOMIWOJAŻERA

PRZEKŁAD **JOANNA GORCZYCKA** REŻYSERIA I SCENOGRAFIA **BOGDAN KOKOTEK** KOSTIUMY **AGATA KOKOTEK**
MUZYKA **ZBIGNIEW SIWEK**

WILLY LOMAN **MARIUSZ OSMELAK** LINDA **ANNA PAPRZYCA** BIFF **TOMASZ KŁAPTOCZ** HAPING **GRZEGORZ WIDERA**
BERNARD **DARIUSZ WARAKSA** KOBIETA **BARBARA SZOTEK-STONAWSKI** CHARLEY **RYSZARD POCHROŃ**
WUJ BEN **JANUSZ KACZMARSKI** HOWARD WAGNER **MARCIN KALETA** STANLEY **PIOTR RODAK**
PANNA FORSYTHE **JOANNA GRUSZKA** LETTA **PATRYCJA SIKORA**

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 10 PAŹDZIERNIKA 2015

UNIWERSALNY CHARAKTER „... KOMIWOJAŻERA”

Historia tytułowego komiwojażera mogłaby rozgrywać się w dowolnym miejscu na świecie i spotkać by mogła każdego z nas. Mało istotne, czy byłaby to nowojorska aglomeracja, czy też przedmieścia Warszawy. Chociaż opowieść ta powstała w 1949 roku ma nadzwyczaj uniwersalny charakter i z łatwością można ją przenieść w czasy współczesne. Niezwykle aktualny i wciąż powtarzający się motyw pogoni za pieniądzem, umiejętnego maskowania rzeczywistości i traktowania życia jako jedno wielkie marzenie doskonale oddaje charakter i realia obecnych czasów.

Willy’ego Lomana poznajemy w ostatni dzień jego życia. W dniu, w którym

wychodzą na jaw wszystkie jego sekrety. W dniu, w którym sam bohater doznaje nie tyleż przemiany, co dociera do niego, że tak naprawdę nie może już zmienić swojego losu, cofnąć tego co było, zmienić biegu wydarzeń. Bohater wciąż zapetrzony w nierealny świat, w którym tkwi, niesiony złudnymi marzeniami, nie zegnając się z nikim postanawia zakończyć swoje życie. Na rozwiązanie swoich problemów wybiera drogę najgorszą z możliwych, nie patrząc na uczucia bliskich.

Spektakl wieńczą pełne emocji słowa Charley’a [Ryszard Pochroń] będące w moim odczuciu najbardziej wstrząsającymi słowami, jakie od dłuższego

czasu zostały wypowiedziane na deskach teatru. Ich prostota dodatkowo wzmacnia zakończenie spektaklu. „Komiwojażer nie ma w życiu stałych punktów oparcia. Jest człowiekiem, który wisi w powietrzu, jedzie przez życie na uśmiechu i fantazji. A kiedy nagle przestają odpowiadać na jego uśmiech, wówczas wali się wszystko”. Jedna sekwencja wywołuje całkowite milczenie na sali, widzowie czują ciarki na swoich ciałach, mimowolnie skłaniają się do przemyśleń, zachowują totalną ciszę, zdając sobie sprawę z tego, że losy komiwojażera spotkać mogą każdego z nich.

Barbara Śliz, Głos Ludu, 13.10.2015

HELMUT KAJZAR

OBORA

REŻYSERIA **JANUSZ KLIMSZA** SCENOGRAFIA, KOSTIUMY **MARTA ROSZKOPFOVÁ** MUZYKA **VLADISLAV GEORGIEV**

JAN K.; KONFUCJUSZ **TOMASZ KŁAPTOCZ** PAULINA **ANNA PAPRZYCA** PIĄTKOWSKI, PRZEWODNICZĄCY KOMISJI REWIZYJNEJ **JANUSZ KACZMARSKI** RYJKOWSKI, PROFESOR **DARIUSZ WARAKSA** PORWAŁ, KATECHETA **MARIUSZ OSMELAK**
CZAJA, PROBOSZCZ **KAROL SUSZKA** MIĘTOWA **MAŁGORZATA PIKUS** AKTOR **GRZEGORZ WIDERA** ELŻBIETA, AKTORKA **BARBARA SZOTEK-STONAWSKI** GRABA, MINISTER **BOGDAN KOKOTEK** STARKA **HALINA PASEKOVÁ** BERTA **PATRYCJA SIKORA**
CZESIO; UCZEŃ KONFUCJUSZA **MARCIN KALETA** KUŁAKÓWNA **JOANNA GRUSZKA**

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 23 STYCZNIA 2016

Przedstawienie powstało w ramach projektu http://strefy_kontakt2016.pl 2016 realizowanego przez Wrocławski Teatr Współczesny jako część programu Wrocław – Europejska Stolica Kultury 2016.

BAŚNIOWA IMPRESJA O PRL-U

Kajzar pisząc swoje sztuki, często odrzucał powszechne prawidła, według których budowany jest dramat. Podczas spotkania przed premierą na Scenie Polskiej Janusz Klimsza podkreślał, że „Obora” jest jedną z bardziej uniwersalnych sztuk Kajzara o możliwie klasycznej budowie w porównaniu z innymi dramatami tego twórcy.

Tragikomiczną ścieżką wyznaczoną przez dramaturga poszedł reżyser, Janusz Klimsza. „Obora” Sceny Polskiej jest przedstawieniem dopracowanym i malowniczym. Klimsza starał się prze-

tworzyć wspomnienia Kajzara i zmaterializować je przed oczami widzów, by zobaczyli i odczuli: i baśniową scenę, i absurdy PRL-u, i komizm zderzenia napuszonych partyjniaków z prostodusznym ludem, i tragiczny wreszcie konflikt między chęcią życia a opresyjnym reżimem. Reżyser zrobił to przy pomocy luźno powiązanych ze sobą scen, nieznacznie spajając je tylko bohaterami przemykającymi ze sceny do sceny oraz niezmieniającym się miejscem akcji: śląsko-cieszyńską drewnianą chatą połączoną

z oborą, w której stoi sztuczna krowa. Te dopracowane reżysersko i aktorsko sceny najbardziej zapadają w pamięć: baśniowa, gdy starka [Halina Paseková] przepowiada małemu chłopcu jego przyszłość, albo komiczna, gdy Miętowa [świetna Małgorzata Pikus] wygłasza tyradę w obronie „Jonka, co czapkę strącił władzy” czy pełna napięcia, kiedy gospodarz [Tomasz Kłaptocz] odmawia ministrowi [Bogdan Kokotek] sadzenia ryżu.

Małgorzata Bryl, www.gazetacodzienna.pl, 25.01.2016

JOSEF KAINAR

ZŁOTOWŁOSA

REŻYSERIA **KAROL SUSZKA** PRZEKŁAD **EDMUND POLAK** MUZYKA **ANDRZEJ MACOSZEK** SCENOGRAFIA I KOSTIUMY **OLEKSANDER OWERCZUK** CHOREOGRAFIA **FRANTIŠEK BLAŤÁK** TEKSTY PIOSENEK **LENA PEŠÁK** OPIEKA LITERACKA **LADISLAV SLÍVA**

ZŁOTOWŁOSA **JOANNA GRUSZKA** KRÓL **JANUSZ KACZMARSKI** JANEK **MARCIN KALETA** BABKA **MAŁGORZATA PIKUS** RYBAK I **PIOTR RODAK** RYBAK II **DARIUSZ WARAKSA** KRÓL, OJCIEC ZŁOTOWŁOSEJ **GRZEGORZ WIDERA** PIES **JOANNA LITWIN** KRUK; PTASZEK **PATRYCJA SIKORA** RYBA **LIDIA CHRZANÓWNA** KRUK; MUCHA **KLARA KOTAS** [GOŚCINNIE] I **DOROTA KIEDROŃ** [GOŚCINNIE] MRÓWCZYK; PTASZEK **IWONA BAJGER** MRÓWKI, MUCHY, KUCHCIKI, DAMY DWORU, POKOJÓWKI, PTASZKI, KSIĘŻNICZKI, PAZIOWIE **DZIECI Z SZKÓŁ PODSTAWOWYCH W CZESKIM CIESZYNIE I HAWIERZOWIE**

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 20 LUTEGO 2016

WARTOŚCIOWE PRZEDSTAWIENIE DLA DZIECI

„Złotowłosa” to mądra i ładna wizualnie baśń dla najmłodszych widzów. Historia trzyma w napięciu i wywołuje pozytywne reakcje wśród dzieci. Scenograf Oleksander Owerczuk zadbał o baśniową i fantastyczną oprawę wizualną tego przedstawienia. Na obrotowej scenie zostały zainstalowane kręte schody oraz wszystkie inne pomniejsze elementy scenografii, jak gałęzie drzew, wielkie płyty kory czy gniazdo ptaków. Scena jest obracana przez aktorów, dzięki czemu w zależności od sceny zmienia się scenograficzne tło przedstawienia. Miejsce akcji podkreśla też oświetlenie – szare i ciemne w złym królestwie despotycznego króla czy zielone i kolorowe w dobrym królestwie, w którym mieszka Złotowłosa. Na uwagę zasługują też dopracowane, zróżnicowane i kolorowe kostiumy, których do tego przedstawienia trzeba było stworzyć całkiem sporo, gdyż oprócz stałej obsady Sceny Polskiej w role wcieliło się kilkanaścioro dzieci i młodzieży z polskich i czeskich szkół. Tym większe oklaski dla reżysera Karola Suszki i choreografa Františka Blaťáka, że ten liczebny ok. 30-osobowy zespół aktorski udało się poprowadzić w bezbłędny sposób. Role dziecięce były spontaniczne i pełne werwy.

Na szczególną uwagę zasługuje fantastyczna i żywiołowa Joanna Litwin w roli sympatycznego białego psa. Natomiast drugim bezapelacyjnym, zbiorowym aktorskim sukcesem są role dziecięce – oby więcej takich przedstawień, w których najmłodsi występują dla najmłodszych.

Małgorzata Bryl,
www.gazetacodzienna.pl, 22.02.2016

POWRÓĆMY JAK ZA DAWNYCH LAT,
CZYLI POLSKIE PIOSENKI
MIĘDZYWOJENNE

INSCENIZACJA **BOGDAN KOKOTEK** KOSTIUMY **AGATA KOKOTEK** ARANŻACJE MUZYCZNE I KOREPETYCJE **TOMASZ PALA** CHOREOGRAFIA **IZABELA TYMICH** I **BARBARA MRAČNA**

DAGMARA DORDA [GOŚCINNIE] **JOANNA GRUSZKA** • **JOANNA LITWIN** • **ANNA PAPRZYCA** • **MAŁGORZATA PIKUS** **PATRYCJA SIKORA** • **JANUSZ KACZMARSKI** • **MARCIN KALETA** • **TOMASZ KLAPTOCZ** • **RYSZARD POCHROŃ** **DARIUSZ WARAKSA** • **GRZEGORZ WIDERA**

ZESPÓŁ MUZYCZNY W SKŁADZIE: **TOMASZ PALA** FORTPIAN, **BARTŁOMIEJ STUCHLIK** KONTRABAS, **ŁUKASZ WALCZAK** PERKUSJA, **MARCIN HAŁAT** SKRZYPCE
TANCERKI ZPIT SUSZANIE: **LUCKA DURCZOK**, **IZABELA FIRLOVÁ**, **JUSTYNA JEŻOWICZ**, **WERONIKA PUKOWIEC**, **BEATA TOMAN**, **ALEKSANDRA WANIA**, **SYLWIA ZUCZEK**

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 16 KWIETNIA 2016

WRÓĆMY W TĘ PRZESZŁOŚĆ JESZCZE RAZ!

Małe zadymione kawiarenki, pełne rozmachu kabarety, eleganckie pełne tajemnicy kobiety i dystyngowani dżentelmeni. Zespół Sceny Polskiej wsiadł do wehikułu czasu i wylądował w magicznych i dekadentkich latach 20. i 30. ubiegłego wieku. W klimat dwudziestolecia międzywojennego pomogła przenieść się muzyka i legendarne utwory, które w tamtych czasach śpiewały gwiazdy ówczesnego teatru i kina. „Powróćmy jak za dawnych lat”, „Ada to nie wypada”, „Baby,

ach te baby” czy „Miłość ci wszystko wybaczy” zna i nuci dziś pod nosem każdy, ale czy pamiętamy, iż utwory te powstały w pewnej specyficznej i niezwykle kolorowej epoce, którą brutalnie przerwał wybuch II wojny światowej?

Bogdan Kokotek, reżyser tego widowiska muzyczno-tanecznego na Scenie Polskiej postanowił nie przerywać maratonu utworów wstawkami fabularnymi. W sumie zespół wykonał około trzydziestu utworów. Z wielkich hitów muzycz-

nych dwudziestolecia międzywojennego reżyser utworzył kolaż, w którym poszczególne piosenki są ze sobą powiązane fabularnie czasem mocniej czasem słabiej. Niezmienna scenografia złożona z monumentalnych schodów typowych dla tanecznych rewii, a także stolików kawiarenki przenosi w miejsce wiecznej zabawy i życia jak we śnie.

Aktorzy Sceny Polskiej niezaprzeczalnie odnaleźli się w tym muzyczno-tanecznym, a przecież niełatwym repertuarze. Bezapelacyjnie najlepszym głosem przedstawienia była Małgorzata Pikus, która nie pierwszy już raz dowodzi talentu nie tylko aktorskiego, ale i wokalnego. Pozytywnym zaskoczeniem była jednak także Patrycja Sikora, młoda i niedawno debiutująca w Teatrze Cieszyńskim aktorka, której zdecydowanie odpowiada forma musicalowa. Przeważają uroczą w komediowych utworach, jak np. „Ada to nie wypada”, potrafiła wywołać dreszcz na plecach i przykuć uwagę poruszonej publiczności we wzruszającej „Rebecce”.

Małgorzata Bryl,
www.gazetacodzienna.pl, 21.04.2016

NIKOŁAJ KOLADA

GĄSKA

PRZEKŁAD **JERZY CZECH** REŻYSERIA **BOGUSŁAW SŁUPCZYŃSKI** SCENOGRAFIA **MARTA ROSZKOPFÓVÁ**
ASYSTENT REŻYSERA **DARIUSZ WARAKSA**

AŁŁA, AKTORKA **MAŁGORZATA PIKUS** DIANA, JEJ PRZYJACIÓŁA, AKTORKA **LIDIA CHRZANÓWNA** NONNA, „GĄSKA”, MŁODA AKTORKA **JOANNA GRUSZKA** FIODOR, DYREKTOR ARTYSTYCZNY TEATRU **JANUSZ KACZMARSKI** WASILIJ, ADMINISTRATOR TEATRU **DARIUSZ WARAKSA** SĄSIEDZI **ANNA PAPRZYCA, PIOTR RODAK**

INSPICJENT, SUFLER **ANNA KACZMARSKA**

PREMIERA 21 MAJA 2016

JEDEN DZIEŃ Z ŻYCIA TEATRU NA PROWINCJI

Michaił Lermontow, jeden z najwybitniejszych dramatopisarzy XIX wieku zwykł powiadać: „I byłoby to wszystko śmieszne, gdyby nie było takie smutne”. I jest to fraza dobrze oddająca klimat współczesnego dramatu Nikołaja Kola-
dy, „Gąska”.

Bogusław Słupczyński, reżyser, przechylił szalę emocji w tej tragikomedii w kierunku tragedii. To przedstawienie ciężkie od słów wykrzykiwanych w szale, grane ekspresyjnie przez aktorów, których postaci wpadają wręcz w szpony rozpacz czy furii. Choć reżyser od czasu do czasu puszcza do widzów komediowe oko, tak pokierował aktorów,

by ci rzadko kiedy wpadali w farsowe tony, a oddali pogłębione studium psychologiczne rozpacz, złości, nienawiści czy frustracji. Jeśli nawet bohaterowie śmieją się ze swojego nieszczęścia, to jest to śmiech przez łzy, ogłupiały od smutku, grzęznący w gardle nim na dobre wydostanie się z płuc. Tak też śmieje się widownia, która z zapartym tchem i jakimś urzeczeniem typowym dla transu obserwuje bieg wydarzeń dramatycznej historii.

W „Gąsce” bohaterowie cierpią z powodu nieodwzajemnionej miłości czy niezrealizowanych marzeń i kariery zawodowej. Jednak za swój parszywy

los obwiniają nie siebie i to, co zrobili ze swoim życiem, ale miejsce, w którym mieszkają.

Kluczem do opisu gry zespołu Sceny Polskiej w tym przedstawieniu jest prawdziwość i metamorfoza aktorów, może na skutek pracy z reżyserem, który zaproponował im nowe metody pracy, a może też dlatego, że po części zagra-
li samych siebie... Jakakolwiek byłaby odpowiedź, „Gąska” w ich wykonaniu to historia bolesna, ale przyciągająca jak magnes.

Małgorzata Bryl,
www.gazetacodzienna.pl, 30.05.2016

OPOWIEŚCI GARGANTUICZNE

NA MOTYWACH GARGANTUI I PANTAGRUELA FRANÇOISA RABELAIS’GO

REŻYSERIA, SCENOGRAFIA, OPRACOWANIE MUZYCZNE, SCENARIUSZ, DIALOGI **ANDRZEJ SADOWSKI**
TŁUMACZENIE **TADEUSZ BOY-ŻELEŃSKI** CHOREOGRAFIA **MARTA PIETRUSZKA** KOSTIUMY **ANDRZEJ SADOWSKI I AGATA KOKOTEK**
ASYSTENT REŻYSERA **RYSZARD POCHROŃ**

PANI, PAPIMAN, PAZDUR, BUCZĄCY BRAT, BAKBUK **JOANNA LITWIN** NIEWIASTA POŁOŻNA, HERR TRIPPA, BUCZĄCY BRAT **HALINA PASEKOVÁ** GARGAMELA, BADEBEK, PAPIMAN, SPAŚNY KOT, BUCZĄCY BRAT, BOSKA FLASZA **PATRYCJA SIKORA** NARRATOR, PAPIMAN, SPAŚNY KOT, BUCZĄCY BRAT **BARBARA SZOTEK-STONAWSKI** GARGANTUA, NARRATOR, SWĘDZIMIR MŁODSZY, GAŁECZKA, GYMNAST, EPISTEMON MŁODSZY **MARCIN KALETA** ŻÓŁCIK, PANURG **TOMASZ KŁAPTOCZ** PANOKRATES, TEODOR, SWĘDZIMIR STARSZY, TAUMASTES, EPISTEMON STARSZY **MARIUSZ OSMELAK** TĘGOSPUST, PANTAGRUEL **RYSZARD POCHROŃ** NARRATOR, KSENUMANES **GRZEGORZ WIDERA** SZKOLARZ, TRYBULET, BRAT JAN **CEZARY ŁEPEK** (GOŚCINNIE)

INSPICJENT, SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 11 CZERWCA 2016

UROKI ŻYCIE CZY POPRAWNOŚĆ

„Gargantua i Pantagruel” jest dziełem wybitnym, lecz trudnym nawet dla wyrobionego czytelnika. Choćby pod względem wielowątkowej budowy, licznych dygresji i komentarzy, jak również skomplikowanego języka, z jednej strony ludowego, niestroniącego od wulgaryzmów, z drugiej zawierającego neologizmy, tworzone przez Rabelais’go z języków martwych, słów łacińskich i greckich.

Dekoracja sceniczna została tak wymyślona, by nie przeszkadzała w odbiorze słowa. Tworzą ją trzy duże podesty, łatwe do przestawienia, kiedy przyjdzie im zagrać np. żaglowiec. I ten rejs statkiem i przygody podczas kolejnych postojów z mnóstwem efektów świetlnych, bogatym ruchem scenicznym, tańcami to jeden z epizodów oddziałujących mocno na zmysły widza.

Wrażenie robią liczne, bogate, śmieszne i często uzupełnione o pobudzające zmysły szczegóły kostiumy.

Są w przedstawieniu najważniejsze cechy prozy Rabelais’go: groteska w budowie postaci, absurdalne wydarzenia, satyra, śmieszność, humor itd. Główny cel życia postaci stanowi czerpanie z jego uroków. Nie zastanawiają

się, czy postępują właściwie, nie mają dylematów aksjologicznych. Jedzą, piją, używają życia. Czyń, co ci się podoba – nakazywał François Rabelais, a Andrzej Sadowski dodaje, że nie trzeba w imię zasad obowiązującej dziś poprawności wyrzekać się swobody i wolności.

Jak ocenić całość przedstawienia? W sukurs przychodzi popularne nie tylko

w kraju, w którym powstało, powiedzenie, które spokojnie mieści się w kategoriach plebejskości, a mianowicie: Bez wodki nie razbieriesz. Czyli po polsku: bez kielicha nie pojmiesz, o co chodzi. Można owo wyrażenie uznać na dosadne streszczenie akcji przedstawienia, a jednocześnie najkrótszą recenzję.

Czesława Rudnik, Zwrot 9/2016

ANDRZEJ NIEDOBA

RAJSKA JABŁONKA

INSCENIZACJA **BOGDAN KOKOTEK** KOSTIUMY **AGATA KOKOTEK** MUZYKA **KAPELA LIPKA**
KONSULTACJA JĘZYKOWA **DANIEL KADŁUBIEC**

FRANCEK STARY (UJEC) **KAROL SUSZKA** FRANCEK MŁODY **TOMASZ KŁAPTOCZ** LOJZEK **DARIUSZ WARAKSA**
MATKA **ANNA PAPRZYCA** MARYJKA / YANNEH / HANICZKA **JOANNA GRUSZKA** PAULEK **CEZARY ŁEPEK** (GOŚCINNIE)
JÓZEK **MARCIN KALETA** OFICER POLSKI **MARIUSZ OSMELAK** OFICER NIEMIECKI **ANDRZEJ BACZEWSKI** (GOŚCINNIE) / **BOGDAN KOKOTEK** INŻYNIER **GRZEGORZ WIDERA** JÓZKOWA **JOANNA LITWIN**
KOBIETY **LIDIA CHRZANÓWNA**, **HALINA PASEKOVÁ**, **MAŁGORZATA PIKUS**, **PATRYCJA SIKORA**, **BARBARA SZOTEK-STONAWSKI**
MĘŻCZYŻNI **RYSZARD POCHROŃ**, **DOMINIK MORCINEK** (GOŚCINNIE), **CHRYSTIAN HECZKO**, **MARIAN MAZUR**, **ONDŘEJ PAZDERA**,
VOJTĚCH PAZDERA
DZIECI **BLANKA KŁAPTOCZ** / **LENA KŁAPTOCZ**, **ALEKSANDER WIDERA** / **WERNER WIDERA** ORAZ **KAPELA LIPKA**: **CHRYSTIAN HECZKO** PIERWSZE SKRZYPCE, **MARIAN MAZUR** DRUGIE SKRZYPCE, **ONDŘEJ PAZDERA** ALTÓWKA, **VOJTĚCH PAZDERA** BASETLA

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

PRAPREMIERA Z OKAZJI JUBILEUSZU 65-LECIA SCENY POLSKIEJ 24 WRZEŚNIA 2016

BENEFIS POD JABŁONKĄ

Podczas obchodów jubileuszu Sceny Polskiej Teatru Cieszyńskiego w Czeskim Cieszynie, jej sześćdziesięciopięciolecia, zagrał zespół „Rajską jabłonkę” Andrzeja Niedoby w inscenizacji Bogdana Kokotka. Nie mógł wybrać sztuki, która trafniej wpisałaby się w klimat tego jubileuszu. Zwłaszcza że chodziło też o swoisty benefis.

Główną rolę Ujca Francka zagrał związany z Teatrem Cieszyńskim przez całe niemal życie artystyczne Karol Suszka. Nie został po studiach aktorskich w Warszawie, nie przystał na propozycję reżysera i dyrektora Kazimierza Dejmka, wydawałoby się, nie do odrzucenia, dołączenia do zespołu Teatru Narodowego. Pokonał pokusę i powrócił w rodzinne strony, by grać, reżyserować, wreszcie prowadzić Teatr Cieszyński, również nieprzeciętny, bo dwujęzyczny. Nieraz w czasie istnienia Sceny Polskiej, kiedy dyskutowano o jej postępiństwie, podkreślano, że pełni też rolę teatru narodowego.

Aktor posiada na swoim koncie niejedną ważną i wartościową rolę w sztukach znaczących autorów. Ujec w „Rajskiej jabłonce” ma jednak w jego karierze zawodowej szczególne znaczenie. Jego

bohater jest człowiekiem z gór, zmęczonym nieco bogatymi przeżyciami, ale tym bardziej pełnym wyrozumiałości dla niedoskonałości tego świata. Postać cała w bieli wyróżnia się na tle innych. Tak być powinno, ponieważ jest ona zarazem narratorem. Stoi nieco z boku i opowiada o wydarzeniach swojego życia. Widz ogląda je bezpośrednio oraz słucha o nich w komentarzu narratora.

„Rajska jabłonka” została napisana gwarą i zadedykowana stryjowi autora Władysławowi Niedobie, który był jednym z założycieli Sceny Polskiej i jej wieloletnim kierownikiem artystycznym. Miał zresztą zagrać wraz z synem Pawłem, również aktorem Sceny Polskiej, w pierwszej realizacji scenicznej dramatu przed trzydziestu laty, kiedy utwór powstał.

Jako jedną z przyczyn, dlaczego wtedy nie doszło do wystawienia sztuki, podano kondycję fizyczną potencjalnego odtwórcy głównej roli. Ale niezależnie od tego, jak czuł się aktor, ważniejszy wydaje się drugi powód, polityczny. Akcja sztuki dzieje się na przestrzeni kilkudziesięciu lat, od I wojny światowej do lat osiemdziesiątych minionego stulecia,

i wydarzenia polityczne mają zasadniczy wpływ na podejmowane przez bohaterów wybory życiowe. Toteż trudno uwierzyć, by można było przed trzydziestu laty pokazać dramat tak, jak zrobiono to dziś.

Czesława Rudnik, Zwrot 11/ 2016

HENRIK IBSEN

PANI Z MORZA

REŻYSERIA **PAVEL ONDRUCH** PRZEKŁAD **ANNA MARCINIAKÓWNA** SCENOGRAFIA **MICHAL SYROVÝ** KOSTIUMY **ZUZANA MAZÁČOVÁ**

DOKTOR WANGEL, LEKARZ REJONOWY **JANUSZ KACZMARSKI** PANI ELLIDA WANGEL, JEGO DRUGA ŻONA **MAŁGORZATA PIKUS**
BOLLETE, CÓRKA DOKTORA Z PIERWSZEGO MAŁŻEŃSTWA **JOANNA GRUSZKA** HILDA, CÓRKA DOKTORA Z PIERWSZEGO
MAŁŻEŃSTWA **PATRYCJA SIKORA** GUNNAR ARNHOLM, NAUCZYCIEL **GRZEGORZ WIDERA** HANS LYGSTRAND **MARCIN KALETA**
BALLESTED **RYSZARD POCHROŃ** OBCY MĘŻCZYŻNA **MARIUSZ OSMELAK**

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 26 LISTOPADA 2016

PANI Z MORZA

Zbiorowym bohaterem „Pani z morza” jest patriarchalna rodzina, a nawet społeczność niewielkiego, ale targanego namiętnościami miasteczka w północnej Norwegii. Reżyser klarownie snuje opowieść o braku siły, by zrealizować własne pragnienia. Każdy z bohaterów uwikłany w swoje dramaty zanurza się w hipokryzji i zniewoleniu letniskowego miasteczka.

Każdy z aktorów dobrze wykorzystał swój moment, by przekazać widzowi prawdę o swoim skomplikowanym losie i skrywanych pragnieniach. Duszą tego spektaklu jest niewątpliwie Małgorzata Pikus w roli Ellidy. Hipnotyzuje swoją opowieścią o kobiecie zagubionej, pełnej bólu, sprzeczności i emocji. Na wielkie brawa zasługuje również Janusz Kaczmarek, który wcielił się w rolę doktora Wangela.

„Pani z morza” to bardzo przemyślana inscenizacja z teatralnym spojrzeniem na dzisiejszą kobietę, która poszukuje osobistej wolności, ulega wyobrażeniom, że wszystko jest w porządku, gdy poświęca się dla kogoś. To zwrócenie uwagi na kobietę, która stara się znaleźć równowagę pomiędzy obowiązkami a pragnieniami.

Trzeba przyznać, że reżyserowi udało się dokonać prawie niemożliwego. Stworzył wraz z aktorami dzieło bogate w uczucia i prowokujące do analizowania ludzkiej duszy. Zaskoczeniem jest z pewnością zakończenie spektaklu pozostawiające widza w niedopowiedzeniu z pewnym niedosytem. I nikt do końca nie może być pewien, czy jest to zakończenie szczęśliwe czy też nie.

*Urszula Markowska,
www.gazetacodzienna.pl, 29.11.2016*

MOLIER

SKĄPIEC

PRZEKŁAD **TADEUSZ BOY-ŻELEŃSKI** REŻYSERIA I SCENOGRAFIA **BOGDAN KOKOTEK** KOSTIUMY **AGATA KOKOTEK**
MUZYKA **ZBIGNIEW SIWEK**

HARPAGON OJCIEC KLEANTA I ELIZY, ZALOTNIK MARIANNY **TOMASZ KŁAPTOCZ** KLEANT SYN HARPAGONA, ZALOTNIK MARIANNY **MARCIN KALETA** ELIZA CÓRKA HARPAGONA **PATRYCJA SIKORA** WALERY SYN ANZELMA, ZALOTNIK ELIZY **GRZEGORZ WIDERA** MARIANNA CÓRKA ANZELMA **KLARA KOTAS** [GOŚCINNIE] / **DOROTA KIEDROŃ** [GOŚCINNIE] ANZELM OJCIEC WALEREGO I MARIANNY **RYSZARD POCHROŃ** FROZYNA POŚREDNICZKA **MAŁGORZATA PIKUS** JAKUB KUCHARZ I WOŹNICA HARPAGONA **MARIUSZ OSMELAK** STRZAŁKA SŁUŻĄCY KLEANTA **DARIUSZ WARAKSA** KOMISARZ POLICJI **JANUSZ KACZMARSKI**

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 4 LUTEGO 2017

SKĄPIEC NA KARUZELI

Lekkie, wesołe, kolorowe, ruchliwe, słodkie jest przedstawienie w Scenie Polskiej, którego reżyserem i autorem scenografii jest Bogdan Kokotek. Do charakterystyki widowiska świetnie pasuje wiele cech z encyklopedycznej definicji farsy. Jest tam żywa, powikłana akcja pełna nieoczekiwanych zbiegów okoliczności, zaskakujący, lecz na pewno optymistyczny finał. Oprócz komizmu sytuacyjnego występuje komizm słowny. Komiczne są też postacie, niektóre narysowane karykaturalną kreską.

Już na afiszu teatralnym rozbraja nas wata cukrowa i napis: Życie jest krótkie, niech będzie słodkie. Cała otoczka scenograficzna przedstawienia wywołuje wrażenie, że oto jesteśmy na jarmarku, odpuszcie – w tym jego znaczeniu profanum, nie sacrum. Dom Harpagona przy zastosowaniu często wprowadzanej w ruch sceny obrotowej wiruje jak karuzela, dużo tu biegania. Jest żywy pies, nie brakuje kolorowych baloników.

Konsekwencja w realizacji tak pomyślanej i przemyślanej w najdrobniejszych szczegółach konwencji sprawia jednak, że przedstawienie się podoba. Publiczność akceptuje taki sposób prezentacji tematu, nie czuje się zawiedziona zbyt płytkim potraktowaniem kwestii etycznych. W trakcie spektaklu często wybuchają śmiechem.

Czesława Rudnik, Zwrot 4/2017

FRANCIS VEBER

PLOTKA

REŻYSERIA I KOSTIUMY **MAŁGORZATA SIUDA** PRZEKŁAD **BARBARA GRZEGORZEWSKA** SCENOGRAFIA **JAKUB STRĄCZEK**
MUZYKA **ŁUKASZ OLEJARCZYK** ASYSTENT REŻYSERA **MARCIN KALETA**

FRANÇOIS PIGNON – CZTERDZIESTOLATEK, WYCOFANY, NIEŚMIAŁY **DARIUSZ WARAKSA** GUILLAUME **GRZEGORZ WIDERA** KOPEL – PREZES **LIDIA CHRZANÓWNA** SANTINI – KADROWY, CZTERDZIESTOLATEK, MIĘŚNIAK **JANUSZ KACZMARSKI** ŻONA SANTINIEGO **ANNA PAPRZYCA** PANNA BERTRAND – GŁÓWNA KSIĘGOWA, ATRAKCYJNA 35-LATKA **JOANNA LITWIN** ARIANE – ASYSTENTKA, 20 LAT, ŁADNA **JOANNA GRUSZKA** CHRISTINE – BYŁA ŻONA PIGNONA, ŁADNA 40-LATKA **BARBARA SZOTEK-STONAWSKI** ELIZABETH – CÓRKA PIGNONA, NASTOLATKA **PATRYCJA SIKORA** BELONE – SĄSIAD PIGNONA, 60-LATEK **RYSZARD POCHROŃ** MATHIEU **MARCIN KALETA** FOTOGRAF; KELNER; STRAŻAK **RAFAŁ WALENTOWICZ**

INSPICJENT, SUFLER **ANNA KACZMARSKA**

PREMIERA 22 KWIETNIA 2017

TO NIE BYŁA LETNIA PROPOZYCJA

W teatralnej adaptacji „Plotki” reżyserka Małgorzata Siuda i scenograf Jakub Strączek postawili przede wszystkim na intensywne wykorzystanie multimedialnych. Na monitorze ustawionym w tyle sceny wyświetlono psychodeliczne filmiki, napisy komentujące akcję przedstawienia czy zdjęcia. Co jednak najciekawsze, reżyserka przeniosła na ekran monitora niektóre sceny przedstawienia. Aktorzy zamiast zagrać scenę przed widzami, odegrali ją przed kamerą, a rejestracja trafiła bezpośrednio na ekran.

Mimo pewnych potknięć Małgorzata Siuda i zespół aktorski Sceny Polskiej zdołali wzbudzić zainteresowanie widowni i wywołać jej śmiech. Nie pierwszy już raz aktorzy Sceny Polskiej dowiedli, że świetnie odnajdują się w repertuarze komediowym. Na szczególne wyróżnienie w tym kontekście zasługują Janusz Kaczmarek w roli Santiniego, najpierw czarnego charakteru, a później ofiary intryg kolegów z pracy, a także Ryszard Pochroń jak sąsiad Belone. Role te pobili nawet bardzo dobrą główną kreację Dariusza Waraksy. Na brawa za odważne role zasługują też Barbara Szotek-Stonawski i Rafał Walentowicz, a także Dariusz Waraksa i Joanna Litwin za grę w realistycznych scenach seksu, jakich w Teatrze Cieszyńskim chyba jeszcze nie było.

„Plotka” rzeczywiście nie tylko śmieszy pustą błazenadą, ale porusza aktualny dziś problem tolerancji względem odmienności seksualnej, a przy tym zjawiska wycieńczającego wyścigu szczurów w korporacjach i niszczyielskiej siły plotki. Wszystko to zostało uzupełnio-

ne nowoczesną formą scenograficzną, w której dominują multimedia użyte w dobrych proporcjach i z rozmysłem. Scena Polska zrobiła po prostu mocne przedstawienie.

*Małgorzata Bryl,
www.blog-tdivadlo.cz, 24.04.2017*

PAUL BARZ

KOLACJA NA CZTERY RĘCE

PRZEKŁAD **JACEK ST. BURAS** REŻYSERIA **MICHAEL TARANT** SCENOGRAFIA **MICHAEL TARANT** I **BOGDAN KOKOTEK**
KOSTIUMY **AGATA KOKOTEK** WSPÓŁPRACA MUZYCZNA **BOHUSLAV VÍTEK**

JAN SEBASTIAN BACH **TOMASZ KŁAPTOCZ** JERZY FRYDERYK HÄNDEL **BOGDAN KOKOTEK** JAN KRZYSZTOF SCHMIDT;
MĘŻCZYNA **RAFAŁ WALENTOWICZ** KOBIETY **JOANNA LITWIN, PATRYCJA SIKORA**

INSPICJENT, SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 27 MAJA 2017

TO, CO PIĘKNE I NIEMOŻLIWE ZARAZEM

W sztuce „Kolacja na cztery ręce” Paul Barz opisuje fikcyjne spotkanie dwóch sławnych kompozytorów: Jana Sebastiana Bacha i Jerzego Fryderyka Haendla, do którego miało dojść w Hotelu Turyńskim w Lipsku w 1747 roku, z okazji przyjęcia Bacha do Towarzystwa Nauk Muzycznych. W rzeczywistości obaj muzycy nigdy nie spotkali się.

Kiedy przedstawienie zaczyna się, z mroku wyłaniają się najpierw monumentalne kotary, później duże drzwi ustawione w centralnej części, a na-

stępnie klawesyn i duży obrotowy stół. Dym, płonące świece, interesująca gra oświetleniem i starannie wykonane fantazyjne kostiumy wpłynęły na ogólną malowniczość przedstawienia. Z przepychem plastycznym widowiska idzie w parze rozbudowana warstwa muzyczna. Utwory miejscami grane są bardzo głośno – tak, by widz wręcz fizycznie odczuł potęgę tych dźwięków.

Przedstawienie w reżyserii Michaela Taranta wsparło się na dwóch dużych rolach Bogdana Kokotka i Tomasza Kłap-

tocza, którzy z tego niełatwego zadania wywiązali się znakomicie. Na scenie towarzyszyli im Joanna Litwin i Patrycja Sikora, a także doskonale odnajdujący się w drugoplanowej roli Schmidta Rafał Walentowicz, nowy aktor Sceny Polskiej. Na sukces „Kolacji na cztery ręce” składają się ponadczasowy i uniwersalny dramat, dojrzała i dobra rzemieślniczo reżyseria, a także aktorzy podchodzący poważnie do powierzonych im zadań.

Małgorzata Bryl,
www.blog-tdivadlo.cz, 31.05.2017

MICHAŁ BAŁUCKI

KLUB KAWALERÓW

REŻYSERIA, SCENOGRAFIA I OPRACOWANIE MUZYCZNE **ADAM SROKA** KOSTIUMY **ANNA SEKUŁA**

MIRSKA, WDOVA **LIDIA CHRZANÓWNA** MARYNIA, JEJ CÓRKA **PATRYCJA SIKORA** JADWIGA OCHOTNICKA **MAŁGORZATA PIKUS**
PELAGIA DZIUDZIULIŃSKA **ANNA PAPRZYCA** MINA, BUFETOWA **JOANNA GRUSZKA** SOBIENIEWSKI **JANUSZ KACZMARSKI**
WYGODNICKI **RYSZARD POCHROŃ** NIEŚMIAŁOWSKI **DARIUSZ WARAKSA** MOTYLIŃSKI **GRZEGORZ WIDERA**
WŁADYSŁAW TOPOLNICKI **MARCIN KALETA** PIORUNOWICZ **RAFAŁ WALENTOWICZ**

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 24 CZERWCA 2017

Z DWOJGA ZŁEGO LEPIJ SIĘ ŻENIĆ

„Klub kawalerów” Adama Sroki utrzymuje komediową dynamikę. Reżyser umiejętnie i świadomie to spowalnia akcję, to znów przyspiesza – raz zanurzamy się w melancholijnej atmosferze (ale zawsze z pewnym przymrużeniem oka), to znów dajemy się uwieść kawalkadzie komediowych gagów. Stworzone przez Bałuckiego komediowe postaci Sroka wyposażył w szereg charakterystycznych, humorystycznych zachowań scenicznych (specyficzny akcent w mowie, nietypowy sposób poruszania się lub mimika).

Aktorzy w większości ze swobodą weszli w ten komediowy żywioł, tworząc korowód charakterystycznych typów, które na długo zapadają w pamięć. W tym kontekście na wyróżnienie zasługują Dariusz Waraksa jako przeżabawny Nieśmiałowski, Anna Paprzyca w roli swatki Dziudziulińskiej, a także Patrycja Sikora świetnie odnajdująca się w wymyślonej przez Bałuckiego roli Maryni, małej femme fatale.

Reasumując, „Klub kawalerów” to dopracowane przedstawienie, szczególnie pod względem reżyserii oraz aktorstwa.

Adam Sroka ma dobry wpływ na aktorów Sceny Polskiej i potrafi wykrzesać z nich komediowy potencjał. Dobrze się stało, i popieram pod tym względem reżysera, że inscenizacja nie próbowała na siłę uwspółcześnić sztuki Michała Bałuckiego. Jest to przedstawienie, dzięki któremu możemy usłyszeć, jak mówili i zwracali się do siebie ludzie sto lat temu, jakie mieli podejście do miłosnych załatów oraz jak postrzegali małżeństwo. Zdecydowanie ma to swój urok.

Małgorzata Bryl,
www.blog-tdivadlo.cz, 26.06.2017

EMIL ZEGADŁOWICZ

LAMPKA OLIWNA

REŻYSERIA I SCENOGRAFIA **BOGDAN KOKOTEK** KOSTIUMY **AGATA** I **BOGDAN KOKOTEK** MUZYKA **ZBIGNIEW SIWEK**
KONSULTACJA JĘZYKOWA **DANIEL KADŁUBIEC**

OJCIEC **MARIUSZ OSMELAK** JASIEK **MACIEJ CYMOREK** (GOŚCINNIE) HANKA **PATRYCJA SIKORA** BŁĄŻEK **MARCIN KALETA**
DOMINIK **TOMASZ KŁAPTOCZ** CHŁOPI **JANUSZ KACZMARSKI, RYSZARD POCHROŃ, RAFAŁ WALENTOWICZ**
BABY **LIDIA CHRZANÓWNA, JOANNA GRUSZKA, JOANNA LITWIN, BARBARA SZOTEK-STONAWSKI, HALINA PASEKOVÁ**
PRZEWODNIK **BOGDAN KOKOTEK** ŚW. IZYDOR-ORACZ **DARIUSZ WARAKSA** ŚW. TOMASZ **GRZEGORZ WIDERA**
ŚW. BARBARA **ANNA PAPRZYCA** ŚW. KATARZYNA **MAŁGORZATA PIKUS**

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

Spektakl brał udział w III edycji Konkursu na Inscenizację Dawnych Dzieł Literatury Polskiej „Klasyka Żywa”, gdzie zdobył Nagrodę Specjalną im. Stanisława Hebanowskiego za odkrycie repertuarowe.

PREMIERA 6 PAŹDZIERNIKA 2017

UPIORNIE DOBRY POPIS SCENY POLSKIEJ

„Lampka oliwna” jest jednym z najlepszych przedstawień, jakie widziałam w Teatrze Cieszyńskim, zaś rola Hanki Patrycji Sikory jest dotąd jej najlepszą kreacją aktorską. Bogdan Kokotek, który podjął się reżyserii wszystkich przedstawień wchodzących w skład właśnie zamkniętego „tryptyku zegadłowiczowskiego”, z „Lampki oliwnej” uczynił nie tylko tragedię, ale i trzymający do samego końca w napięciu thriller. Reżyser spektaklu zadbał o dynamikę przedstawienia, scena goni więc scenę, a kwestie podawane są przez aktorów w dużym tempie. Dramat napisany gwarą, przepełniony poetyckimi inwersjami i słowami, które już dawno wyszły z powszechnego użytku, wymaga od aktorów perfekcyjnej dykcji i staranności. Bezapelacyjnie na upiorny i ekspresyjny charakter przedstawienia miały też wpływ doskonała, czasami przeszywająca aż do kości muzyka autorstwa Zbigniewa Siwka i pomysłowa, dobrze przemyślana gra oświetlenia.

Nieprzytłaczająca scenografia pozwoliła wyjść w „Lampce oliwnej” na pierwszy plan rzemiosłu aktorskiemu. Najnowsze przedstawienie Sceny Polskiej przede wszystkim należało do Patrycji Sikory. Kolejna doskonała rola należy do gościnnie występującego absolwenta PWST, Macieja Cymorka. W kontekście wyzwań aktorskich warto też wyróżnić pozostałych odtwórców głównych ról, czyli Marcina Kaletę, Tomasza Kłaptocza i Mariusza Osmelaka.

Brawa dla Sceny Polskiej, że wspólnymi siłami w tak dobrym stylu udało jej się zamknąć „tryptyk zegadłowiczowski”. Teatrowi Cieszyńskiemu należy życzyć jak najwięcej inscenizacji rodzimej literatury regionalnej.

Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.blog-tdivadlo.cz, 08.10. 2017

CHARLES DICKENS

OPOWIEŚĆ WIGILIJNA

TŁUMACZENIE **ANITA ZACHORA** ADAPTACJA, REŻYSERIA, SCENOGRAFIA **BOGDAN KOKOTEK** KOSTIUMY **AGATA KOKOTEK**
MUZYKA **ZBIGNIEW SIWEK** TEKSTY PIOSENEK **LENA PEŠÁK**

SCROOGE **MARIUSZ OSMELAK** MŁODY SCROOGE; SPRZEDAWCA; PAN **MARCIN KALETA** MAŁY SCROOGE **KAROL KACZMARSKI** / **WERNER WIDERA** BELLA – NARZECZONA SCROOGA; DUCH PRZYSZŁYCH ŚWIĄT **PATRYCJA SIKORA** BOB CRATCHIT **DARIUSZ WARAKSA** BELLINDA CRATCHIT **ANNA PAPRZYCA** TIM CRATCHIT **KRYSTIAN STONAWSKI** / **ALEK WIDERA** DZIECI CRATCHITÓW **KAROL KACZMARSKI, KRYSZTIAN STONAWSKI, WERNER WIDERA** SIOSTRZENIEC FRED **TOMASZ KŁAPTOCZ** JANETT – ŻONA FREDY; FAN **JOANNA LITWIN** ICH CÓRECZKI **LENA** I **MIRA KŁAPTOCZ** DUCH MARLEYA; PAN **RAFAŁ WALENTOWICZ** DUCH MINIONYCH ŚWIĄT; PRACZKA **HALINA PASEKOVÁ** DUCH TEGOROCZNYCH ŚWIĄT; PAN **JANUSZ KACZMARSKI** DŻENTELMEN **GRZEGORZ WIDERA** DAMA **LIDIA CHRZANÓWNA** FEZZWIG; JOE; PAN **RYSZARD POCHROŃ** PRACZKA **BARBARA SZOTEK-STONAWSKI** KOLEDNICY **IWONA BAJGER, LENA** I **MIRA KŁAPTOCZ, KAROL KACZMARSKI, KRYSZTIAN STONAWSKI, WERNER** I **ALEK WIDERA**

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 16 GRUDNIA 2017

Z DICKENSEM PRZY ŚWIĄTECZNYM STOLE

Historię najbardziej znanego na świecie starego sknery i zgorzkniałego samotnika – Ebenezera Scrooge’a oraz jego niesamowitej, świątecznej przemiany doskonale znamy. Charakter głównej postaci pozostaje wierny pierwowzorowi – to materialista goniący jedynie za pieniędzmi i stroniący od ludzi, który obchodzenie świąt Bożego Narodzenia uważa za głupotę.

W rolę głównego bohatera wcielił się Mariusz Osmelak i zrobił to umiejętnie, choć od początku jego postać wywołuje

w widowni przede wszystkim współczucie, a przydałoby się, by budziła więcej ambiwalentnych uczuć. Na uwagę zasługuje na pewno Rafał Walentowicz w roli ducha Marleya. Z pewnością ożywił przedstawienie i wprowadził odpowiedni klimat. W przedstawieniu udział biorą również dzieci aktorów i od razu widać, że scena nie jest im obca, a atmosfera na scenie robi się bardzo rodzinna.

Prawda tej dickensowskiej przemiany podana jest w cieszyńskim spektaklu bez dydaktycznego zadęcia. Reżyser

postawił na dobre, sprawdzone metody. Jeśli dzieciom mówimy, że teatr ma magię, to tutaj ją z pewnością poczuć – udanie współgrają bowiem wszystkie elementy. Scenografia wprowadza nas niemal dosłownie na ulice XIX-wiecznego Londynu i do kantorku Scrooge’a. Kostiumy Agaty Kokotek to wrażenie potęgujące, a duchy jej autorstwa są przerysowane i dodają całemu przedstawieniu odpowiedniego, mrocznego nastroju.

UM, www.gazetacodzienna.pl,

15.01.2018

PETR ZELEŃKA

JOB INTERVIEWS

PRZEKŁAD **KRYSTYNA KRAUZE** REŻYSERIA **KATARZYNA DESZCZ** SCENOGRAFIA **ANDRZEJ SADOWSKI** ASYSTENTKA REŻYSERA **MAŁGORZATA PIKUS**

NINA **MAŁGORZATA PIKUS** OJCIEC; TERAPEUTA **MARIUSZ OSMELAK** MĄŻ **RAFAŁ WALENTOWICZ** BRAT **DARIUSZ WARAKSA** BRATOWA **LIDIA CHRZANÓWNA** ASYSTENT **MARCIN KALETA** PAUL **GRZEGORZ WIDERA** BEATA **JOANNA LITWIN** BOB **TOMASZ KŁAPTOCZ** BRATANICA **PATRYCJA SIKORA** MAGDA **BARBARA SZOTEK-STONAWSKI** OPIEKUNKA **ANNA PAPRZYCA**

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

POLSKA PRAPREMIERA 24 LUTEGO 2018

KIEDY GUBIMY WŁASNY KOMPAS...

Historię Niny do momentu upadku Deszcz zdecydowała się zainscenizować dynamicznie – sceny przewijają się jak w kalejdoskopie, wręcz celowo nakładając się na siebie. Sadowski przeciągnął w poprzek sceny trzy białe połączone materiały, które wyznaczają odrębne miejsca akcji: przestrzeń agencji, biuro Niny, dom jej ojca. Aktorka zmienia wyznaczone pasy, przeskakuje między scenami, jej bohaterka goni życie do utraty tchu. Druga część przedstawienia jest o wiele bardziej statyczna. Nina znajduje się w przestrzeni przywodzącej na myśl szpital psychiatryczny lub salę terapeutyczną. Podczas zajęć pod okiem

terapeuty pacjenci odgrywają z główną bohaterką psychodramy – scenki, z których dowiadujemy się ciągu dalszego jej historii. Reżyserka porzuca tu wcześniejszy realizm na rzecz niedookreślenia. Czy przełamanie wcześniejszego realizmu było dobrym i zasadnym krokiem? Moim zdaniem tak, bo widzowie gubiąc się w tej opowieści lub zastanawiając się, czy dobrze zrozumieli to, co właśnie zobaczyli czy usłyszeli, mogą po trosze poczuć się jak Nina, której grunt osuwa się pod nogami.

Spektakl „Job Interviews” pod względem aktorskim należał do Małgorzaty Pikus. W postaciach, jakie stworzyli nie

tylko Pikus, ale i Osmelak czy Kaleta, widziałam prawdziwych ludzi.

Aktualność sztuki „Job Interviews” odnajduję w przekazie, że ilekroć porzucamy pewne fundamenty w życiu na rzecz gonitwy za pracą i sławą czeka nas żałosny koniec. Po co nam pieniądze, kiedy jesteśmy chorzy i samotni? To pytanie na pewno nie jest odkrywcze, ale wciąż bardzo aktualne. Właściwie w momencie, gdy coraz więcej z nas gubi kompas moralny, ten przekaz staje się z dnia na dzień coraz mocniej na czasie.

*Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.blog-tdivadlo.cz, 25.02.2018*

RAY COONEY

MAYDAY

PRZEKŁAD **ELŻBIETA WOŹNIAK** REŻYSERIA **KAROL SUSZKA** SCENOGRAFIA I KOSTIUMY **OLEKSANDER OWERCZUK**

MARY SMITH, ATRAKCYJNA, NISKA, BLOND **JOANNA LITWIN** BARBARA SMITH, WYSOKA, RUDOWŁOSA **PATRYCJA SIKORA** / **IZABELA KAPIAS** JOHN SMITH, ZWYCZAJNY, EKSCENTRYCZNY **TOMASZ KŁAPTOCZ** INSPEKTOR TROUGHTON, TROCHĘ POWAŻNY, MŁODY, W CYWILNYM UBRANIU POLICJANT **MARCIN KALETA** STANLEY GARDNER, PRZYJEMNY, BYSTRY **GRZEGORZ WIDERA** REPORTERKA **MAŁGORZATA PIKUS** INSPEKTOR PORTERHOUSE, W ŚREDNIM WIEKU, ŻONATY **MARIUSZ OSMELAK** BOBBY FRANKLIN, WIEK NIEOKREŚLONY, EKSTRAWAGANCKI PROJEKTANT SUKIENEK **DARIUSZ WARAKSA**

INSPICJENT, SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 28 KWIETNIA 2018

WIDZOWIE ZAPŁAKALI... ZE ŚMIECHU

Muszę przyznać, że „Mayday” w wykonaniu zespołu Sceny Polskiej w reżyserii dyrektora Teatru Cieszyńskiego, Karola Suszki to najzabawniejsza inscenizacja tej sztuki, jaką widziałam w polskim teatrze. Mimo iż reżyser postanowił posunąć do ekstremum komediowe napięcie spektaklu, a aktorzy niejednokrotnie popadają wręcz w błazenadę, w niczym to nie przeszkadza, a wręcz idealnie pasuje do wystawianej sztuki. Jedyminusem oglądania takiego przedstawienia

jest bolący brzuch ze śmiechu. Największą ciekawostką tego przedstawienia jest rola Tomasza Kłaptocza, który wcielił się w taksówkarza bigamistę. Wykonawca znany publiczności Sceny Polskiej z pogłębionych wcieleni dramatycznych pokazał, że równie dobrze czuje się w przedstawieniu lekkim, komediowym. W duecie ze swoim scenicznym przyjacielem Stanley’em Gardnerem, którego zagrał Grzegorz Widera, stworzyli kilka fantastycznych scen wręcz rozbijających

czych widzowie zaśmiewając się do łez.

Są tacy, którzy zżymają się na farsy w teatrze. Przecież niczego nie uczą, serwując jedynie głupiotkę fabułę. Jednak teatr powinien nie tylko uczyć, ale i bawić. „Mayday” Sceny Polskiej jest zdecydowanie przedstawieniem, na które warto się wybrać, jeśli po prostu chcemy poprawić sobie humor.

*Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.blog-tdivadlo.cz, 09.05.2018*

ERIC-EMMANUEL SCHMITT

TEKTONIKA UCZUĆ

PRZEKŁAD **BARBARA GRZEGORZEWSKA** REŻYSERIA **PAVEL ONDRUCH** SCENOGRAFIA I KOSTIUMY **ZUZANA MAZÁČOVÁ**DIANE **LIDIA CHRZANÓWNA** RICHARD **RAFAŁ WALENTOWICZ** PANI POMMERAY **HALINA PASEKOVÁ** RODICA **NICOLES COU**
BARBARA SZOTEK-STONAWSKI ELINA **PATRYCJA SIKORA / MAŁGORZATA SIKORA** [GOŚCINNIE]INSPICJENT, SUFLER **ANNA KACZMARSKA****PREMIERA 25 MAJA 2018****KATASTROFA ZAMIAST ŚLUBU**

Według efektu motyla trzepot skrzydeł motyla na jednym krańcu globu może wywołać tsunami w drugiej części świata. Zainspirowany efektem motyla Eric-Emmanuel Schmitt stworzył dramat „Tektonika uczuć”. Autor nawiązuje do teorii tektoniki płyt, które przemieszczając się, uderzają o siebie, a to z kolei prowadzi do wielkich katastrof: wybuchów wulkanów, trzęsień ziemi i innych. Posługując się tym porównaniem, autor wskazuje, że czasem wystarczy jedno niepotrzebne słowo, głupi lub nieprzeemyślany żart, by wyrzucić nasze życie do góry nogami.

Taka katastrofa ma miejsce w życiu Diany [Lidia Chrzanówna] i Richarda

[Rafał Walentowicz], głównych bohaterów sztuki „Tektonika uczuć”. Niby para jest w sobie zakochana, planują zaręczyny i bardzo im na sobie zależy, ale pewnego dnia Diana mówi coś takiego, co stawia pod znakiem zapytania przyszłość ich związku. Richard nie pozostaje dłużny – rewanżuje się zranieniem swojej niedosłej narzeczonej. Od tego momentu zaczyna się pełna intryg relacja, w której pierwsze skrzypce gra manipulująca wszystkimi Diana. „Kiedy kobietę trzyma przy życiu czyjaś miłość, i nagle ta miłość zostaje jej odebrana, żeby nie umrzeć, musi zamienić to uczucie na inne, równie silne: nienawiść” – stwierdza Diana.

Z przyjemnością obserwowałam dojrzałe i świadome aktorstwo odtwórców ról pierwszoplanowych, Rafała Walentowicza i Lidii Chrzanówny, która przy okazji tej premiery świętowała swoje trzydzieste na deskach teatralnych. Równie dobre były role drugoplanowe: matki w wykonaniu Haliny Pasekovej [„Tektonika uczuć” to 220. premiera w jej karierze artystycznej] i prostytutki Rodici Nicolescou Barbary Szotek-Stonawski. Szczególnie ta druga kreacja nadała przedstawieniu komediowy, humorystyczny rys.

Małgorzata Bryl-Sikarska,
www.blog-tdivadlo.cz, 27.05.2018

KAY MELLOR

NAMIĘTNA KOBIETA

PRZEKŁAD **ELŻBIETA WOŹNIAK** REŻYSERIA I SCENOGRAFIA **ADAM SROKA**BETTY **ANNA PAPRZYCA** MARK **MARCIN KALETA** CRAZE **TOMASZ KŁAPTOCZ** DONALD **DARIUSZ WARAKSA** JO **PATRYCJA SIKORA**INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER****PREMIERA 23 CZERWCA 2018****KOMICZNE, LIRYCZNE I Z GŁĘBSZYM PRZESŁANIEM**

Reżyser „Namiętnej kobiety” Adam Sroka zapytany przed premierą, jakie to będzie przedstawienie, odpowiedział: „Raczej komiczno-liryczne. Nie będzie goryczy, ale w niektórych momentach pojawi się nuta melancholijna”. Zespół Sceny Polskiej opowiedział o poczuciu niespełnienia. Betty posiada bowiem dwie natury. Z jednej strony bohaterka stara się być opiekuńczą [do przesady] matką jedynaka, stateczną żoną i wzorcową gospodynią domową, ale z drugiej

– drzemie w niej pragnienie spontaniczności, szaleństwa i namiętności. Swoich potrzeb nie jest w stanie zrealizować w poukładanym, ale też i nudnym życiu, w którym bez przerwy troszczy się o innych. To budzi w kobiecie frustrację.

Anna Paprzyca wcielająca się w Betty wypadła naturalnie, a to było jednym z głównych celów pracy nad tą rolą. Drugą bardzo dobrą rolą tego przedstawienia jest Mark Marcina Kalety. Aktor zagrał przekonująco nieco rozpieszczo-

nego i egoistycznego jedynaka, który doznaje szoku, gdy jego matka ujawnia swoje drugie nieokiełznane oblicze. Wydawałoby się, że tego dnia ślub będzie najważniejszym zdarzeniem dla Marka, ale to właśnie sytuacje i rozmowy, jakie mają miejsce na strychu, będą miały największy wpływ na jego dalsze życie.

Małgorzata Bryl-Sikarska,
www.blog-tdivadlo.cz, 24.06.2018

MACIEJ WOJTYSZKO

FANTAZJA POLSKA

REŻYSERIA I SCENOGRAFIA **BOGDAN KOKOTEK** KOSTIUMY **AGATA KOKOTEK**

HELENA PADEREWSKA **ANNA PAPRZYCA** IGNACY PADEREWSKI **TOMASZ KŁAPTOCZ** MARY LEE, ŚWIEŻO PRZYJĘTA AMERYKAŃSKA SEKRETARKA PANI PADEREWSKIEJ **ANNA BANGOURA** (GOŚCINNIE) MARCELINA SEMBRICH-KOCHAŃSKA, NAJSŁYNNIEJSZA ŚPIEWACZKA OPEROWA ŚWIATA WŁAŚNIE KOŃCZĄCA KARIERĘ **MAŁGORZATA PIKUS** EDITH BOLLING GALT WILSON, DRUGA ŻONA PREZYDENTA WILSONA **LIDIA CHRZANÓWNA** THOMAS WOODROW WILSON, PREZYDENT STANÓW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI, DWA MIESIĄCE TEMU WYBRANY NA DRUGĄ KADENCJĘ **RAFAŁ WALENTOWICZ** MARCEL PIOUS, FRANCUZ, STROICIEL I OSOBISTY SEKRETARZ PADEREWSKIEGO **GRZEGORZ WIDERA**

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER****ŚWIATOWA PRAPREMIERA 6 PAŹDZIERNIKA 2018****PRZYWOITY JAK POLITYK – FIKCJA CZY NIE?**

„Głównym tematem tej sztuki jest rola drobnych zdarzeń w wielkich przemianach, które mogą być zarówno pozytywne, jak i tragiczne” – przyznaje Maciej Wojtyszko, autor „Fantazji polskiej”. To spektakl, który jest ze wszech miar warty obejrzenia.

„Fantazja polska” ma charakter fikcji politycznej. Maciej Wojtyszko opowiedział nam tę historię kunsztownie, a zarazem uroczo, z dozą nieodpartego poczucia humoru. „Fantazja polska” opowiada o charyzmatycznym autorytecie w polityce, osobie, która wierzy, że „można być przywoitym człowiekiem i zajmować się polityką”. Jakże brakuje

nam we współczesnej Polsce takiego Paderewskiego...

„Fantazja polska” w reżyserii Bogdana Kokotka utrzymała komizm sztuki Wojtyszki. Zdecydowanie nie jest to poważne przedstawienie, które w tonie serio odnosi się do historii Polski. Niech widzowie, których przerażają terminy „polityczne przedstawienie” lub „przedstawienie historyczne”, odstawią na bok niepokój i udadzą się do Teatru Cieszyńskiego. „Fantazja polska” w interpretacji Sceny Polskiej to rzecz przystępna, komediowa, dynamiczna, ale jednocześnie pobudzająca do refleksji, na pewno nie płytka.

Pod względem aktorskim królowa tego przedstawienia jest tylko jedna i chyba nie zaskoczę nikogo, kto już rzecz widział, że jest nią Małgorzata Pikus. Aktorka mistrzowsko wcieliła się w Marcelinę Sembrich-Kochańską, właśnie przechodzącą na emeryturę śpiewaczkę operową. Wielkie brawa dla kierownictwa artystycznego i literackiego Sceny Polskiej za czujność i wybór repertuaru, który nietuzinkowo i niesztampowo uświetnił tegoroczne obchody 100. rocznicy odzyskania niepodległości.

*Małgorzata Bryl-Sikarska,
www.blog-tdivadlo.cz, 10.11.2018*

TITUS MACCIUS PLAUT

AMFITRION

TŁUMACZENIE **EWA SKWARA** REŻYSERIA I SCENOGRAFIA **ANDRZEJ SADOWSKI** MUZYKA **MAŁGORZATA TEKIEL**
WSPÓŁPRACA CHOREOGRAFICZNA **MARTA PIETRUSZKA** KOREPETYCJE MUZYCZNE **ZBIGNIEW SIWEK**

MERKURY (MERCURIUS), BÓG, SYN JOWISZA **MACIEJ CYMOREK** (GOŚCINNIE) SOZJA (SOSIA), NIEWOLNIK AMFITRIONA **MARCIN KALETA** JOWISZ (JUPITER), BÓG, OJCIEC MERKUREGO **ZBYŠEK RADEK** ALKMENA (ALCUMENA), ŻONA AMFITRIONA **JOANNA LITWIN** AMFITRION (AMPHITRUO), KRÓL TEB, MĄŻ ALKMENY **TOMASZ KŁAPTOCZ** BLEFARON (BLEPHARO), STERNIK NA OKRĘTACH AMFITRIONA **RAFAŁ WALENTOWICZ** BROMIA (BROMIA), NIEWOLNICA ALKMENY **BARBARA SZOTEK-STONAWSKI** TESSALA, SŁUŻĄCA ALKMENY **LIDIA CHRZANÓWNA** CHÓR **MAŁGORZATA PIKUS, HALINA PASEKOVÁ, ANNA PAPRZYCA, MAŁGORZATA SIKORA** (GOŚCINNIE), **BARBARA SZOTEK-STONAWSKI**

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER****PREMIERA 15 GRUDNIA 2018****„AMFITRION” I ŻONGLOWANIE WŁADZĄ NA SCENIE POLSKIEJ**

„Amfitrion” to sztuka, która powstała 2 tys. lat temu. Jest to jedna z tych sztuk, która albo będzie wielkim sukcesem, albo jeszcze większą porażką. Niezwykle trudna dla aktorów liryczna forma z przewagą partii śpiewanych, z komediową dynamiką pokazuje tradycyjny teatr, jakże dzisiaj odległy i zapomniany.

Król Tirynsu, Amfitrion (Tomasz Kłaptoch) jest pochłonięty wojną i wiążącymi się z tym obowiązkami dowódcy. Pozostawiając w domu ciężarną i piękną żonę Alkmenę (Joanna Litwin) nie podejrzewa, że stanie się ona obiektem pożą-

dania samego Jowisza (Zbyšek Radek). Nie mogąc oprzeć się urodziwej kobiecie, Jowisz kradnie tożsamość Amfitriona. Tak zdobywa kobietę, narażając ją na przykre konsekwencje po powrocie męża. Ale bardziej niż o zamianę tożsamości chodzi Sadowskiemu o pokazanie siły, która utrwała społeczne role i pozycje. Przywykliśmy traktować władzę jako szansę na poszerzenie zakresu wolności, w której możemy dowolnie żonglować społecznymi utożsamieniami. W „Amfitrionie” ta żonglerka wywołuje napięcie i niekontrolowane wybuchy

przemocy. Szczególnie Merkury jest rozedrgany, histeryczny i agresywny. Reżyser bardzo wyraźnie pokazuje, że wolność, jaką daje wymienny awatar tożsamości, jest pozorna i prowadzi do skostnienia społecznej hierarchii.

Aktorzy Sceny Polskiej zmierzili się z niezwykle trudnym wyzwaniem. Dramat napisany wierszem, często problematyczny do wypowiedzenia, prowadzony w komediowej dynamice wymagał dobrego warsztatu aktorskiego.

*Urszula Markowska,
Tramwaj Cieszyński, 1/2019*

ÖDÖN VON HORVÁTH

OPowieści LASKU WIEDEŃSKIEGO

[SZTUKA PLEBEJSKA *]

PRZEKŁAD **KAROLINA BIKONT** REŻYSERIA **MAŁGORZATA SIUDA** SCENOGRAFIA **JAKUB STRĄCZEK** KOSTIUMY **MAŁGORZATA SIUDA**
MUZYKA **ŁUKASZ OLEJARCZYK** ASYSTENTKA REŻYSERA **LIDIA CHRZANÓWNA**

ALFRED **MARCIN KALETA** MATKA; HELENA **ANNA PAPRYCYA** BABKA; BARONOWA **HALINA PASEKOVÁ** FERDYNAND; HAWLICZEK **ZBIGNIEW CIEŚLAR** [GOŚCINNIE] VALERIE **LIDIA CHRZANÓWNA** OSKAR; MISTER AMERIKA **TOMASZ KŁAPTOCZ**
IDA **JOANNA LITWIN** ROTMISTRZ **ZBYŚEK RADEK** MARIANNA **MARTYNA DUDEK** [GOŚCINNIE] CZARODZIEJ **KAROL SUSZKA**
ERYCH **KAMIL MULARZ** [GOŚCINNIE] SPOWIEDNIK; KONFERANSJER **GRZEGORZ WIDERA**

* *Volksstück* – określenie gatunkowe, lecz przez autora użyte w sensie „sztuka dla ludu”, „sztuka powszechna”; ponieważ jednak „Volk” to naród, określenie kryje w sobie treść demaskatorską [przyp. tłum.]

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 2 MARCA 2019

DRAMAT TOCZY SIĘ W RYTMIE WALCA

Przy okazji różnych realizacji sztuk Ödöna von Horvátha, austriackiego pisarza pierwszej połowy XX wieku, cytowana jest jego wypowiedź na temat celu, jaki przyświecał mu podczas pisania. Jedynym jego celem, podkreślał pisarz, było „ukazanie świata takim, jakim on niestety jest”. Słowo „niestety” ma tu kluczowe znaczenie, ponieważ od razu stanowi konkretne wartościowanie. In minus, na niekorzyść tego świata. Jest jednak nadzieja. Ödön von Horváth czuje

żał, że świat nie jest lepszy, lecz też pragnie, by to się zmieniło. Nie podaje oczywiście definicji, jak to zrobić, rozwiązaniem tej kwestii pozostawia publiczności.

I z takiego założenia powinien wychodzić również widz oglądający w Scenie Polskiej Teatru Cieszyńskiego w Czeskim Cieszynie „Opowieści Lasku Wiedeńskiego”. Nie opuści wtedy po przedstawieniu teatru całkowicie przygnębiony, że nic nie da się zrobić z otaczającą nas rzeczywistością, bo ból egzystencji jest

zbyt wielki, ludzie to egoiści, a życie pa-smem udręki.

Głównym elementem scenograficznym jest klatka, lecz żadne z prowadzących do niej drzwi nie zatrzasnęły się, mieszkańcy w każdej chwili mogą ją opuścić. Albo chociaż, pozostając w niej, mieszkając tam, oddychać przez wolne przestrzenie między kratami, dzięki którym notabene łatwiej też dochodzą do wszystkich kojące dźwięki muzyki Straussa, i szukać lepszego rozwiązania w swych dylematach życiowych.

Chociaż autor dramatu kreślił owe sylwetki na podstawie obserwacji i doświadczeń swej epoki, mają one charakter uniwersalny i ponadczasowy. Reżyser Małgorzata Siuda włączyła do czeskokocieszyńskiego spektaklu oprócz wątków społecznych i obyczajowych również elementy z pogranicza polityki, sugerując, że warto dmuchać na zimne.

Czesława Rudnik, Zwrot, 3/2019

SŁAWOMIR MROŻEK

TANGO

REŻYSERIA **MICHAŁ SPIŚÁK** SCENOGRAFIA **ALEŠ VALÁŠEK** MUZYKA **SLAVO SOLOVIC** ASYSTENTKA REŻYSERA **PATRYCJA SIKORA**

MŁODY CZŁOWIEK, CZYLI ARTUR **KAMIL MULARZ** [GOŚCINNIE] ELEONORA, MATKA ARTURA **LIDIA CHRZANÓWNA**
STOMIL, OJCIEC ARTURA **ZBYŚEK RADEK** OSOBA NA RAZIE ZWANA BABCIĄ, CZYLI EUGENIA **DAGMAR FONIOK** [GOŚCINNIE]
STARSZY PARTNER, CZYLI EUGENIUSZ **ZBIGNIEW CIEŚLAR** [GOŚCINNIE] PARTNER Z WĄSIKIEM, CZYLI EDEK **ŁUKASZ KACZMAREK**
[GOŚCINNIE] ALA, KUZYNKA I NARZECZONA ARTURA **PATRYCJA SIKORA**

INSPICJENT, SUFLER **ANNA KACZMARSKA**

PREMIERA 27 KWIETNIA 2019

Spektakl został zakwalifikowany do V edycji Konkursu na Inscenizację Dawnych Dzieł Literatury Polskiej „Klasyka Żywa”.

SPAKOWANI W KARTONY

Oglądając najnowszą premierę Sceny Polskiej, nie chce się wierzyć, że ponad pół wieku minęło od napisania i pierwszych realizacji sztuki. Dramat z 1964 roku nie tylko nie zestarzał się, ale wydaje się dziś jeszcze bardziej aktualny. Takie są cechy wielkiej literatury.

Artur, bohater „Tanga”, nie może żyć w świecie, gdzie nic nie funkcjonuje, bo wszystko jest dozwolone, gdzie nie ma zasad ani wykroczeń. Każdy robi to, na co ma ochotę, bo tak rozumie prawo do własnego szczęścia. Artur czuje się w obowiązku, by to zmienić, ale wybiera niewłaściwą drogę. Taką, która staje się jeszcze większym zniewoleniem, całkowitym ograniczeniem praw. I tu prze-

stroga: zawsze znajdzie się jakiś Edek – „Edzia znają wszyscy”, który wykorzysta sytuację.

W przestrzeni scenicznej królują pudła, kartony, w których umieszczono ów bałagan. Od początku nie ma więc wielkiego chaosu, jednakowej wielkości pudła wprowadzają pewien ład. Co więcej, kartony są ponumerowane, chociaż nie zostały poukładane w żadnej sensownej kolejności. Po bliższym przyjrzeniu się czterocyfrowym liczbom nasuwają się skojarzenia z datami, konkretnymi latami, być może wydarzeniami historycznymi.

Już w poprzedniej premierze, „Opowieściach Lasku Wiedeńskiego”, dał się

poznać z dobrej strony grający w „Tangu” Artura Kamil Mularz. W pierwszej części przedstawienia sztywny i na baczność, bo taką jego Artur przyjął pozę, w drugiej dopiero ujawnia bogatą gamę kunsztu aktorskiego w szaleństwie swego bohatera. Gościnnie powróciła pochodząca z Zaolzia i debiutująca kiedyś w Teatrze Cieszyńskim Dagmar Foniok w roli Eugenii. Od niedawna występuje natomiast w Scenie Polskiej Zbyszek Radek, w „Tangu” Stomil, prezentując w każdej roli szeroki wachlarz możliwości aktorskich. Nie zawiodła jak zwykle i brawurowo zagrała Eleonorę Lidia Chrzanówna. Eteryczna i wiotka pozostała Patrycja Sikora jako Ala.

Czesława Rudnik, Zwrot, 5/2019

RAY COONEY

MAYDAY 2

PRZEKŁAD **ELŻBIETA WOŹNIAK** REŻYSERIA **KAROL SUSZKA** SCENOGRAFIA I KOSTIUMY **OLEKSANDER OWERCZUK**
ASYSTENT REŻYSERA, INSPICJENT, SUFLER **IWONA BAJGER**

BARBARA SMITH **MAŁGORZATA PIKUS** MARY SMITH **JOANNA LITWIN** JOHN SMITH **TOMASZ KŁAPTOCZ** STANLEY GARDNER
GRZEGORZ WIDERA TATA **RAFAŁ WALENTOWICZ** / **KAROL SUSZKA** VICKI SMITH **KLAUDIA GRYBOŚ** [GOŚCINNIE] GAVIN SMITH
PAWEŁ BERNADOWSKI [GOŚCINNIE]

PREMIERA 21 MAJA 2019

„MAYDAY 2” – CZYLI CIĄG DALSZY KŁOPOTÓW BIGAMISTY

Geniusz fars Raya Cooneya polega na tym, że wymyślone przez niego, zabarwione absurdem zdarzenia są w pełni zrozumiałe na całym świecie. Jego sztuki przypominają doskonale zestawione ze sobą puzzle, które wystarczy odpowiednio poukładać, by widzowie wręcz pokładali się ze śmiechu.

John Smith jest kochającym mężem. Pracuje jako kierowca taksówki w Londynie i wydawać by się mogło, że wiedzie spokojne, a nawet nudne życie. Nic bardziej mylnego. Już w pierwszej części „Mayday” przekonaliśmy się, że jego życie, choć na pozór normalne, różni się od standardu drobnym, lecz istotnym szczegółem – ma dwie żony. Tym

razem akcja koncentruje się jednak wokół dzieci z obydwu małżeństw Johna. Vicki i Gavin przypadkowo poznają się na internetowym czacie i zaintrygowani zbieżnością swoich nazwisk postanawiają umówić się na randkę. John do spółki ze swoim wieloletnim sublokatorem i przyjacielem Stanleyem dwoi się i troi, żeby nie dopuścić do spotkania, co powoduje lawinę komicznych wypadków.

Trzeba jeszcze dodać błyskotliwe dialogi i wyborną grę aktorów, bo wbrew pozorom grać farsowo to wielka sztuka. „Mayday 2” sprawnie wyreżyserowany przez Karola Suszkę jest pełen pomysłów i akcji, a widz bawi się wybornie.

W rolę Johna Smitha wcielił się niezastąpiony mistrz cieszyńskiej komedii, Tomasz Kłaptocz. Niebagatelną rolę w spektaklu pełni Grzegorz Widera – jako lokator i wierny przyjaciel naszego taksówkarza, nieco gapowaty, a jednak pełen błyskotliwych pomysłów. To duet panów wprawia ten spektakl w pęd, którego nie da się zatrzymać.

Tym razem to spektakl całkiem bezinteresowny. Oczekuje tylko śmiechu, niczego więcej od nas nie chce. Fajnie raz na jakiś czas zasmakować takiej bezwstydnego przyjemności.

*Urszula Markowska,
Tramwaj Cieszyński, 6/2019*

GUSTAW MORCINEK

SIEDEM ZEGARKÓW
KOPIDOŁA JOACHIMA RYBKI

ADAPTACJA, REŻYSERIA, SCENOGRAFIA **WIESŁAW HÓLDYS** KOSTIUMY **AGATA KOKOTEK** OPRACOWANIE MUZYCZNE
ZBIGNIEW SIWEK ASYSTENTKA REŻYSERA **PATRYCJA SIKORA**

KOPIDOŁ JOACHIM RYBKA W CZASIE TERAŹNIEJSZYM **KAROL SUSZKA** KOPIDOŁ JOACHIM RYBKA W CZASIE PRZESZŁYM
MARCIN KALETA PATER MOJEŚCIK **GRZEGORZ WIDERA** OBRAŹNIK **LIDIA CHRZANÓWNA** GOSPODYNI **ANNA PAPRYCYA**
INŻYNIER RACEK **SEBASTIAN MAGDZIŃSKI** [GOŚCINNIE] ERIKA **JOANNA LITWIN** NAWRAT, ARPAD **ŁUKASZ KACZMAREK**
[GOŚCINNIE] PADRE KRISTOFORO **ZBYŚEK RADEK** MAJKA **HALINA PASEKOVÁ** CYGANKA **PATRYCJA SIKORA**
IZA **BARBARA SZOTEK-STONAWSKI** RAKOCZY **KAMIL MULARZ** [GOŚCINNIE] GOTTFRIED KUNZ, ESESMAN **TOMASZ KŁAPTOCZ**
ŚPIEWAJĄCY WĘDROWIEC **MAŁGORZATA PIKUS** SKRZYPACZKA **IWONA BAJGER** AKORDEONISTA **TOMASZ PALA** A TAKŻE:
ŻAŁOBNICY, DUSZE ZMARŁYCH, MIESZKAŃCY KARWINY, POSTACI Z PANOPTIKUM, ŻOŁNIERZE WĘGIERSCY I AUSTRIACCY,
CYGANIE, GRACZE, WIĘŹNIOWIE

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 29 CZERWCA 2019

SIEDMIORAKI SZELEST CZASU – CZYLI WYJĄTKOWA PREMIERA NA SCENIE POLSKIEJ

„Siedem zegarków kopidoła Joachima Rybki” to teatralna adaptacja ostatniej, wydanej za życia autora powieści Gustawa Morcinka [1891-1963], pochodzącego z Karwiny, wybitnego polskiego pisarza, związanego ze Śląskiem Cieszyńskim. Cały spektakl jest nie tylko wspomnieniem z życia grabarza, ale jego najważniejszą spowiedzią, taką która odbywa się pod koniec życia. W główne role wcielają się Karol Suszka i Marcin Kaleta jako stary i młody Joachim Rybka. Karol Suszka pozwolił nam postać polubić od samego początku, kierując narracją w taki sposób, że słucha się jej jak zwierzeń dobrego

przyjaciela. Emocje budowane są w tym spektaklu w niezwykle różny sposób, od trudnych ludzkich historii, przez muzykę na żywo, po wykorzystanie regionalnych pieśni ludowych.

To jeden z tych spektakli, który niepostrzeżenie zabiera nas w niezwykłą podróż, przenosząc do świata, w którym najważniejszą rolę odgrywa czas.

Kiedy opadła kurtyna i zgasły reflektory, a ze sceny unosił się jeszcze oddech spektaklu, siedziałam nadal w fotelu wzruszona i zaczarowana historią grabarza Joachima. Wielkie brawa dla Karola Suszki, który udźwignął tak rozbudowaną narrację, nadając jej niezwy-

kłego charakteru. Suszka potrafi bawić i wzruszać w niezwykle naturalny sposób, dając popis prawdziwego aktorstwa. Ukłony należą się również Marcinowi Kalecie, który dorównał kroku mistrzowi, ale i nadał swojej postaci własnych cech. Na sukces tego spektaklu pracował cały zespół Sceny Polskiej. Szczególne uznanie należy się Halinie Pasekovej wcielającej się w postać Majki, Małgorzacie Pikus za wokalne wykonania ludowych pieśni, Joannie Litwin, Tomaszowi Kłaptoczowi oraz Iwonie Bajger i Tomaszowi Pali za oprawę instrumentalną.

*Urszula Markowska,
Tramwaj Cieszyński, 7-8/2019*

Sześćdziesiąty dziewiąty sezon Sceny Polskiej TC zapowiadał się obiecująco. Pierwszą premierą była adaptacja teatralna znanej powieści dla dzieci „Akademia Pana Kleksa” Jana Brzechwy w reżyserii Katarzyny Deszcz. Udany spektakl rodzinny ze świetną kreacją Grzegorza Widery w roli Pana Kleksa.

Na sezon karnawałowy przygotowaliśmy tym razem klasyczną komedię Moliera „Szkoła żon”. Myślę, że realizacja przypadła widzom do gustu, o czym świadczy fragment jednej z recenzji: „W przypadku omawianego tu przedstawienia mogę zapewnić, że cieszyńska inscenizacja wyróżnia się i zapada w pamięć. Aktorzy spisali się znakomicie, wcielając się w postacie, które wydały się odbiorcom wiarygodne, a jednocześnie zabawne i interesujące”. Swój doskonały kunszt aktorski potwierdził doświadczony Tomasz Kłaptocz, jak również młoda Patrycja Sikora.

Trzeci tytuł, który pojawił się na deskach naszego teatru to klasyczny dramat Henrika Ibsena „Nora” w nowym przekładzie. Reżyserię powierzyliśmy debiutującemu w Scenie Polskiej absolwentowi warszawskiej Akademii Teatralnej Michałowi Zdunikowi. Przedstawienie zostało docenione, zacytujmy panią recenzent: „Michał Zdunik wyszedł z tej próby z tarczą, a kreacja Joanny Gruszki jako Nory – zagubionej, zaskarżonej i zdeterminowanej zasługuje na wyróżnienie”. Warto również docenić rolę Marcina Kalety jako jej męża.

Tego tytułu nie udało nam się niestety zaprezentować w tym sezonie

wszystkim abonentom z uwagi na pojawienie się pandemii koronawirusa i ograniczenia w działalności teatru do końca sezonu.

Z tego również powodu nie odbyła się zaplanowana na 18 kwietnia 2020 premiera „Zbrodni serca” w reżyserii dyrektora Teatru Cieszyńskiego Petra Kracika. Przedpremierowy pokaz odbył się na zakończenie sezonu 12 czerwca z zachowaniem reżimu sanitarnego i został niezwykle ciepło przyjęty przez publiczność i recenzentów. Doceniono również ponadprzeciętne kreacje aktorskie trzech siostr granych przez Małgorzatę Pikus, Joannę Litwin i Annę Paprzcę znakomicie poprowadzonych przez Petra Kracika.

Niestety nie obejrzelśmy już premiery „Prywatnej kliniki” w reżyserii Karola Suszki zaplanowanej na 23 maja 2020, niemniej jednak prace nad tym tytułem kontynuowano i miejmy nadzieję, że zostanie on niebawem zaprezentowany publiczności.

W końcówce sezonu 2019/2020 rozpoczęliśmy próby musicalu „Skrzypek na dachu” i mamy nadzieję, że gdy tylko sytuacja epidemiologiczna wróci do normy, również on zostanie wystawiony.

Podsumowując, można stwierdzić, że gdyby nie epidemia koronawirusa, można by ocenić sezon 2019/2020 za niezwykle udany. Przygotowaliśmy 5 tytułów, z tego 4 doczekały się już premiery. Zagraliśmy łącznie 90 przedstawień.

BOGDAN KOKOTEK
kierownik artystyczny SP TC

SEZON 2019 / 2020

JAN BRZECZWA
AKADEMIA PANA KLEKSA
PREMIERA 5 PAŹDZIERNIKA 2019

MOLIER
SZKOŁA ŻON
PREMIERA 14 GRUDNIA 2019

HENRIK IBSEN
NORA
PREMIERA 15 LUTEGO 2020

BETH HENLEY
ZBRODNI SERCA
PREMIERA 5 WRZEŚNIA 2020

JAN BRZECZWA

AKADEMIA PANA KLEKSA

ADAPTACJA I REŻYSERIA **KATARZYNA DESZCZ** SCENOGRAFIA I KOSTIUMY **ANDRZEJ SADOWSKI** MUZYKA **MAŁGORZATA TEKIEL**
CHOREOGRAFIA **MACIEJ CIERZNIK** KOREPETYCJE MUZYCZNE **ZBIGNIEW SIWEK** ANIMACJA LALKI **KAMIL MULARZ**
KONSULTACJA EFEKTÓW PIROTECHNICZNYCH **WIOLETTA WĘDROWCZYK-ZAMARSKA**

PROFESOR AMBROŻY KLEKS **GRZEGORZ WIDERA** SZPAK MATEUSZ **BARBARA SZOTEK-STONAWSKI** ADAŚ NIEZGÓDKA
KAMIL MULARZ ALEKSANDER **MARCIN KALETA** ANDRZEJ **SEBASTIAN MAGDZIŃSKI** (GOŚCINNIE) ALFRED **ŁUKASZ KACZMAREK**
FILIP **MAŁGORZATA PIKUS** PAJ-CHE-WO; ALOJZY **LIDIA CHRZANÓWNA**

INSPICJENT, SUFLER **ANNA KACZMARSKA**

PREMIERA 5 PAŹDZIERNIKA 2019

DLA WIDZÓW OD SZEŚCIU DO STU SZEŚCIU LAT

„Akademia pana Kleksa” to bardzo dobrze zrealizowana bajka także od strony muzycznej i tu brawa dla autorki muzyki Małgorzaty Tekiel, a także zespołu aktorskiego, który poradził sobie z partiami wokalnymi. Muzyka dominuje w tym przedstawieniu i dobrze, że zadbano o poziom kompozycji oraz ich wykonanie.

Chyba nigdy wcześniej nie widziałam w Teatrze Cieszyńskim spektaklu, który kładłby tak duży nacisk na interakcje aktorów z widzami. „Akademia...” zaczepia i prowokuje publiczność. Aktorzy często wchodzą na widownię, zadają pytania

i zachęcają odbiorców do konstruowania odpowiedzi. Z kolei antrakt przedstawienia staje się zupełnie nieoczekiwane momentem ciekawszych relacji między twórcami a widzami.

Inscenizatorzy słusznie założyli, że pewne upodobania wśród dziecięcej widowni nie starzeją się i nigdy nie zmieniają.

Bardzo spodobały mi się cztery główne role uczniów akademii w wykonaniu Marcina Kalety, dwóch nowych nabytków aktorskich Sceny Polskiej – Kamila Mularza i Łukasza Kaczmarka, a także

grającego gościnnie Sebastiana Magdzińskiego. Ta swoista grupowa rola to moim zdaniem największy potencjał aktorski tego przedstawienia. Do przekonujących kreacji zaliczyłabym też Pana Kleksa Grzegorza Widery, a także ptaka Mateusza, w którego z zacięciem komediovym wcieliła się Barbara Szotek-Stonawska. „Akademia pana Kleksa” Sceny Polskiej jest reklamowana jako spektakl familijny „dla widzów od sześciu do stu sześciu lat” i całkiem słusznie.

*Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.blog-tdivadlo.cz, 07.10.2019*

MOLIER

SZKOŁA ŻON

PRZEKŁAD **TADEUSZ BOY-ŻELEŃSKI** REŻYSERIA I SCENOGRAFIA **BOGDAN KOKOTEK** KOSTIUMY **AGATA KOKOTEK**
MUZYKA **ZBIGNIEW SIWEK**

ARNOLF, INACZEJ PAN ROSOCHACKI **TOMASZ KLAPTOCZ** ANUSIA, NAIWNA MŁODA DZIEWCZYNA WYCHOWANA PRZEZ ARNOLFA **PATRYCJA SIKORA** HORACY, ZAŁOTNIK ANUSI **SEBASTIAN MAGDZIŃSKI** (GOŚCINNIE) GRZELA, WIEŚNIAK, SŁUGA ARNOLFA **ŁUKASZ KACZMAREK** AGATKA, WIEŚNIACZKA, SŁUŻĄCA ARNOLFA **JOANNA GRUSZKA** CHRYZALD, PRZYJACIEL ARNOLFA **KAMIL MULARZ** ENRYK, SZWAGIER CHRYZALDA **GRZEGORZ WIDERA** ORONT, OJCIEC HORACEGO, BLISKI PRZYJACIEL ARNOLFA **ZBYŚK RADEK**

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 14 GRUDNIA 2019

FIASKO UPRZEDMIOTOWIENIA, CZYLI ŻONA KONTRA MĄŻ

Nie jest rzeczą łatwą przenosić na deskę teatralną dramat powstały ponad trzy epoki temu i do tego w tłumaczeniu mającym prawie sto lat. Reżyser i aktorzy Sceny Polskiej musieli więc dwoić się i troić, by sztuka dotarła do widzów. Choć łatwo nie było, zdecydowanie warto było podjąć ten trud.

Molier pokazuje, że z początku o romansie między Anusią a Horacym decyduje przypadek, a nie wyrachowanie dziewczyny, która świadomie wykorzystywałaby swojego opiekuna Arnolfa.

Z kolei Bogdan Kokotek przekonuje nas w swej inscenizacji, że dziewczyna nigdy ani przez chwilę nie była naiwna i od samego początku rozumiała swoje położenie. Ta interpretacja Sceny Polskiej sprawia, że Arnolf staje się w naszych oczach jeszcze bardziej godny pożałowania.

Atutem najnowszej inscenizacji Sceny Polskiej jest dobre i dojrzałe aktorstwo przede wszystkim trzech pierwszoplanowych odtwórców: Tomasza Kłaptocza, Patrycji Sikory i Sebastiana Magdzińskiego. Aktorów wspomogły interesu-

jące i pomysłowe projekty scenografii i kostiumów. Choć zdziwiła mnie interpretacja Bogdana Kokotka, szczególnie jeśli chodzi o odczytanie postaci Anusi, ostateczny przekaz spektaklu jak najbardziej do mnie trafia. Z podziwem obserwowałam grę aktorów Sceny Polskiej, którzy wywiązali się z tego niełatwego zadania, a wysiłek wszystkich twórców zasłużenie został nagrodzony gromkimi brawami po premierowym wystawieniu.

*Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.blog-tdivadlo.cz, 16.12.2019*

HENRIK IBSEN

NORA

PRZEKŁAD **ANNA MARCINIAKÓWNA** REŻYSERIA **MICHAŁ ZDUNIK** SCENOGRAFIA **KAROLINA FANDREJEWSKA**
 KOSTIUMY **URSZULA KUZIEMSKA** MUZYKA **HANNA RANISZEWSKA** KONSULTACJE CHOREOGRAFICZNE **MACIEJ CYMOREK**
 ASYSTENT REŻYSERA **ŁUKASZ KACZMAREK**

MECENAS TORVALD HELMER **MARCIN KALETA** NORA, JEGO ŻONA **JOANNA GRUSZKA** DOKTOR RANK **ZBYŚEK RADEK**
 PANI LINDE **JOANNA LITWIN** ADWOKAT KROGSTAD **ŁUKASZ KACZMAREK** ANNE-MARIE, NIANIA **ANNA PAPRZYCA**

INSPICJENT **ANNA KACZMARSKA** SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 15 LUTEGO 2020

INTYMNA WALKA O SIEBIE

Powstały w 1879 roku dramat Henrika Ibsena „Nora, czyli Dom Lalki” szokował ówczesnych odbiorców podjęciem tematyki emancypacyjnej. Ibsen mówiąc wprost o prawach kobiety do stanowienia o własnym losie, burzył patriarchalny porządek, wedle którego kobieta [niczym lalka uprzedmiotowiona, poniżona i uwięziona w związku i majątku] zostaje poddana wychowaniu przez męża, partnera, mężczyznę.

Reżysera Michała Zdunika, który po raz pierwszy pracował na czeskiej scenie, w kontekście opowieści o uwolnieniu kobiety spod jarzma męskiej ręki zainteresował także przemo-

cowy charakter tej relacji. To dlatego twórca, zapytany o główny wątek tematyczny jego przedstawienia, odparł: „Opowiemy o przemocy w związku”.

Aktorom wcielającym się w role Nory i Helmera, Joannie Gruszcze i Marcinowi Kalecie, należą się brawa za stworzenie realistycznych postaci. Do grona artystów, którzy równie przekonująco zagrali bohaterów dramatu Ibsena, należy też zaliczyć Zbyška Radka jako doktora Ranka oraz Joannę Litwin w roli pani Linde, a w szczególności rewelacyjnego w tym przedstawieniu Łukasza Kaczmarka jako bezwzględного adwokata i lichwiarza Krogstada.

Dobry poziom aktorstwa w „Norze” Sceny Polskiej stał się podstawą tej inscenizacji. W większości przypadków gra była pozbawiona nienaturalnej przesady, wyostrożonych gestów czy mimiki. Reżyser postawił na realizm, wiarygodność, a aktorzy umiejętnie stopniowali emocje.

*Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.blog-tdivadlo.cz, 16.02.2020*

BETH HENLEY

ZBRODNI SERCA

REŻYSERIA **PETR KRACIK** TŁUMACZENIE **MAŁGORZATA SEMIL** SCENOGRAFIA **JAROSLAV MILFAJT** KOSTIUMY **MARIE JIRÁSKOVÁ**

LENNY MAGRATH **ANNA PAPRZYCA** MEG MAGRATH **MAŁGORZATA PIKUS** BABE BOTRELLE **JOANNA LITWIN**
 CHICK BOYLE **BARBARA SZOTEK-STONAWSKI** DOC PORTER **GRZEGORZ WIDERA** BARNETTE LLOYD **KAMIL MULARZ**

INSPICJENT, SUFLER **IWONA BAJGER**

PREMIERA 5 WRZEŚNIA 2020

Premiera była zaplanowana na 18.04.2020 r., lecz ze względu na epidemię koronawirusową została przesunięta. Pokaz przed-premierowy, z zachowaniem reżimu sanitarnego, odbył się 12.06.2020.

SŁODKO-GORZKI TEATRALNY SMAKOŁYK

Inszenizacja „Zbrodni serca” jest podporządkowana realistycznej konwencji i ma wyraźnie obyczajowo-psychologiczny charakter. Podobnie jak w przypadku dramatu Henley, i w tym przedstawieniu najważniejsze staje się odsłanianie przed odbiorcą kolejnych warstw fabularnych i trzymanie go w napięciu do samego końca. W związku z powyższym ciężar prowadzenia tego spektaklu spadł na barki aktorów, a w szczególności odtwórczyń trzech siostr Magrath.

Z pewnością atutem najnowszej inscenizacji Sceny Polskiej jest przemy-

ślany dobór obsady i w tym aspekcie należą się brawa dla reżysera. Oczywiście, dobór obsady to jedno, a widoczna praca, jaką trzy aktorki włożyły w stworzenie swych postaci to drugie. We wspólnym dziele aktorskim Joanny Litwin, Anny Paprzycy i Małgorzaty Pikus trudno wskazać element, który byłby lepszy lub gorszy. Wszystkie aktorki zaprezentowały tu świadome i dojrzałe aktorstwo, które zdołało mnie rozbawić, poruszyć, a nawet zadziwić. Przede wszystkim jednak zagrały przekonująco. Najnowszy spektakl w reżyserii Petra

Kracika spełnia podstawowe zamierzenie – jest sprawnie zrealizowaną historią obyczajowo-psychologiczną w duchu teatru realistycznego i mieszczańskiego. Dzieło Henley trzyma bowiem w napięciu do ostatnich sekund, prowadząc do nieoczekiwanego finału. A na gorzko-słodkie akcenty tej sztuki tak wrażliwie wyluskane przez aktorki Sceny Polskiej patrzy się po prostu z przyjemnością.

*Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.blog-tdivadlo.cz, 06.09.2020*

BOGDAN KOKOTEK
KIEROWNIK ARTYSTYCZNY SP

JOANNA WANIA
KIEROWNIK LITERACKI SP

JOANNA GRUSZKA
LIDIA CHRZANÓWNA
JOANNA LITWIN

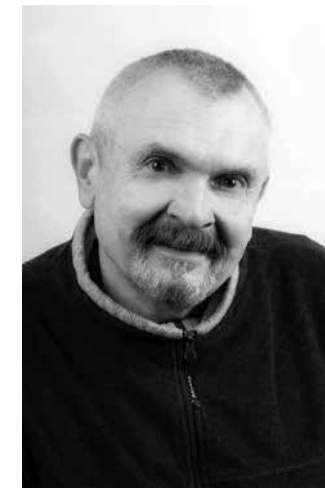
ANNA PAPRZYCA
HALINA PASEKOVÁ
MAŁGORZATA PIKUS

PATRYCJA SIKORA
BARBARA
SZOTEK-STONAWSKI

ŁUKASZ KACZMAREK
MARCIN KALETA
TOMASZ KŁAPTOCZ

KAMIL MULARZ
ZBYŚEK RADEK
KAROL SUSZKA REŻYSER

DARIUSZ WARAKSA
GRZEGORZ WIDERA

ANNA KACZMARSKA
INSPICJENT
IWONA BAJGER SUFLER

BAJKA V LETECH 2015-2020

Kéž by si všichni – děti i dospělí – byli vědomi toho, že mají v Českém Těšíně velký poklad. Je jím Bajka – loutková scéna Těšínského divadla. Od roku 1948, kdy vznikla jako Divadlo loutek Bajka při Polském kulturně-osvětovém svazu [PZKO], přináší radost, vzdělává, rozvíjí vnímavost a vkus svých diváků a uvádí je již od raného dětství do světa kultury a umění. Generace dětí vyrostly na představeních Bajky a na dobrodružství spojeném s příjezdy Bajky do škol a školek, na navštěvování Bajky v sálech PZKO a od roku 2008, kdy se stala třetím souborem Těšínského divadla – v prostorách TD. Řekněme si upřímně, kolik měst má to štěstí mít svou krásnou a neobyčejnou loutkovou scénu?

Využívejme tento luxus, nechme se vést krajinou magie, kde je možné všechno, po čem jen duše prahne, kde hrstka lidí, kteří si loutky zamilovali, tvoří krajiny, dobrodružství a prožitky pro své diváky, aby mohli prožívat ten zázrak spolu s nimi.

V posledních pěti letech Bajka stále pracuje na zdokonalování svého stylu, řemesla i na profesionalizaci souboru. Rok 2020 se stal průlomovým, po mnohaletém úsilí a potýkáním se s nepříznivými podmínkami, přichází konečně ta výjimečná chvíle: 21. 9. 2020 Těšínské divadlo otevírá pro Bajku Malou scénu, nový profesionální scénický prostor. Nová scéna s sebou přináší nové výzvy spjaté s využitím tohoto prostoru, nejen scénografické a režijní, odkrývají se také nové možnosti setkání s publikem, a to je velká výzva pro herce. Složitá situace spojená s koronavirem nám zatím umožnila pozvat do tohoto prostoru pouze hrstku diváků. Dne 21. 9. 2020 se na Malé scéně uskutečnila první premiéra, diváci zde mohli zhlédnout Velkou policejní pohádku v režii Víta Bruknera. Kvůli zhoršení epidemiologické situace a zavedení výjimečného stavu však bylo divadlo pro diváky posléze

uzavřeno a představení byla odvolána. Stále se tedy těšíme na moment, kdy Malá scéna nadchne všechny naše diváky, stejně jako nadchla nás.

Bajka se snaží přivést malého diváka do divadelního světa, proto jednou z tendencí je přivážet děti z nedalekých měst a vesnic do TD. Bajka ale také stále vyjíždí a setkává se s diváky ve venkovních prostorách a na jiných jevištních prknech. Tato setkání s publikem jsou pro Bajku také velmi důležitá a je to jakýsi spojovací bod mezi klasickým a vandrovním divadlem, které přijíždí za lidmi a získává si jejich srdce.

Snažíme se čerpat z nejlepších zkušeností českých loutkářských bardů. Zveme ke spolupráci významné zkušené umělce, kteří si vytvořili svůj osobitý styl a jsou znakem dobré loutkářsko-divadelní úrovně, patří k nim např. režisér a loutkář Vít Brukner [Buchty a loutky], Nela Dušová [Teátro Neline], Vítězslav Marčík [Divadlo Víti Marčíka], Marka Míková [projekt Loutky v nemocnici]. Spolupracujeme také s dramatickými režiséry, např. s polskou režisérkou Katarzynou Deszcz [Labutě ze země Erin], která vnáší do představení jiný druh emocionální citlivosti a lyriky, klade důraz na emoční sdělení.

Loutkové divadlo samozřejmě nabízí na loutce a scénografii, která jí umožňuje osadit se v jistých reáliích; scénografií vnímáme jako velmi důležitou pro imaginaci dětské duše i oka. Spolupracujeme se skvělými scenografy: Pavlem Hubičkou, Janem Brejchou, Miroslavem Dušou, Michalem Hejmovským, Tomášem Volkmerem, ale i s mnoha výjimečnými mladými tvůrci.

Hudba v představeních Bajky nejen dotváří atmosféru, ale často je také jejich neoddělitelnou součástí, zvláště s ohledem na písničky, které jsou komponovány pro děti; někdy jsou dokonce samostatnými hereckými výstupy a dovolují dětem aktivně se zúčastnit představení. Zveme ke spolupráci skvělé

hudebníky, jmenujme alespoň Tomáše Kočka, Beatu Hlavenkovou, Zbigniewa Siwka.

Připomeňme, že Beata Hlavenková a Tomáš Kočko jsou laureáty české hudební ceny Anděl 2020.

Bajka se chce rozvíjet a reagovat na nápady a citlivost nové generace a směrů, kterými se v současnosti ubírá loutkové divadlo, proto spolupracuje s mladou generací režisérů [Jiří Hajdyla, Pavel Gejguš], scenografů [Iva Bartošová, Tereza Bartůňková] a hudebníků [Michal Sedláček, Jan Čtvrtník, Artur Říman], přicházejících s novými zajímavými nápady, scénickou koncepcí a současnou vizí komunikace loutky a diváka.

Velkým přínosem bylo pro Bajku přizvání ke stálé spolupráci loutkáře řezbáře. Od roku 2019 v TD pracuje na stálý úvazek Pavel Skorkovský. Spolu s ním Bajka získala dvorního řezbáře, tvůrce loutek a části scénografie. Od roku 2018 má Bajka také svého dramaturga. Do listopadu roku 2019 jím byla Simona Nitrayová-Křístková, absolventka režie na JAMU v Brně. Po dobu její mateřské dovolené na její místo přichází Lena Pešák, absolventka PWST v Krakově, která léta spolupracuje s TD a Bajkou.

Všechno toto úsilí a změny mají za cíl dostat Bajku na úroveň profesionálních loutkových divadel v České republice. Bajka chce být vnímána jako loutková scéna plně odpovídající současným standardům. Naším přáním rovněž je, aby se účastnila divadelních a loutkových festivalů v republice i mimo ni a aby tam dokázala otisknout svou nezaměnitelnou stopu. V tomto roce nám koronavirus bohužel neumožnil uskutečnit naše mnohá předsevzetí a výjezdní plány, nicméně v posledních pěti letech jsme měli možnost zúčastnit se např. ostravského festivalu Spectaculo Interesse, Valašských letokruhů, těšínského festivalu Loutky dětem, Bezručovy Opavy nebo Mezinárodního festivalu umění TRANS/MISJE v Rzeszowě.

Bajka také dbá na to, aby těšínský divák měl možnost kontaktu s jinými loutkovými scénami, aby průběžně mohl sledovat to, co nabízejí jiní tvůrci, a cítil se tím inspirován. Tento dárek dává divákům každoročně od roku 2018 v podobě divadelního festivalu Loutky dětem, na který zve divadla a umělce z Čech, Slovenska, Maďarska a Polska. Tento festival jsme organizovali spolu s Kulturním a společenským střediskem Střelnice v Českém Těšíně. V tomto roce měla být poprvé změněna jeho koncepce a festival Loutky dětem se měl stát součástí Mezinárodního divadelního festivalu Bez hranic a měl být věnován všem příznivcům a milovníkům loutkového divadla. Koronavirus se ale nelítostně podepsal na našich plánech a po několika idealistických přesunech termínu překazil naše snahy.

Postupně jsme zavedli některé změny, které by měly přinést své ovoce v následujících letech; jde o větší přehlednost a svobodu tematického i časového výběru představení.

Premiérou Kvak a Žbluňk [2019] došlo k rozdělení repertoáru Bajky na představení přizpůsobená potřebám a možnostem nejmladšího diváka od 2 do 4 let. Další věkovou kategorií jsou děti předškolního věku a děti prvního stupně základních škol. Pro nejstarší děti od 6 do 12 let máme také připravena představení, která mají potenciál je zaujmout.

Naším přáním je realizace představení, která bychom mohli nabídnout také mládeži a dospělému publiku, možná i předplatitelům obou dramatických scén TD.

Věříme, že na našich představeních se mohou bavit všechny generace diváků, máme je totiž vždy čím překvapit. Loutky jednoznačně dokážou existovat mimo čas.

Repertoár Bajky proto přizpůsobujeme potřebám diváka; objevují se zde hry, které patří ke kánonu světové literatury, tj.: Hobbit J.R.R. Tolkiena, Gulliverovy cesty J. Swifta, Malý princ

A. de Saint Exupéryho, dále také tradiční pohádky autorů, jež jsou základem dětské literatury, např. B. Němcové, H. Ch. Andersena, legendy z našeho regionu a jiných zemí a také biblické příběhy, k nimž patří Noemova archa, O zbojníku Ondrášovi, Labutě ze země Erin, i hudební pohádky např. Brémští muzikanti.

Chtěli bychom, aby se v Bajce častěji objevovaly tituly polských autorů a aby měla možnost pracovat i s polskými tvůrci. V souvislosti s tím doufáme, že se nám podaří navázat spolupráci s institucemi, které by nám ulehčily realizaci tohoto projektu a finančně ho podpořily.

Nejdůležitější pro nás však stále zůstává, aby Bajka i nadále přinášela radost dětem. Přejeme Bajce, ale především naší společnosti jak české, tak i polské, aby naše představení navštěvovaly nejen školní instituce, ale aby se stala místem setkání mnoha generací diváků žijících v tomto regionu.

Chtěli bychom, aby se vžila tradice sobotních či nedělních návštěv loutkové scény, kam by zamířili rodiče i prarodiče se svými ratolestmi. Rádi bychom, aby společenská setkání, která se konají v rámci loutkového divadla, byly inspirovány mezigeneračním dialogem, k idealistickému spoluvytváření světa kultury a ke společnému odkrývání a prožívání magie loutkového divadla.

To, čím nás divadlo dokáže uchvátit, je prožitek, ve světě loutek o to větší, je-li i když skýtá možnosti, které jsou pro čínohru nedostupné.

Popsat slovy radost a překvapení, úžas a nadšení, kterými jsou loutky schopny diváky obohatit, to snad ani nejde, k tomu potřebujeme vlastní zkušenost. Přijďte zažít tento luxus a užít si ho spolu s námi!

LENA PEŠÁK
dramaturgyně Bajky

VÍTĚZSLAV MARČÍK
NOEMOVA ARCHA
ARKA NOEGO
PREMIÉRA 2. ŘÍJNA 2015
PREMIERA 16. PAŹDZIERNIKA 2015

JAMES MATTHEW BARRIE
PETR PAN
PIOTRUŚ PAN
PREMIÉRA/PREMIERA 19. ÚNORA 2016/19. LUTEGO 2016

IRENA JURGIELEWICZOWA
JAK JEDEN MALARZ CHCIAŁ NAMALOWAĆ SZCZĘŚLIWEGO MOTYLA
JAK CHTĚL JEDEN MALIŃ NAMALOWAĆ ŚTASTNÉHO MOTYLA
PREMIERA 29. KWIEŹNIA 2016
PREMIÉRA 20. KVĚTNA 2016

ANTOIN DE SAINT-EXUPÉRY
MALÝ PRINC
MALY KSIĄŻĘ
PREMIÉRA 14. ŘÍJNA 2016
PREMIERA 4. LISTOPADA 2016

HANA VOLKMEROVÁ
POHÁDKA PRO PEŘINU
BAJKA DLA KOŁDERKI
PREMIÉRA 10. ÚNORA 2017
PREMIERA 24. LUTEGO 2017

JOSEF LADA
O LENIWYM JASIU
O LÍNÉM HONZOVI
PREMIERA 21. KWIEŹNIA 2017
PREMIÉRA 5. KVĚTNA 2017

HANS CHRISTIAN ANDERSEN
SNĚHOVÁ KRÁLOVNA
KRÓLOWA ŚNIEGU
PREMIÉRA 14. ŘÍJNA 2017
PREMIERA 3. LISTOPADA 2017

LENA PEŠÁK, TOMÁŠ KOČKO
O ZBOJNÍKU ONDRÁŠOVI
O ZBÓJNIKU ONDRASZKU
PREMIÉRA 17. ÚNORA 2018
PREMIERA 2. MARCA 2018

CARLO COLLODI
PINOKIO
PREMIÉRA 14. DUBNA 2018
PREMIERA 27. KWIEŹNIA 2018

BAJKA W LATACH 2015-2020

Oby wszyscy, dzieci i dorośli, mieli świadomość tego, że posiadają w Czeskim Cieszynie wielki skarb. Jest nim Bajka - scena lalek Teatru Cieszyńskiego. Od roku 1948, kiedy powstała jako Teatr Lalek Bajka przy PZKO, przynosi radość, edukuje, rozwija wrażliwość i gust swoich widzów oraz wprowadza ich od najmłodszego wieku w świat kultury i sztuki. Całe pokolenia dzieci wyrosły na spektaklach Bajki i przygodzie związanej z przyjazdami teatryku do szkół i przedszkoli, niezapomniane stały się wizyty małego widza w salce ZG PZKO, a od roku 2008, kiedy to stała się trzecim zespołem Teatru Cieszyńskiego, w przestrzeni prawdziwie teatralnej. Powiedzmy sobie szczerze, ile miast ma to szczęście posiadać swoją piękną i niezwykłą scenę lalek?

Skorzystajmy z okazji, dajmy się zaprosić do krainy magii, w której możliwe jest wszystko, czego dusza zapagnie, gdzie garstka zakochanych w lalkach osób stwarza świat przygód i niesamowitych przeżyć dla swoich widzów, którzy mogą doświadczyć tego cudu razem z nimi.

W ostatnich pięciu latach Bajka nadal cyzeluje swój styl i warsztat, dążąc do profesjonalizacji zespołu. Rok 2020 staje się przełomowym, po wieloletnich staraniach i zmaganiach z niesprzyjającymi warunkami nadchodzi wreszcie wyjątkowy moment - 21.9.2020 Teatr Cieszyński otwiera dla Bajki Małą Scenę, nową profesjonalną przestrzeń sceniczną. Przynosi ona wyzwania związane z wykorzystaniem tego miejsca, nie tylko scenograficzne i reżyserskie, proponuje również nowe możliwości spotkań z publicznością, co jest wielkim wyzwaniem dla aktora. Trudna sytuacja związana z koronawirusem umożliwiła na razie zaproszenie garstki widzów do odwiedzenia nowej przestrzeni. 21. 9. 2020 na Małej Scenie odbyła się pierwsza premiera, widzowie mogli obejrzeć Wielką bajkę policyjną [Velká policejní pohádka] w reżyserii Víta Bruknera. Z powodu pogorszenia sytuacji epidemiologicznej

i wprowadzenia stanu wyjątkowego teatr jednak wkrótce potem zamyka się dla widzów, a spektakle zostają odwołane. Nadal więc niecierpliwie wyczekujemy momentu, kiedy Mała Scena prawdziwie ożyje i będzie mogła zachwycić dzieci oraz dorosłych odbiorców.

Bajka stara się wprowadzać swojego małego widza w świat teatru, stąd jedną z tendencji jest sprowadzanie dzieci z pobliskich miast i wiosek do TC. Bajka jednak również ciągle wyjeżdża, aktorzy spotykają się z publicznością nawet pod gołym niebem czy na innych deskach scenicznych. Te wydarzenia są dla Bajki bardzo ważne i stanowią łącznik pomiędzy klasycznym teatrem i teatrem objazdowym, który wychodzi do ludzi i pozyskuje sobie ich serca.

Staramy się czerpać z najlepszych doświadczeń czeskich lalkarskich barów. Zapraszamy do współpracy znakomitych, doświadczonych artystów, którzy reprezentują dobry poziom i styl lalkowo-teatralny. Wymieńmy chociażby nazwiska reżyserów i lalkarzy, takich jak Vít Brukner [teatr lalek Buchty a loutky], Nela Dušová [Teatro Neline], Vítězslav Marčík [Teatr Víti Marčíka], Marie Míková [projekt Lalki w szpitalu].

Współpracujemy również z reżyserami dramatycznymi, na przykład z Katarzyną Deszcz [Łabędzie z krainy Erin], która pracuje z przekazem emocji i wzbogaca opowieść innym rodzajem wrażliwości emocjonalnej oraz liryzmem.

Podstawą teatru lalek jest oczywiście sama lalka i scenografia, która osadza ją w pewnych realiach. Scenografia trafiająca w dziecięcą wyobraźnię jest niezwykle ważna. Współpracujemy więc ze świetnymi scenografami: Pavlem Hubičką, Janem Brejchą, Miroslavem Dušą, Michalem Hejmovskim i wieloma młodymi twórcami.

Muzyka w spektaklach Bajki stanowi nie tylko tło przedstawienia podkreślające nastroj, lecz często jest jego nieodłączną częścią, zwłaszcza ze względu na pio-

senki skomponowane właśnie dla dzieci, które są nieraz samodzielnymi występami aktorskimi i pozwalają na aktywne uczestnictwo małych widzów w spektaklu. Z tego też względu zapraszamy takich wybitnych muzyków, jak Tomáš Kočko, Beata Hlavenková, Zbigniew Siwek.

Warto wspomnieć, że Beata Hlavenková i Tomáš Kočko są laureatami czeskiej nagrody muzycznej Anděl 2020.

Bajka chce się rozwijać i reagować na pomysły oraz wrażliwość młodego pokolenia, podążać w kierunku, w którym zmierza współczesny teatr lalek, dlatego zaprasza do współpracy również młodą generację reżyserów [Jiří Hajdyla, Pavel Gejguš], scenografów [Iva Bartošová, Tereza Bartůňková] i muzyków [Michal Sedláček, Jan Čtvrtník], wnoszącą nowatorskie pomysły, współczesną wizję kontaktu lalki z widzem oraz oryginalną koncepcję sceniczną.

Wielkim plusem dla Bajki było zaproszenie do stałej współpracy lalkarza - rzeźbiarza. Od roku 2019 pracuje na etacie TC Pavel Skorkovský. Wraz z nim Bajka zyskuje nadwornego twórcę lalek i części scenografii. Od roku 2018 zespół ma też swojego kierownika literackiego. Do listopada 2019 była nim Simona Nitrayová - Křístková, absolwentka reżyserii na JAMU w Brnie. Na czas jej urlopu macierzyńskiego dramaturgiem Bajki zostaje Lena Pešák, absolwentka PWST w Krakowie, która od lat współpracuje z Bajką i TC.

Te wszystkie działania zespołu mają na celu osiągnięcie poziomu profesjonalnych teatrów lalek w Republice Czeskiej. Bajka chce być zauważana i postrzegana jako scena lalek w pełni odpowiadająca współczesnym standardom. Naszym życzeniem jest również, by została dostrzeżona na festiwalach teatralnych w RC i poza nią. W tym roku niestety koronawirus nie umożliwił nam zrealizowania wielu przedsięwzięć i wyjazdów, niemniej jednak, patrząc wstecz, w ostatnich pięciu latach mieliśmy możliwość uczestniczenia w festi-

walach: Spectaculo Interesse w Ostrawie, Valašské letokruhy, Loutky dětem, Bezručova Opava czy Międzynarodowy Festiwal Sztuk TRANS/MISJE Rzeszów.

Należy podkreślić, że Bajka dba również o to, by widz miał możliwość kontaktu z innymi teatrami lalek, był na bieżąco z tym, co proponują inni twórcy i czuł się tym zainspirowany. Ten prezent daje widzom corocznie od roku 2018 w postaci festiwalu Lalki Dzieciom, który organizuje wraz z Ośrodkiem Kultury „Strzelnica” w Czeskim Cieszynie, zapraszając teatry i artystów z Czech, Słowacji, Węgier i Polski. W tym roku po raz pierwszy koncepcja festiwalu została zmieniona i festiwal Lalki Dzieciom miał zostać częścią Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego Bez Granic, poświęconą tym, którzy kochają teatr lalek. Koronawirus jednak bezlitośnie przekreślił nasze plany i festiwal po kilku donkiszotowskich przesunięciach terminu mimo wszystko nie doszedł do skutku.

Stopniowo wprowadzaliśmy niektóre zmiany, które powinny zaowocować w następnych latach większą przejrzystością i swobodą tematycznego oraz czasowego doboru przedstawień.

Od premiery Żabek i Ropuch [2019r.] nastąpił podział repertuaru Bajki na sztuki dostosowane do potrzeb i możliwości najmłodszego widza od 2-4 lat. W kolejnym przedziale wiekowym znalazły się sztuki dla przedszkolaków oraz dzieci pierwszego stopnia szkół podstawowych. Trzecim przedziałem są propozycje sztuk przygotowywanych dla najstarszych dzieci od 6-12 lat.

Naszym marzeniem jest realizacja przedstawień, które moglibyśmy proponować również młodzieżowej i dorosłej publiczności, być może abonentom scen dramatycznych TC.

Wierzmy, że na naszych spektaklach mogą się bawić wszystkie generacje widzów, mamy ich bowiem zawsze czym zaskoczyć. Lalki są ponadczasowe.

Repertuar Bajki dostosowujemy więc do potrzeb widza, stąd pojawiają

się sztuki, które należą do kanonu literatury światowej: Hobbit J.R.R. Tolkiena, Podróże Guliwera J. Swifta, Mały Książę A. de Saint Exupéry’ego [lektury obowiązkowe], tradycyjne bajki stanowiące podstawę literatury dziecięcej autorstwa B. Němcovej, H. Ch. Andersena, legendy naszego regionu lub innych krajów, opowieści biblijne - Arka Noego, O zbójniku Ondraszku, Łabędzie z krainy Erin, bajki muzyczne - Muzykanci z Bremy.

Chcielibyśmy, aby w Bajce pojawiały się coraz częściej również tytuły polskich autorów i by zaistniała możliwość współpracy z polskimi artystami, w związku z czym mamy nadzieję na współpracę z instytucjami, które ułatwiłyby nam realizację tego projektu i wsparły go finansowo.

Najważniejszym dla nas jednak pozostaje, żeby Bajka nadal przynosiła radość dzieciom. Życzymy Bajce, ale przede wszystkim naszej społeczności polskiej i czeskiej, żeby spektakle stały się nie tylko przedstawieniami przeznaczonymi dla instytucji szkolnych, ale wielopokoleniowymi spotkaniami całej społeczności żyjącej w tym regionie.

Chcielibyśmy, by tradycją stały się sobotnie czy niedzielne spektakle teatralne, w których uczestniczą rodzice i prarodzice ze swoimi pociechami, spotkania towarzyskie, które inspirują do międzypokoleniowego dialogu, współtworzenia świata kultury i wspólnego odkrywania magii teatru lalek.

Teatr urzeka nas wspólnym przeżywaniem emocji i doznań. W świecie lalek to wszystko może być głębsze i bardziej zasadnicze, ponieważ otwiera możliwości, które dla teatru dramatycznego są niedostępne.

Opisać w słowach radość i zaskoczenie, zdziwienie i entuzjazm, których na spektaklach Bajki może doświadczyć widz, jest niemożliwe, do tego potrzebne jest osobiste doświadczenie. Chcemy dzielić się z wami tym bogactwem. Przyjdźcie więc przeżyć te chwile razem z nami. Zapraszamy!

LENA PEŠÁK
kierownik literacki Bajki

BOŽENA NĚMCOVÁ
O SLUNEČNÍKU, MĚSÍČNÍKU A VĚTRNÍKU
O SLOŇCU, KSIĘŻYCU I WIETRZE
PREMIÉRA 5. ŘÍJNA 2018
PREMIERA 26 PAŹDZIERNIKA 2018

HANS CHRISTIAN ANDERSEN
CÍSAŘOVY NOVÉ ŠATY
NOWE SZATY CESARZA
PREMIÉRA 8. ÚNORA 2019
PREMIERA 1 MARCA 2019

LENA PEŠÁK
ŁABĘDZIE Z KRAINY ERIN
LABUTĚ ZE ZEMĚ ERIN
NA PODSTAWIE LEGENDY IRLANDZKIEJ
NA MOTIVY IRSKÉ LEGENDY
PREMIERA 10 KWIETNIA 2019
PREMIÉRA 26. DUBNA 2019

ARNOLD LOBEL
KVAK A ŽBLUŇK
ŻABEK I ROPUCH
PREMIÉRA 13. ZÁŘÍ 2019
PREMIERA 4 PAŹDZIERNIKA 2019

JONATHAN SWIFT, JIŘÍ HAJDYLA
GULLIVEROVY CESTY
PODRÓŻE GULIWERA
PREMIÉRA 11. ŘÍJNA 2019
PREMIERA 1 LISTOPADA 2019

NA MOTIVY POHÁDKY BRATŘÍ GRIMMŮ
NA PODSTAWIE BAŠNI BRACI GRIMM
BRĚMŠTÍ MUZIKANTI
MUZYKANCIE Z BREMY
PREMIÉRA 21. ÚNORA 2020
POLSKA PREMIERA NA RAZIE
NIE ODBYŁA SIĘ Z POWODU SYTUACJI
ZWIĄZANEJ Z KORONAWIRUSEM

JOHN RONALD REUEL TOLKIEN
HOBIT | HOBBIT
PODLE ROMÁNU HOBIT OD J. R. R. TOLKIENA/ NA PODSTAWIE POWIEŚCI HOBIT J. R. R. TOLKIENA
LICENCOVÁNO MIDDLE-EARTH ENTERPRISES/LICENCJI UDZIELA MIDDLE-EARTH ENTERPRISES
HOBIT™ SZCZ. LIC. TĚŠÍNSKÉ DIVADLO ČESKÝ TĚŠÍN
PŘEDPREMIÉRA 26. ČERVNA 2020
PREMIÉRA SE Z DŮVODU KORONAVIRU
ZATÍM NEUSKUTEČNILA
PREMIERA Z POWODU SYTUACJI ZWIĄZANEJ Z KORONAWIRUSEM NA RAZIE
NIE ODBYŁA SIĘ.

VÍTĚZSLAV MARČÍK

NOEMOVA ARCHA ARKA NOEGO

REŽIE / REŽYSERIA **VÍTĚZSLAV MARČÍK** SCÉNOGRAFIE A LOUTKY / SCENOGRRAFIA I LALKI **VÍTĚZSLAV A EVA MARČÍKOVÍ**
PŘEKŁAD / TŁUMACZENIE **URSULA BARON**

HRAJÍ / WYSTĘPUJĄ: **WANDA MICHAŁEK, DOROTA GRYCZ, JAKUB TOMOSZEK, JAN SZYMANIK, MARIAN MAZUR**

MĚLI NA TO JEN STO PADESÁT LET

Soubor Bajka mě tentokrát potěšil starozákonní variací Noemova archa, kterou jako vlastní opus s místními loutkáři nastudoval sympatický samorost českého divadla, křesťansky orientovaný Víta Marčík.

Mladý a usměvavý představitel Boha Marian Mazur uvedl děti nevťiravě do rané biblické situace tím, že předestřel vyhnání Adama a Evy z Ráje způsobem, kterému mohly porozumět. Malé diváky hned aktivizoval otázkou, jaké jiné druhy ovoce kromě „zakázaného“ jablka ještě znají. Byly vybízeny, aby podle zvířecích zvuků odhadly, jaké živočišné druhy nastoupí do archy, dokonce aktéři s lehkostí publikum přiměli, aby volalo Boha.

Noe, který byl zvolen jako zachránce všeho živého, měl v interpretaci Jaku-

ba Tomoszka zprvu zavázané oči [Boha slyšel, ale neviděl], později se se členy své rodiny dal do budování archy, i když především synové trochu reptali, cože je to za nesmysl stavět v horách loď. Měli ke stavbě vymezený termín, „pouhých“ sto padesát let, Mazurův Bůh ovšem dětem naznačil, že biblické počítání roků je jiné než to, na jaké jsme zvyklí nyní.

Manuální práci jako by konali především loutkoví představitelé, opakovalo se řezání dřeva, zatloukání hřebíků, to ovšem bylo prokládáno jídelními přestávkami [ty byly divadelně pojednány tak gustovně, že se chvílemi jevílo, jako by Noe a spol. více baštili, než stavěli, pro děti jde pochopitelně o „stravitelnější“ aktivitu].

Hodně archetypální, jako by z betlémů starobylých řezbářů povolané spodové loutky dodávaly pak inscenaci biblickou důvěryhodnost. Potýkání se s dřevěným materiálem využívalo často groteskní prvek, konkrétně bouchnutí se hlavou loutek o strop, gag, odměněný každé dětským smíchem.

Po dostavbě archy nezbývá mnoho času na její naplnění, Bůh pomáhá s rozdělením zvířat do kajut a pak se všemohoucí rozplácne, čili rozprší. Rodina konečně pochopí, že její hlava Noe byl při svém konání řízen shůry. Katarzní finále s rozklenutím se smírné duhy má ráz sympaticky rukodělné akce, herci sestavují z rubu dílů rozbrané archy vyklenutý oblouk.

Jan Kerbr, Loutkář 6/2015
úryvky z recenze

JAMES MATTHEW BARRIE

PETR PAN PIOTRUŚ PAN

REŽIE A ADAPTACE / REŽYSERIA I ADAPTACJA **SIMONA NITRAYOVÁ** ASISTENT REŽIE A HUDBA / ASYSTENT REŽYSERA I MUZYKA **TOMÁŠ SUKUP** SCÉNOGRAFIE A LOUTKY / SCENOGRRAFIA I LALKI **MARTINA PIATKOVÁ**

HRAJÍ / WYSTĘPUJĄ: **DOROTA GRYCZ, JAN SZYMANIK, JAKUB TOMOSZEK, MARIAN MAZUR**

GŁOŚNO NIEMAL BEZ SŁÓW

Zaskakující bylo zaprosení na najnovszą premiéru Sceny Bajka, która okazała się wspólną dla obu grup językowych, polskiej i czeskiej. Przedstawienie grane jest niemal bez słów, postaci zwracają się do siebie, wymawiając swoje imiona, jest mama, tata i kilka innych pojedynczych wyrazów ze słownika nieumiejącego jeszcze mówić dziecka, podkreślają swoje emocje odpowiednią partykułą czy wykrzyknikiem.

Sztuka teatralna i powieść szkockiego dziennikarza i pisarza J. M. Barriego z początku XX w. o latającym Piotrusiu Panu, chłopcu z Nibylandii, który nie chciał dorosnąć, należy do kanonu literatury światowej. Piotruś Pan zabiera z sypialni Wendy i Johna. Wylatują,

by przeżyć wiele przygód, po czym wracają do łóżek. Więc może im się to tylko śniło?

Spektakl bazuje na przekazie pozawerbalnym, toteż aktorzy muszą się nagimnastykować, by ruchem, gestem, mimiką, krzykiem oraz pomrukami dopowiedzieć to, co nie zostało wyartykułowane. Znaczącą rolę odgrywa w spektaklu muzyka, której autorem jest Tomáš Sukup. Towarzyszy całej akcji, tworzy nastrój i częściowo zastępuje słowo. Tak więc jest głośno, mimo że niemal bez słów.

Pomysłowe są też lalki i barwna dekoracja wyspy Nibylandii w centralnym punkcie sceny. Jej główne elementy skupione zostały w ogromnych obręczach,

wokół których można biegać, pływać. Przy zmianie miejsca akcji nakładane są na nie różnokolorowe materiały. Ważną rolę pełni światło, które punktuje konkretną postać czy rekwizyt, wskazuje też pory dnia. Szczególnie zapamiętanym obrazem jest rozgwieżdżone niebo nad całą salą teatralną. „Piotruś Pan” wydaje się być skierowany przede wszystkim do najmłodszego widza, który reaguje spontanicznie i żywiołowo, śmieje się nawet na mrozących krew w żyłach scenach i poddaje się nastrojowi chwili, siłę bajki i marzeń.

Czesława Rudnik,

Zwrot 4/2016

- fragmenty recenzji

IRENA JURGIELEWICZOWA

JAK JEDEN MALARZ CHCIAŁ NAMALOWAĆ SZCZĘŚLIWEGO MOTYLA JAK CHTĚL JEDEN MALÍŘ NAMALOVAT ŠŤASTNÉHO MOTÝLA

DRAMATYZACJA I REŻYSERIA / DRAMATIZACE A REŽIE **WANDA MICHAŁEK** SCENOGRAFIA / SCÉNOGRAFIE **WANDA MICHAŁEK**,
BARBARA KOWALCZYK LALKI / LOUTKY **RAFAŁ BUDNIK** MUZYKA / HUDBA **ZBIGNIEW SIWEK** TŁUMACZENIE / PŘEKLAD
HALINA PRIBULA

HRAJÍ / WYSTĘPUJĄ: **DOROTA GRYCZ, JAN SZYMANIK, JAKUB TOMOSZEK, MARIAN MAZUR**

CZEGO POTRZEBA DO SZCZĘŚCIA

Od kiedy Scena Bajka gra przedstawienia w dwóch wersjach językowych, widzowie polscy mieli okazję poznać niejedną klasyczną czeską bajkę w nowej polskiej adaptacji. Chwała za to twórcom tych spektakli, często poprzez swoją współczesną formę wnoszących nową jakość i przynoszących odbiorcom nowe doznania. Tym razem jednak został przetłumaczony na język czeski i zaproponowany małemu czeskiemu widzowi tekst polskiej pisarki Ireny Jurgielewiczowej.

Artysta malarz oraz dziewczynka o imieniu Hania mieszkają na poddaszu i są sąsiadami. Bardzo się lubią i często odwiedzają, znajdują wspólne tematy do

rozmowy. Zgodnie z regułą, że kto się czubi, ten się lubi, często przekomarzają się. Nadchodzą urodziny Hani. Prezentem od malarza, co narzuca się niejako automatycznie, ma być obraz.

Reżyserem i autorem scenografii, której główny punkt stanowi atelier w mieszkaniu malarza, jest Wanda Michałek, przy projektowaniu dekoracji współpracująca z Barbarą Kowalczyk. W celu ożywienia i urozmaicenia akcji skorzystały z możliwości, jakie daje teatr cieni, zastosowana została technika ruchomych elementów na obrazach.

Choć przedstawienie skierowane jest do małego widza, temat poszukiwania

szczęścia towarzyszy człowiekowi przez całe życie. Namalować motyla na prośbę małej Hani to dla artysty żaden problem. Jak jednak sprawić, by był on szczęśliwy? Niekiedy warto powrócić do lat młodości i sposobu myślenia dziecka, by łatwiej zrozumieć świat. Czego więc potrzeba do szczęścia?

Odpowiedź okazuje się prosta: Drugiego osobnika tego samego gatunku. Jak jednak wynika z przedstawienia, poszukiwania są zawile. Warto jednak podjąć taki wysiłek.

Czesława Rudnik,

Zwrot 6/2016 – fragmenty recenzji

ANTOIN DE SAINT-EXUPÉRY

MALÝ PRINČ MALÝ KSIĄŽE

DRAMATIZACE A REŽIE / DRAMATYZACJA I REŽYSERIA **MARKA MÍKOVÁ** SCÉNOGRAFIE A LOUTKY / SCENOGRAFIA I LALKI
TOMÁŠ ZMRZLÝ HUDBA / MUZYKA **PAVLA JONSSONOVÁ**

HRAJÍ / WYSTĘPUJĄ: **DOROTA GRYCZ, WANDA MICHAŁEK, MARIAN MAZUR, JAN SZYMANIK, JAKUB TOMOSZEK**

KOLEJNE DZIEŁO Z GÓRNEJ PÓŁKI

Filozoficzna opowieść „Mały Książę”, napisana i zilustrowana przez francuskiego pisarza i lotnika Antoine’a de Saint-Exupéry’ego, a wydana po raz pierwszy w 1943 roku w Nowym Jorku, zajmuje w rankingach najważniejszych książek XX wieku zawsze jedno z czołowych miejsc.

Autorka scenariusza i reżyser spektaklu Marie Míková uznała, że przedstawienie powinno wybrzmieć optymistycznie, postawiła na śmiech Małego Księcia, perlisty, dzwoniący, radosny, dochodzący do widza nawet po zniknięciu bohatera. To ten pozytywny przekaz,

który powinien dotrzeć także do najmłodszego dziecka na widowni, kiedy inne kwestie będą dla niego jeszcze zbyt trudne do zrozumienia.

Bogactwo formy, ciekawe rozwiązania scenograficzne [wydmy na pustyni, samolot jak prawdziwy, podświetlane obrazki czy planety] działają na wyobraźnię. Pomysłowe i zabawne są też kostiumy, zawierają elementy rekwizytów charakteryzujących dosadnie daną postać.

W spektaklu prezentują się Król, Badaacz i Kupiec w wykonaniu Jakuba Tomoszka, Wąż, Latarnik, Zwrotnicz

i Pijak, których gra Jan Szymanik, Biznesmen i Lis Wandy Michałek. Marian Mazur wcielił się w postać pilota, nazwanego tu po prostu Exupéry. Na przemian z Dorotą Grycz, która jest także Różą, gra postać Małego Księcia. Choć może wydawać się mylące, że operuje tą lalką na oczach widza dwóch różnych aktorów, nie ma w tym sprzeczności. Dialogi pilota z Małym Księciem są bowiem rozmową autora z samym sobą.

Czesława Rudnik, Zwrot 12/2016

fragmenty recenzji

HANA VOLKMEROVÁ

POHÁDKA PRO PEŘINU BAJKA DLA KOŁDERKI

REŽIE / REŽYSERIA **TOMÁŠ VOLKMER** SCÉNOGRAFIE / SCENOGRAFIA **DAVID VELČOVSKÝ** HUDBA / MUZYKA **ARTUR ŘÍMAN**
PŘEKŁAD / TŁUMACZENIE **JOANNA WANIA**

HRAJÍ / WYSTĘPUJĄ: **WANDA MICHAŁEK, DOROTA GRYCZ, JAKUB TOMOSZEK**

KOŁDERKA OŻYŁA I OCZAROWAŁA WIDZÓW

To nieprawda, że uwagę dzieci mogą przykuć jedynie największe fajerwerki. Czasami wystarczy przy pomocy dobrego pomysłu ożywić najzwyklejszą kołdrę, by dziecięca publiczność piszcziała z zachwyty. Przedstawienie „Bajka dla kołderki” od pierwszych minut uwodzi malowniczością i ciekawymi rozwiązaniami scenicznymi.

Kolorowa przestrzeń dziecięcego pokoju, a w nim szafka, na której przysiadł barwny motyl, drzwi dzielące dziecięce królestwo od świata dorosłych, a w centralnej części łóżeczko, na którym leży ukochana, milutka kołdra. Mała Agnieszka [Wanda Michałek] właśnie kładzie się spać, jej tata naukowiec [Jakub Tomoszek] wykonuje nocne eksperymenty w pracy, a mama [Dorota Grycz] ma jeszcze wiele do zrobienia przed jutrzej-

szym wyjazdem do babci. Agnieszka kręci się niecierpliwie w łóżku, bo wcale nie jest jeszcze senna. Może dziewczynce udałoby się zamknąć oczy, gdyby mama znalazła czas na przeczytanie bajki. Jednak nie tym razem. Mama całując córeczkę, pośpiesznie opuszcza jej pokój.

Kiedy gaśnie światło, a zza zamkniętych drzwi dochodzą tajemnicze dla dziecka syki i stukoty, Agnieszka uruchamia swoją nieposkromioną wyobraźnię. Sama opowie bajkę, a będzie ona po stokroć bardziej niesamowita od tych, które czasami opowiadają jej rodzice. Moc dziecięcej fantazji sprawi, że ożyją kolejno: ukochana kołderka, zwana Kołdrą Wielce Szanowną [Dorota Grycz], skarpetki, nazwane Basia i Kasia [Jakub Tomoszek], a także pocieszna pacyn-

ka o imieniu Karol Wynalazca [Jakub Tomoszek]. Z kredek i rulonów papieru powstaną z kolei niezwykle wynalazki i maszyny, za pomocą których uda się pomniejszyć monstrualną i potworną skarpetę Basię, by znów pasowała do dziecięcej stópki swojej właścicielki. Agnieszka obudzi się o świcie z wątpliwościami, co z tej opowieści było prawdą, a co tylko snem.

„Bajka dla kołderki” oparta na scenariuszu autorstwa Hany Volkmerovej, jest malowniczym i pomysłowym przedstawieniem z dobrymi kreacjami aktorskimi. Twórcy dowiedli, że dobry pomysł, wyobraźnia i proste rozwiązania są przepisem na poruszenie serc najmłodszej publiczności.

Małgorzata Bryl, Głos Ludu, 3/2017 – fragmenty recenzji

JOSEF LADA

O LENIWYM JASIU O LÍNÉM HONZOVÍ

REŽYSERIA / REŽIE **JAKUB TOMOSZEK** DRAMATYZACJA I TŁUMACZENIE / DRAMATIZACE A PŘEKŁAD **LENA PEŠÁK**
SCENOGRAFIA, LALKI, KOSTIUMY / SCÉNOGRAFIE, LOUTKY, KOSTÝMY **EDITA KODEDA** MUZYKA / HUDBA **MARIAN MAZUR**

WYSTĘPUJĄ / HRAJÍ: **EWA KUS, KATEŘINA MICHEJDOVÁ** [GOŚC. / HOST.], **JAN SZYMANIK, MARIAN MAZUR**

LENIUCH W KOŃCU SCHODZI Z ZAPIECKA

Na Scenie Lalek „Bajka” zagościła po raz pierwszy w historii bajka autorstwa Josefa Lada, czeskiego autora literatury dziecięcej i twórcy ilustracji do popularnej powieści „Przygody dobrego wojaka Szwejka”.

Jasiu [Marian Mazur] cały dzień leży na zapiecku i ani myśli wstać. Mama [Ewa Kus] biega po izbie i dogląda całego gospodarstwa, a ten nawet nie kiwnie palcem. Raz boli go boczek, więc trzeba go obrócić. Innym razem należy otworzyć mu usta, by go nakarmić. Na tego wstrętnego leniucha nie ma mocnych. Z ciepłego grajdoła nie wyciągną go nawet błagania króla, by zabił okropnego smoka i uwolnił piękną księżniczkę. Jasiu jednak w końcu będzie musiał stawić

czoła smokowi, ale to, co ostatecznie zadecyduje o jego przemianie, będzie niespodzianką zarówno dla najmłodszych, jak i dużych widzów.

Przedstawienie zostało przygotowane z pomysłem, w atrakcyjnej formie, przykuwającej uwagę najmłodszego widza. W centralnej części sceny ustawiono rozkładane dziecięce łóżeczko na kółkach, które w zależności od momentu teatralnej historii było wozem jarmarcznym, wnętrzem drewnianej chatki z zapiekiem, kurnikiem ze śmiesznie animowaną drewnianą kurą bawiącą dziecięcą widownię.

Spektakl nawiązuje do stylistyki komedii dell’arte, czyli komedii ludowej o długiej historii wywodzącej się z an-

tycznego mitu i bazującej na improwizacji aktorów. Niefrasobliwe i nonszalne kostiumy scenografki Edity Kodeda idealnie wpisały się w tę inspirację, tworząc z pacynkami i marionetkami spójną stylistycznie całość.

Podteksty zawarte w przedstawieniu, a także wielopłaszczyznowość historii sprawiają, że również dorosły widz ogląda z przyjemnością tę opowieść. Aktorzy do perfekcji opanowali animowanie lalek, ale świetnie odnajdują się też w aktorstwie dramatycznym, mimo że budowane przez nich postaci są celowo nierealistycznie, grane z komediowym dystansem.

*Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.pl.blog-tdivadlo.cz; 26.04.2017*

– fragmenty recenzji

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

SNĚHOVÁ KRÁLOVNA KRÓLOWA ŚNIEGU

REŻIE A ADAPTACE / REŻYSERIA I ADAPTACJA **MARIE MÍKOVÁ** SCÉNOGRAFIE A LOUTKY / SCENOGRAFIA I LALKI
ZUZANA ŠTANCELOVÁ HUDBA / MUZYKA **BEATA HLAVENKOVÁ** POLSKÝ PŘEKŁAD / TŁUMACZENIE **LENA PEŠÁK**

HRAJÍ / WYSTĘPUJĄ: **WANDA MICHAŁEK, DOROTA GRYCZ, EWA KUS, JAN SZYMANIK, MARIAN MAZUR, JAKUB TOMOSZEK**

W PROSTY SPOSÓB O WAŻNYCH SPRAWACH

„Królowa śniegu” Hansa Christiana Andersena, wspólne dzieło trzech artystek: reżyserki Marie Míkovej, scenografki Zuzany Štancelovej i kompozytorki Beaty Hlavenkovej dowodzi, że czasem najprostsze pomysły są najlepsze.

Kiedy dzieci i ich opiekunowie zajmują miejsca na widowni, z panującego na scenie mroku niewyraźnie wylania się tajemniczy sześcian. Ni to wielka skrzynia, ni to szafa już pobudza dziecięcą wyobraźnię. Co znajdziemy za drzwiczkami, których pełno w tym intrygującym prostokącie? Czy przez te otwory

przedostaniemy się do niesamowitej opowieści teatralnej?

Scenografia jest prosta, ale pomyślna. Otwory w różnych geometrycznych kształtach, przez które do młodej widowni przedostają się bohaterowie, pobudzają wyobraźnię oraz intrygują. Na uwagę zasługuje wielość technik animacyjnych. Jest więc i teatrzyk cieni, i klasyczna gra pacynkami czy jaważkami, i pomysłowe oraz wywołujące śmiech dzieci łączenie ciała aktora z ciałem lalki.

Świetne kompozycje muzyczne Beaty Hlavenkovej budują klimat posz-

czególnych scen, jest sporo śpiewu i muzyki na żywo.

Zależało nam na tym, by przedstawienie było zrozumiałe już dla najmniejszych dzieci w wieku od trzech lat. – Staraliśmy się opowiedzieć o tym, że miłość jest najsilniejsza, najważniejsza i może roztopić wszystkie lody niechęci, nieporozumień lub złości – powiedziała Marie Míkova.

Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.pl.blog-tdivadlo.cz, 4.11.2017
– fragmenty recenzji

LENA PEŠÁK, TOMÁŠ KOČKO

O ZBOJNÍKU ONDRÁŠOVI O ZBÓJNIKU ONDRASZKU

REŻIE A HUDBA / REŻYSERIA I MUZYKA **TOMÁŠ KOČKO** SCÉNOGRAFIE A LOUTKY / SCENOGRAFIA I LALKI **MICHAŁ HEJMOVSKÝ**
PŘEKŁAD / TŁUMACZENIE **LENA PEŠÁK**

HRAJÍ / WYSTĘPUJĄ: **WANDA MICHAŁEK, ANNA BANGOURA** (HOST./GOŚC.), **JAN SZYMANIK, MARIAN MAZUR, ONDŘEJ PAZDERA** (HOST./GOŚC.), **ARTUR ŘÍMAN** (HOST./GOŚC.)

MAGIA PROSTO Z PASMA KARPAT

Około trzysta lat temu urodził się w wiosce Janowice, w rodzinie miejscowego wójta Ondry Fucimana, legendarny zbójnik Ondraszek. W wieku trzydziestu pięciu lat został zabity przez swojego kamrata Juraszka. Postać znanego zbójnika postanowił ponownie przedstawić na deskach teatralnych reżyser Tomáš Kočko, który wspólnie z Leną Pešák przygotował scenariusz najnowszej premiery.

Opowieść o Ondraszku gościła już w Teatrze Cieszyńskim. Wówczas historię zaprezentował zespół Sceny Polskiej. Kočko wraca do tematu na Scenie Lalek „Bajka”. Jednak to będzie inny „Ondraszek” niż ten zrobiony przed laty na Scenie Polskiej. „Sposób snucia tej opowieści będzie inny” – zaznaczył reżyser.

W spektakl zostały wplecione postaci, które nie osiadają w żadnym kon-

kretnym miejscu, sensem ich życia jest ciągła podróż, a co za tym idzie – nie tylko znają lokalne podania ze Śląska Cieszyńskiego, ale i terenów znacznie dalszych.

Na scenie pojawiły się surowo ociosane drewniane kukielki, a za całą scenografię posłużył wóz, drabina i kilka kotar, które w zależności od ustawienia były szczytem górskim Goduli, na którym mieszka legendarny wąż Złotogłowiec, a innym razem zamkiem we Frydku-Mistku zamieszkałym przez ekscentryczną hrabinę. Aktorzy animowali kukielkami Ondraszka i Juraszka, ale też sami wcielali się w te postaci.

Dzieci entuzjastycznie reagowały na perypetie drewnianych bohaterów, a także chętnie wchodziły w interakcje z aktorami: wspólne dmuchanie, by wywołać wymagowaną burzę, śpiewanie

piosenek. Tomáš Kočko zdecydował się na wprowadzenie utworów granych na żywo i dało to doskonały efekt. Nic bowiem lepiej nie pasowało do tej historii, jak właśnie donośny śpiew z akompaniamentem kontrabas, skrzypiec i tamburyna.

Ondraszek to legendarna postać Śląska Cieszyńskiego, którą Tomáš Kočko porównał do lokalnej wersji supermana. Bohater ma bowiem na swoim koncie wręcz niewiarygodną liczbę przygód i bohaterskich dokonań. Przy okazji najmłodsi odbiorcy dostali lekcję o tym, jaką cenę czasem trzeba ponieść za wolność, miłość oraz przyjaźń. To mądre i solidnie przygotowane przedstawienie, ale też zabawa i rozrywka dla najmłodszych.

Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.pl.blog-tdivadlo.cz, 3.03.2018
– fragmenty recenzji

CARLO COLLODI

PINOKIO

DRAMATIZACE / DRAMATYZACJA **NELA DUŠOVÁ**, **HERMÍNA MOTÝLOVÁ** REŽIE / REŽYSERIA **NELA DUŠOVÁ** SCÉNOGRAFIE / SCENOGRRAFIA **MIROSLAV DUŠA** KOSTÝMY A LOUTKY / KOSTIUMY I LALKI **JANA POGORIELOVÁ-DUŠOVÁ** HUDBA / MUZYKA **MICHAL SEDLÁČEK** VÝROBA LOUTEK / PRODUKCJA LALEK **DAVID VELČOVSKÝ** PŘEKLAD / TŁUMACZENIE **JOANNA KLIMSZA**

HRAJÍ / WYSTĘPUJĄ: **DOROTA GRYCZ**, **EWA KUS**, **JAKUB TOMOSZEK**, **JAKUB CHROMČÁK** (HOST./GOŚC.)

W POGONI ZA MARZENIAMI

Znamy historię Pinokia i starego rzeźbiarza Dżepetto, ale wciąż pojawiają się kolejne pokolenia dzieci, którym warto ją opowiadać. Ta magiczna historia przekonuje, że wszystkie marzenia mogą się spełnić, jeśli tylko bardzo tego pragniemy. Adaptacja tej bajki zdecydowanie warta jest obejrzenia.

Na scenie pojawił się bogaty wybór lalek, od klasycznych marionetek, kukielek, jawajek do lalek animowanych w teatrze cieni. Obok lalek wystąpili aktorzy, na przykład wcielająca się w dobrą wróżkę Dorota Grycz. Na szczególną

uwagę zasługuje sposób animowania lalki Pinokia i jego nosa, który w prosty, a jednocześnie pomysłowy sposób to wydłużał się, to skracał. Ewa Kus animująca lalkę Pinokia zagrała bardzo przekonująco, doskonale modulując głos. Kolejnym „smaczkiem” przedstawienia była scena swoistego teatru w teatrze, występu wędrownego teatru, w którym pojawiają się postaci znane z komedii *dell'arte*. Dzieci żywiołowo reagowały na te zabawne i dynamicznie poruszające się postaci. Jedną z ciekawszych lalek była też lalka rzeźbiarza Dżepetto, którą

animował Jakub Tomoszek. Duża kukła opiekuna Pinokia była animowana od dołu i stanowiła połączenie lalki z elementami ciała aktorów, a konkretnie dłońmi.

Jak niewiele potrzeba, by przykuć uwagę najmłodszych widzów i stworzyć magiczną opowieść. Wystarczą po prostu dobre pomysły. Tak też było w przypadku „Pinokia”.

Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.pl.blog-tdivadlo.cz, 14.05.2018
– fragmenty recenzji

BOŽENA NĚMCOVÁ

O SLUNEČNÍKU, MĚSÍČNÍKU
A VĚTRNÍKU
O SŁOŃCU, KSIĘŻYCU I WIETRZE

ADAPTACE A REŽIE / ADAPTACJA I REŽYSERIA **MARIE MÍKOVÁ** HUDBA / MUZYKA MARIE MÍKOVÁ, **ZBIGNIEW SIWEK** SCÉNOGRAFIE A NÁVRH LOUTEK / SCENOGRRAFIA I PROJEKTY LALEK **MICHAL HEJMOVSKÝ** VÝROBA LOUTEK / WYKONANIE LALEK **RAFAŁ BUDNIK** PŘEKLAD / TŁUMACZENIE **LENA PEŠÁK**

HRAJÍ / WYSTĘPUJĄ: **EWA KUS**, **DOROTA GRYCZ**, **WANDA MICHAŁEK**, **MACIEJ CYMOREK** (HOST./GOŚC.), **JAN SZYMANIK**, **JAKUB TOMOSZEK**

NIELATWA DROGA DO DOROSŁOŚCI

Książę wydaje swoje siostry za mąż za Słońce, Księżyc i Wiatr, a sam wyrusza w podróż, by walczyć o serce nieposkromionej księżniczki. Nie dotrzymuje jednak obietnicy, otwierając zakazaną komnatę. Bez pomocy szwagrów z pewnością utraciłby na zawsze księżniczkę, uwięzioną przez Króla Ognia...

Ta historia to tak naprawdę metafora dojrzewania, dorastania, inicjacji, pokonywania swoich wewnętrznych słabości. Książę poddawany jest wielu próbom, przechodzi przez kolejne stadia dorastania, zanim dociera do wybranki. Zapewne nie odniósłby sukcesu, gdyby z pomocą nie przyszły mu żywioły uosabiające przyrodę, naturalne instynkty i męską intuicję.

Zainscenizowana baśń Němcovej w reżyserii Marie Mikovej to mądre przedstawienie przypominające najmłodszym odbiorcom, że droga do dorosłości nie jest łatwa, a wręcz przeciwnie – zazwyczaj jest usiana różnego rodzaju niebezpieczeństwami. Upragniony cel zazwyczaj nie leży na wyciągnięcie ręki i aby go osiągnąć, trzeba się napracować. Jak to w dawnych baśniach bywa, „O słońcu, księżycu i wietrze” gloryfikuje także siłę natury, wskazuje, że kiedy nie wiemy, w którą stronę iść, powinniśmy zaufać swojej intuicji.

Michał Hejmovský, zaprojektował minimalistyczną pomysłową scenografię, a także proste, drewniane marionetki.

Z prostą scenografią korespondowała nieskomplikowana, rytmiczna muzyka wykonywana na żywo przez aktorów dzierżących kontrabas, flet i mandolinę. Pojawiło się też kilka utworów śpiewanych.

Brawa dla reżyserki Marie Mikovej oraz zespołu aktorskiego za stworzenie kolejnego mądrego, klimatycznego i po prostu ładnego przedstawienia, które zdołało przykuć uwagę dziecięcej widowni. Jest nadzieja, że dzieci zapamiętają też ponadczasowy i uniwersalny przekaz baśni Němcovej.

Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.dziennikteatralny.pl, 30.10.2018
– fragmenty recenzji

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

CÍSAŘOVY NOVÉ ŠATY NOWE SZATY CESARZA

ADAPTACE / ADAPTACJA **HANA VOLKMEROVÁ** REŽIE A VÝPRAVA / REŻYSERIA I SCENOGRAFIA **TOMÁŠ VOLKMER**VÝROBA LOUTEK / PRODUKCJA LALEK **PAVEL SKORKOVSKÝ** HUDBA / MUZYKA **ZBIGNIEW SIWEK**PŘEKLAD / TŁUMACZENIE **WANDA MICHAŁEK**HRAJÍ / WYSTĘPUJĄ: **EWA KUS, WANDA MICHAŁEK, DOROTA GRYCZ, JAN SZYMANIK, MICHAŁ SEDLÁČEK** (HOST. / GOŚC.),
JAKUB TOMOSZEK

OTWÓRZMY SERCA I PRZESTAŃMY SIĘ BAĆ

Butny i pewny siebie władca zostaje wystawiony na śmieszność przez oszustów, a żenującą prawdę ma odwagę unaocznic tylko małe dziecko, oświadczając głośno, że „król jest nagi”. Po zostali mieszkańcy królestwa nie myślą trzeźwo, zamieszani są w przeróżne intrygi i boją się szczerze mówić o tym, co naprawdę myślą.

Reżyser przedstawienia Tomáš Volkmer i autorka scenariusza Hana Volkmerová, inspirowując się powyższą literaturą opowieścią, uczynili owo rezolutne dziecko osiłą zdarzeń fabularnych. Mała

bohaterka pojawia się więc nie tylko na koniec teatralnej historii, ale już na wstępie i uczestniczy we wszystkich perypetiach bohaterów. Ostatecznie też [co jest celowym i zaplanowanym przez twórców odstępstwem od tekstu Andersena] dziecko chroni wielkiego władcę przed ośmieszeniem.

W baśni Andersena tylko dziecko potrafi spojrzeć na sytuację bez uprzedzeń i widzieć sprawy takimi, jakie są. Ta postać na tyle nas zainspirowała, że postanowiliśmy nieco przekształcić historię Andersena tak, by mała dziewczynka

miała większy wpływ na rozgrywające się zdarzenia – mówi Tomáš Volkmer. – Zależało nam także, by spektakl ostatecznie miał charakter komediowy i wywołał uśmiechy zarówno na twarzach dzieci, jak i ich opiekunów.

„O czym chciałem opowiedzieć za pomocą tej teatralnej historii? Chyba o tym, żebyśmy przestali się bać i żebyśmy szczerze mówili, co tak naprawdę myślimy” – wyjaśnia Volkmer.

Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.pl.blog-tdivadlo.cz, 3.03.2019
- fragmenty recenzji

LENA PEŠÁK

ŁABĘDZIE Z KRAINY ERIN LABUŤE ZE ZEMĚ ERIN

NA PODSTAWIE LEGENDY IRLANDZKIEJ/NA MOTIVY IRSKÉ LEGENDY

REŻYSERIA / REŽIE **KATARZYNA DESZCZ** MUZYKA / HUDBA **BEATA HLAVENKOVÁ** SCENOGRAFIA I LALKI / SCÉNOGRAFIE A LOUTKY**PAVEL HUBIČKA** WYKONANIE LALEK / VÝROBA LOUTEK **PAVEL SKORKOVSKÝ**WYSTĘPUJĄ / HRAJÍ: **DOROTA GRYCZ, EWA KUS, WANDA MICHAŁEK, DANIELA SEDLÁČKOVÁ, JAN SZYMANIK, JAKUB TOMOSZEK**

BAŚNIOWY WYCISKACZ ŁEZ

Opowieść „Dzieci króla Lira” to najpopularniejsza baśń irlandzka. Na jej podstawie powstało przedstawienie „Łabędzie z krainy Erin” w reżyserii Katarzyny Deszcz. Jak przyznają twórcy, baśni irlandzkie rzadko trafiają na deski polskich, jak i polskich teatrów.

Specyficzną cechą baśni irlandzkich jest relatywizm czasu. Jak wyjaśnia reżyserka, Katarzyna Deszcz: – Pewne rzeczy zostają wyjaśnione, nagrodzone czy ukarane w perspektywie długiego czasu, a nie jednego życia ludzkiego. W baśni „Dzieci króla Lira” troje dzieci zostaje zaklęte w łabędzie przez zazdrosną macochę. Zadośćuczynienie i zdjęcie klątwy przychodzi dopiero po blisko tysiącu lat, gdy nie żyje już ani wstrętne

macocha, ani król Lir, który pobłdził, angażując się w destrukcyjny związek po śmierci pierwszej żony.

Jak tak abstrakcyjną kwestię jak relatywizm czasu można przybliżyć najmłodszemu widzowi? Katarzyna Deszcz odpowiada, że tym narzędziem komunikacji w spektaklu będzie emocja. I rzeczywiście emocji i silnych wzruszeń nie brakuje. Jak bowiem nie wzruszyć się, gdy widzimy dzieci, które tęsknią za zmarłą mamą, oraz mamę, która poruszy niebo i ziemię, by im pomóc – nawet z zaświatów. „Łabędzie z krainy Erin” opowiadają o więzi opiekuna z dzieckiem, o wierze, nadziei i miłości i o jednym z najmocniejszych instynktów w naszym życiu.

Spektakl jest plastyczny i pomysłowy pod kątem budowania scenicznych obrazów, bardzo dobrze prowadzony aktorsko, jest zrozumiały dla wszystkich widzów – bez względu na wiek. W tym ostatnim aspekcie brawa należą się również autorce scenariusza, Lenie Pešák.

Szczególne wrażenie robią drewniane kukły i scenografia według projektu Pavla Hubički. Brawa dla zespołu „Bajki” za otwartość na współpracę z nową reżyserką, która przyniosła tak dobry efekt.

Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.pl.blog-tdivadlo.cz, 27.04.2019
- fragmenty recenzji

SLIBNÁ SEZÓNA A HEREC BEZ DIVÁKA V DOBĚ KORONAKRIZE

Sezóna 2019/2020 začala pro Bajku velmi slibně. Podařilo se naplánovat repertoár, ve kterém byla zohledněna věková různorodost diváků. K cílovým skupinám dětí předškolního a školního věku přibýly ještě nejmladší děti od 2 do 4 let. Premiérou hry Kvak a Žbluňk A. Lobela jsme chtěli interaktivní formou oslovit právě ty nejmenší. Nebyl to lehký úkol, naším cílem bylo dát dětem prostor a možnost aktivně se účastnit představení a spontánně je vést příběhem. Velkou posilou pro režiséru a zároveň dramaturgyni Bajky Simonu Křístkovou byla Hana Volkmmerová, která svou odborností pomohla hercům nahlédnout do dětské duše, do způsobu uvažování dítěte. Naučila nás, jak vést dialog s dítětem. Po takovém projektu Bajka toužila již léta. Už dříve jsme měli možnost zhlédnout tento druh představení na festivalech a režiséři, kteří s Bajkou spolupracují, nás utvrzovali, že toto je ta správná cesta k nejmenšímu divákovi. Myslím si, že pro soubor to byla velice osvěžující zkušenost. Byla to práce trochu jiná, než na jakou jsme zvyklí; přímý kontakt s divákem, vedení dialogu a reakce, které nutí herce být celou dobu v pohotovosti jsou faktory, které jsme si brzy osvojili. Představení Kvak a Žbluňk považují za jakousi první vlašťovku a určitě se chystáme jít touto cestou dál.

Sezóna 2019/2020 pro nás měla být velice bohatá. Doplněním a zvětšením souboru bylo možné navýšit počet premiér ze 3 na 4. A tak jsme se po prvním představení věnovaném nejmenším vrhli do práce na klasice. Připravili jsme Gulliverovy cesty, určené divákům školního věku. Ke spolupráci jsme přizvali mladé talentované tvůrce Jiřího Hajdyla, Terezu Bartůňkovou a Jana Čtvrtníka, kteří ctí loutkářské řemeslo a zároveň se nebojí inovativních prostředků, jimiž jsou schopni oslovit mladého diváka. Tato inscenace je důkazem, že se nebojíme moderního pojetí loutkového divadla, vážíme si diváka, je pro nás partnerem, ať už jsou mu dva roky, nebo dvanáct.

Tato sezóna byla pro nás výjimečná i tím, že jsme měli možnost spolupracovat s Českou scénou. A to je i naše vize do budoucna, totiž seznámit dospělého diváka s loutkami a s tvorbou Bajky. Ředitel divadla a režisér Petr Kracík nás přizval ke spolupráci na představení poněkud odlišného žánru, než na jaký jsme zvyklí, a umožnil nám účinkovat v činohře, konkrétně v komické zpěvohře Prodaná nevěsta. Herci Bajky se zde objevili jako akrobati, kteří přijíždějí do vsi. Neopouštěla nás myšlenka na to, jak krásné by bylo, kdyby loutek v představení bylo víc. Věříme, že i pro činoherního diváka bylo seznámení s loutkovou scénou Bajka příjemným rozptýlením a osvěžením.

Třetím titulem, kterým jsme se chystali oslovit tentokrát předškolní děti, byla veselá hudební pohádka Brémští muzikanti, kterou s herci nastudoval Tomáš Kočko. Výběr režiséra i titulu sliboval využití hudebního talentu hereckého souboru Bajky. Tentokrát se tedy proměnili ve skvělé muzikanty a jednoduché veselé písničky přiměly nejen děti radostně si zpívat cestou z představení. Spolupráci s výtečnými muzikanty považujeme za stěžejní, těší nás, že můžeme mít vliv na dětský hudební vkus a společně prožívat radost z hudby. Polská premiéra této rodinné pohádky se dosud neuskutečnila. Na scénu totiž v té době vstoupil koronavirus a začal nekompromisně měnit naše plány.

Velké překvapení sezóny Hobit, kterým jsme chtěli navnadit milovníky J. R. R. Tolkiena a literatury fantasy, je určeno dětem od 6 let a zároveň je pokládáno za rodinné představení pro všechny generace. Realizace se opět ujala mladá generace skvělých tvůrců, tedy Pavel Gejguš, Tereza Bartůňková a Michal Sedláček. A vzhledem k tomu, že Bilbo Pytlíka ztvárnil desetiletý Joel Tomoszek, věříme, že kontakt dětských diváků s hercem, který je jejich vrstevníkem, bude pro ně povzbuzením i inspirací a probudí v nich zájem o loutkové divadlo.

Uzavření divadla kvůli koronaviru nás uvedlo do zvláštní situace. Ocitli jsme se bez našeho hlavního motoru a smyslu, bez diváka. Bylo potřeba zamyslet se, jak smysluplně využít čas, který jsme byli nuceni trávit v karanténě, a posléze i dobu, kdy jsme už sice mohli pracovat v divadle, ale nemohli jsme hrát pro diváky.

V první fázi koronavirové pandemie jsme se rozhodli pro on-line čtené zkoušky Hobita. Ty probíhaly několik týdnů, a jakmile nám bylo umožněno znovu se setkávat v divadle, začali jsme zkoušet v rouškách. Po několikerém přesouvání premiéry se nakonec podařilo uskutečnit alespoň předpremiéru 26. 6. 2020.

V této době již také vznikal scénář a scénografie k novému představení pro následující sezónu [Velká policejní pohádka] a koncem května se začalo zkoušet. Mezitím probíhaly přípravy k otevření Malé scény, nového divadelního prostoru Bajky.

V sezóně 2019/2020 proběhlo také mnoho změn týkajících se vizuálu Bajky. Programy k představením dostaly novou vizáž a věříme, že budou pro naše diváky zajímavé jak obsahově, tak i výtvarně. Na stránkách divadla se pod fotografiemi herců nově objevují jejich medailonky.

Koronavirová krize nás přiměla k tomu, abychom začali uvažovat jinak než dosud a připustili i možnost pozvat diváka do on-line divadla. Takto jsme se pokusili navnadit diváky ke zhlédnutí představení a nalákat je k návštěvě divadla, až přijde ten správný čas. Věříme, že díky našim snahám získat si diváka přes Facebook nebo YouTube rozšíříme okruh příznivců, kteří se stanou našimi věrnými diváky i na Malé scéně TD.

I když naše snaha o smysluplné využití času, který nám „poskytla“ koronakrize, byla maximálně naplněna, divadlo bez diváka ztrácí svůj smysl. Po našich divácích se nám stýská a velice se těšíme na setkání, naši milí!

JAKUB TOMOSZEK
umělecký šéf Bajky

OBIECUJĄCY SEZON I AKTOR BEZ WIDZA W CZASACH KORONAWIRUSA

Sezon 2019/2020 rozpoczął się dla Bajki bardzo obiecująco. Udało nam się przygotować repertuar, w którym uwzględniliśmy wszystkie kategorie wiekowe widzów. Do grupy dzieci przed-szkolnych i szkolnych dołączyliśmy jeszcze naszych najmłodszych [2–4 lat]. Premierą „Żabek i Ropuch” A. Lobela chcieliśmy wzbudzić zainteresowanie najmniejszego widza poprzez interaktywną formę spektaklu. Zbudowanie przestrzeni, w której dzieci będą miały możliwość aktywnego uczestniczenia w spektaklu, a aktorzy będą mogli spontanicznie prowadzić je przez opowieść, nie było łatwe. Wielkim wsparciem dla reżyserki i równocześnie kierowniczkiliterackiej Bajki Simony Křístkovej była Hana Volkmerova, która pomogła aktorom zajrzeć do duszy dziecka, do sposobu jego myślenia. Podzieliła się swoimi doświadczeniami, wyjaśniając, w jaki sposób prowadzić dialog z dziećmi. O takim projekcie Bajka marzyła od dawna. Już wcześniej mieliśmy możliwość uczestniczyć w tego rodzaju spektaklach na festiwalach i reżyserzy współpracujący z Bajką przekonywali nas o tym, że wtedy również prowadzi droga do widza. Myślę, że dla zespołu było to bardzo ciekawe doświadczenie. Bezpośredni kontakt z widzem, prowadzenie dialogu i reakcje, które zmuszają aktora do bycia w pełni przytomnym przez cały czas. Spektakl „Żabek i Ropuch” uważam za pierwszą jaskółkę, z pewnością będziemy kontynuowali ten projekt.

W tym sezonie mieliśmy zamiar przedstawić widzom naprawdę szeroką ofertę spektakli. Dzięki temu, że można było uzupełnić i poszerzyć zespół Bajki, byliśmy w stanie powiększyć liczbę premier z 3 do 4. W ten sposób po pierwszym spektaklu, poświęconym najmłodszemu widzowi, zaczęła się praca nad klasyką dla starszych dzieci i przygotowania do wystawienia sztuki „Podróże Guliwera” J. Swifta. Do współpracy zaprosiliśmy młodych utalentowanych twórców [J. Hajdylę, T. Bartůňkovą, J. Čtvrtníka], którzy są w pełni oddani rzemiosłu lalkarskiemu, jednocześnie jednak nie boją się wykorzystania innowacyjnych środków, by zainteresować młodego odbiorcę.

Widz jest naszym partnerem, szanujemy go i cenimy, niezależnie od tego, czy jest dwulatkiem, czy dwunastolatkiem.

Ten sezon był dla nas wyjątkowy również ze względu na to, że pojawiła się możliwość współpracy ze Sceną Czeską. Również dzięki temu doświadczeniu nasza wizja przyszłości została poszerzona o plany związane z dorosłym widzem. Chcielibyśmy szerzej poznać abonenta scen dramatycznych TC z lalkami i twórczością Bajki. Dyrektor teatru, zarazem reżyser przedstawienia, Petr Kracík, zaprosił nas do współpracy przy spektaklu „Prodaná nevěsta”. Bajka wcieliła się w postaci akrobatów cyrku przyjeżdżającego na wieś, było to dla nas ciekawym doświadczeniem. Myśl o tym, jak byłoby pięknie, gdyby pojawiło się o wiele więcej lalek w tym spektaklu, towarzyszyła nam cały czas. Mamy nadzieję, że dla widza dramatycznego spotkanie ze sceną lalek Bajka było przyjemnym ożywieniem i wzbudziło jego zainteresowanie.

Trzecim tytułem, który przygotowaliśmy, tym razem skierowanym do przedszkolaków, była wesoła bajka muzyczna „Muzykanci z Bremy”, której reżyserem był Tomáš Kočko. Wreszcie mogliśmy wykorzystać cały potencjał muzyczny i talent aktorów Bajki. Okazało się, że potrafią być świetnymi muzykami, proste, wesołe piosenki wpadające w ucho towarzyszyły dzieciom i nauczycielkom nawet po spektaklu, kiedy trzeba było wyjść z teatru. Cieszy nas i nadaje naszej pracy głęboki sens to, że możemy mieć wpływ na gust muzyczny dzieci i wspólnie cieszyć się muzyką i śpiewem. Polska premiera tej rodzinnej bajki dotychczas nie miała miejsca. Na scenę bowiem wkracza koronawirus i zaczyna zmieniać nasze plany.

Wielka niespodzianka sezonu – „Hobbit” – tytuł, który miał być wabikiem i prezentem dla miłośników fantasy i J. R. R. Tolkiena, jest spektaklem wielopokoleniowym. Zrealizował go zespół młodych, świetnych artystów [P. Gejguš, T. Bartůňková, M. Sedláček]. W Bilbo Bagginsa wcielił się dziesięcioletni Joel Tomoszek. Mamy nadzieję, że kontakt dziecięcych widzów z aktorem, który jest ich rówieśnikiem, będzie dla nich zachętą i inspiracją do zainteresowania się teatrem lalek.

Zamknięcie teatru związane z koronawirusem spowodowało, że zostaliśmy

pozbawieni tego, kto nadaje sens naszej pracy – widza. W tej sytuacji konieczne wydawało się podjęcie kroków do właściwego wykorzystania czasu, który byliśmy zmuszeni spędzać pod wszechwładnym panowaniem kwarantanny, a później również czasu, kiedy wprawdzie można było pracować w teatrze, lecz nie mogliśmy grać dla widzów.

W pierwszej fazie koronawirusowej zdecydowaliśmy się na online próby czytane „Hobbita”. Po kilku tygodniach, kiedy tylko można było ponownie spotykać się w teatrze, rozpoczęliśmy próby na scenie w masceczkach. Po kilkukrotnym przesunięciu daty premiery udało nam się zrealizować przynajmniej czeską przedpremierę „Hobbita” w dniu 26.6.2020.

W tym czasie zaczął również powstawać scenariusz i scenografia do nowej sztuki następnego sezonu, „Wielkiej bajki policyjnej”, pod koniec maja rozpoczęły się próby. W tym czasie również przebiegały prace na Małej Scenie i powoli można się było przygotować do jej otwarcia.

W sezonie 2019/2020 wprowadziliśmy również wiele zmian dotyczących wizualnej strony materiałów Bajki przygotowanych do druku. Programy spektakli otrzymały nową szatę graficzną i mamy nadzieję, że ich treść oraz strona plastyczna spodobają się i zaciekawia naszych widzów. Dla zainteresowanych na stronach teatru pod zdjęciami aktorów przygotowaliśmy ich biogramy.

Kryzys związany z koronawirusem spowodował nas do nowego spojrzenia na teatr i dopuszczenia możliwości spotkania się z widzem online. Mamy nadzieję, że zainspiruje to widzów do wizyty w teatrze w czasie, kiedy będzie to możliwe. Wierzymy, że dzięki naszym staraniom o pozyskanie widza za pośrednictwem Facebooka i YouTube poszerzymy grono naszych fanów, a z kolei ci, którzy nas wspierają, będą dzięki temu z Bajką w kontakcie.

Chociaż nasze starania zmierzające do tego, by sensownie wykorzystać okres koronawirusa w maksymalnej mierze udało nam się wypełnić, teatr bez widza traci swój sens. Tęsknimy za naszymi widzami i cieszymy się, cieszymy ogromnie na spotkanie z Wami, kochani!

JAKUB TOMOSZEK
kierownik artystyczny Bajki

ARNOLD LOBEL

KVAK A ŽBLUŇK
ŽABEK I ROPUCH

REŽIE / REŽYSERIA **SIMONA KŘÍSTKOVÁ** ADAPTACE / ADAPTACJA **SIMONA KŘÍSTKOVÁ, HANA VOLKMEROVÁ**
SCÉNOGRAFIE A LOUTKY / SCENOGRAFIA I LALKI **IVANA BENEDIKOVIČ GONTKOVÁ** HUDBA / MUZYKA **TOMÁŠ SUKUP**
PŘEKŁAD / TŁUMACZENIE **WANDA MICHAŁEK**

HRAJÍ / WYSTĘPUJĄ: **WANDA MICHAŁEK, JAN SZYMANIK, ONDŘEJ VYHLÍDAL, ANNA BANGOURA** [GOŚC.]

ŽABKI DLA MALUCHÓW

Scena Lalek „Bajka” rozpoczęła sezon artystyczny wystawieniem bajki dla najmłodszych widzów. Przedstawienie „Żabek i Ropuch” ma charakter interaktywny i wręcz zachęca dzieci do ruchu i wspólnych działań.

Reżyserka, a zarazem nowa dramaturg „Bajki”, Simona Křístková wspólnie z Haną Volkmerovou zadbała o to, by scenariusz był dostosowany do wieku docelowego odbiorców spektaklu. Historia przedstawia przygody dwóch przyjaciół – żabek, które razem przeżyją sytuacje radosne, wzruszające, ale też wywołujące strach. Sceny są krótkie, proste, słowo często zastępuje piosenka lub zabawna animacja lalką. Sceny

dramatyczne przeplatane są działaniami interaktywnymi, do których zapraszani są najmłodszy widzowie. Dzieci wspólnie z aktorami nawlekają duże guziki na sznurek [ćwiczenie manualne], tworzą wspólny rysunek [ćwiczenie kreatywności], a także śpiewają, tańczą i klaszczą.

Dzieci zasiadły na miękkim, puszystym dywanie tuż obok przestrzeni gry – dzięki temu animowane lalki były dosłownie na wyciągnięcie ręki, co dzieci ochoczo wykorzystywały, by je pogłaskać. Użyte w spektaklu lalki zachęcały do dotyku lub przytulania, były to bowiem kukły lub pacynki do złudzenia przypominające domowe przytulanki.

Piosenki śpiewane na żywo przez aktorów z akompaniamentem gitarowym zachęcały dzieci do działań w momentach interaktywnych, a także przykuwały z powrotem ich uwagę, jeśli maluchy chwilowo rezygnowały się ze śledzenia tego, co dzieło się na scenie. Z kolei najmłodsze dzieci, które jeszcze nie rozumiały wszystkich scen spektaklu, wykorzystywały partie muzyczne do radosnego podrygiwania, co oczywiście w przypadku tego przedstawienia było mile widziane. „Żabek i Ropuch” to idealny spektakl dla maluchów od dwóch do sześciu lat.

Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.pl.blog-tdivadlo.cz, 26.10.2019

- fragmenty recenzji

JONATHAN SWIFT

GULLIVEROVY CESTY
PODRÓŽE GULIWERA

REŽIE A ADAPTACE / REŽYSERIA I ADAPTACJA **JIŘÍ HAJDYLA** SCÉNOGRAFIE, LOUTKY / SCENOGRAFIA, LALKI **TEREZA BARTŮŇKOVÁ**
HUDBA / MUZYKA **JAN ČTVRTNÍK** PŘEKŁAD / TŁUMACZENIE **JOANNA WANIA**

HRAJÍ / WYSTĘPUJĄ: **DOROTA GRYCZ, EWA KUS, DANIELA SEDLÁČKOVÁ, VALERIE SKALICKÁ, JAKUB TOMOSZEK**

GULIWER NA TROPIE PRYŻGÓD

Myślę, że Swift nie napisał zwykłej powieści przygodowej, ale posłużył się satyrą, by coś uświadomić odbiorcom. To też będzie mój cel, mam jednak świadomość, że widzę, do którego kieruję spektakl, jest dzieckiem. Dlatego też charakter satyry zastosowanej w naszym spektaklu jest bardzo prosty – powiedział reżyser. – Nie sposób dokładnie przenieść „Podróży Guliwera” na scenę teatralną, bo jest tam ogrom różnych przygód i historii. Posłużyłem się więc teatralnym skrótem, przy czym nie wybrałem z tej książki najbardziej znanych historii. Chciałbym zaskoczyć widzów i mam nadzieję, że nasze pomysły spotkają się z ich aprobatą – dodał.

Spektakl składa się z czterech części, każda z nich prezentuje jedną z przy-

gód Guliwera. Bohater odwiedza cztery fikcyjne krainy: kraj Liliputów [maleńkich istot, które żyją w kraju działającym na podstawie rygorystycznego i bezwzględnego prawa], kraj Brobdingnagu [zamieszkały przez olbrzymy i równie ogromne owady i ptaki], kraj Laputa [w którym żyją na latającej wyspie „marzyciele i wariaci” – ludzie zasłuchani w muzykę sfer niebieskich], a na koniec kraj Huananimów [miejsce zamieszkania pięknych, szlachetnych i mądrych koni].

Każda z przedstawionych podróży Guliwera była okazją do zaprezentowania w spektaklu innych typów lalek. Brawa dla autorki scenografii i lalek Terezy Bartůňkové. Jak zaznaczył reżyser – Jeśli chodzi o rodzaje lalek, postawiliśmy na różnorodność. Aktorzy animują pacyn-

ki, marionetki, kukły, manekiny, maski. Książka Swifta opowiada o podróżach, dlatego zdecydowaliśmy się też podróżować po świecie lalek i wybrać do spektaklu bogatą ich reprezentację.

Świetna jest elektroniczna muzyka autorstwa Jana Čtvrtníka. Dźwięki, jakie popłynęły podczas „Podróży Guliwera”, były interesującą alternatywą dla dotychczas dominującej w „Bajce” muzyki akustycznej tworzonej na żywo na gitarze, instrumentach dętych lub skrzypcach. Muzyka elektroniczna pasowała do aury niesamowitości budowanej przez artystów, przykuwała uwagę dzieci.

Małgorzata Bryl-Sikorska,
www.pl.blog-tdivadlo.cz, 15.11.2019

- fragmenty recenzji

NA MOTIVY POHÁDKY BRATŘÍ GRIMMŮ/NA PODSTAWIE BAŚNI BRACI GRIMM

BRÉMŠTÍ MUZIKANTI MUZYKANCI Z BREMY

ADAPTACE / ADAPTACJA **LENA PEŠÁK, TOMÁŠ KOČKO** REŽIE A HUDBA / REŽYSERIA I MUZYKA **TOMÁŠ KOČKO**
SCÉNOGRAFIE, LOUTKY / SCENOGRAFIA, LALKI **MICHAL HEJMOVSKÝ** VÝROBA LOUTEK / WYKONANIE LALEK **PAVEL SKORKOVSKÝ**

HRAJÍ / WYSTĘPUJĄ: **DANIELA SEDLÁČKOVÁ, VALERIE SKALICKÁ / ANNA BANGOURA** (GOŠC.), **MACIEJ CYMOREK, ONDŘEJ VYHLÍDAL, JAKUB TOMOSZEK**

U všech mrkví! To by bylo, aby zvířátka nepřemohla loupežníky! A jak? Muzikou! Na cestě do Brém, do ráje všech muzikantů, zažijí nejedno dobrodružství, vymyslí tu úplně nejlepší písničku a na konec...? Chachá... to neprozradíme! Kočička, Pejsek, Oslík a Kohoutek to totiž pěkně roztočí!

Na chrupiací marchewkę! Czy to w ogóle możliwe, aby zwierzątka potrafiły rozprawić się z rozbójnikami? Jak to zrobią? Tego nie zgadniecie. Po- przez MUZYKĘ! W drodze do Bremy, do raju wszystkich muzykantów, przeżyją niejedną przygodę, wymyślą najlepszą piosenkę i w końcu...? Chachaa... tego

już wam nie zdradzimy. Przyjdźcie i sami zobaczcie. Kicia, Piesek, Osiótek i Kogut dadzą czadu!

Ten wesoły muzyczny spektakl czeka na swoich widzów. Z powodu sytuacji związanej z koronawirusem polska premiéra na razie nie odbyła się.

JOHN RONALD REUEL TOLKIEN

HOBIT HOBBIT

PODLE ROMÁNU HOBIT OD J. R. R. TOLKIENA
NA PODSTAWIE POWIEŚCI HOBBIT J. R. R. TOLKIENA

LICENCOVÁNO MIDDLE-EARTH ENTERPRISES/LICENCJI UDZIELA MIDDLE-EARTH ENTERPRISES
HOBIT™ SCZ LIC. TĚŠÍNSKÉ DIVADLO ČESKÝ TĚŠÍN

PŘEKLAD / TŁUMACZENIE **FRANTIŠEK VRBA** DRAMATIZACE / DRAMATYZACJA **MARIE A ZDENĚK HOŘÍNKOVÍ**

TŁUMACZENIE NA JĘZYK POLSKI **URSZULA BARON**

REŽIE / REŽYSERIA **PAVEL GEJGUŠ** SCÉNOGRAFIE, LOUTKY, KOSTÝMY / SCENOGRAFIA, LALKI, KOSTIUMY **IVA BARTOŠOVÁ**
HUDBA / MUZYKA **MICHAL SEDLÁČEK**

HRAJÍ / WYSTĘPUJĄ: **JOEL TOMOSZEK, JAKUB TOMOSZEK, DOROTA GRYCZ, WANDA MICHAŁEK, DANIELA SEDLÁČKOVÁ, JAN SZYMANIK, ONDŘEJ VYHLÍDAL**

Pohádkový příběh z dávné Středozemě o nebezpečném putování hobita Bilba Pytlíka a družiny trpaslíků. Spolu s čarodějem Gandalfem se vydají na dobrodružnou cestu za uloupeným pokladem, který střeží drak Šmak.

Bilbo Pytlík má moc rád svůj poklidný život, ale nenechte se mýlit. Dokáže vám, že i malý hobit může svou chytrostí a odvahou zdat nejednu překážku a bojovat za lepší svět. V Bilbo Pytlíkovi

je totiž daleko víc, než byste řekli. Vydejte se s námi do magického světa zlobrů, skřetů a elfů.

Toto krásné představení zatím čeká na své diváky. Z důvodu koronaviru zatím neproběhla česká ani polská premiéra.

Bajkowa opowieść odgrywająca się w Śródziemiu, o niebezpiecznej wyprawie hobbita Bilbo Bagginsa i kompanii krasnoludów. Razem z czarodziejem Gandalfem wyruszają w podróż w celu

odzyskania zagarniętych skarbów, których pilnuje smok Smaug. Bilbo Baggins udowodni wam, że nawet mały hobbit może dzięki mądrości i odwadze pokonać niejedną przeszkodę i walczyć o lepszy świat. W Bilbo Bagginsie tkwi bowiem o wiele więcej, niż wam się wydaje.

Ten piękny spektakl czeka na razie na swoich widzów. Z powodu sytuacji związanej z koronawirusem polska ani czeska premiéra spektaklu nie odbyły się.

JAKUB TOMOSZEK
KIEROWNIK ARTYSTYCZNY
BAJKI
UMÉLECKÝ ŠÉF BAJKY

**SIMONA NYITRAYOVÁ
KŘÍSTKOVÁ**
KIEROWNIK LITERACKI BAJKI
DRAMATURG BAJKY
[R. 2019]

LENA PEŠÁK
KIEROWNIK LITERACKI BAJKI
DRAMATURG BAJKY
[OD R.2020]

JAN SZYMANIK
DOROTA GRYCZ
WANDA MICHAŁEK

EWA KUS
DANIELA SEDLÁČKOVÁ
ONDŘEJ VYHLÍDAL

VALERIE SKALICKÁ
KRISTINA CZECH
ORGANIZATOR WIDOWNI
BAJKI
REFERENTKA BAJKY

PAVEL SKORKOVSKÝ
RZEŹBIARZ, LALKARZ
ŘEZBÁŘ, LOUTKÁŘ

ČESKÁ SCÉNA

2019

31. 8. muzikál KUBO hrajeme na Zámku Bruntál, zahajujeme sezonu a zároveň je to jedno z posledních představení, protože derniéra muzikálu KUBO se konala 11. 10 2019

7. 9. premiéra hry PAM VALENTINE LÁSKA MEZI NEBEM A ZEMÍ

21. 9. premiéra hry KLAUSE MANNA MEFISTO

23. 11. premiéra komické zpěvohry BEDŘICHA SMETANY A KARLA SABINY PRODANÁ NEVĚSTA – SPOLEČNÝ PROJEKT ČESKÉ SCÉNY A LOUTKOVÉ SCÉNY BAJKA TĚŠÍNSKÉHO DIVADLA

1.– 2. 12. dvoudenní zájezd s představením SNĚHURKA do Českých Budějovic

3. 12. pro ředitele příspěvkových organizací Moravskoslezského kraje hrajeme v ostravském divadle Jiřího Myrona GAZDINU ROBU GABRIELY PREISSOVÉ

9.–10. 12. pokračujeme v dlouholeté spolupráci a hostujeme s pohádkovým muzikálem FERDA MRAVENEK v Pardubicích.

2020

8.–9. 1. hostujeme s pohádkovým muzikálem FERDA MRAVENEK poprvé ve Znojmě a je zpečetěno, že ne naposledy.

25. 1. premiéra detektivky AGATHY CHRISTIE VRAŽDA V ORIENT EXPRESU

14. 2. GAZDINU ROBU GABRIELY PREISSOVÉ hrajeme poprvé v Zubří. Čekalo nás tady vřelé uvítání včetně frgálů a další nová spolupráce je zpečetěna

14. 3. se měla konat PREMIÉRA MUZIKÁLU PETRA ŠABACHA – IVANA HLASE – PETRA JARCHOVSKÉHO – JANA HŘEBEJKA – MIROSLAVA HANUŠE ŠAKALÍ LÉTA, ale z důvodu vládních protikoronavirových opatření se uskutečnila 12. září 2020. Nazvzdory všemu začínáme zkoušet muzikál ŠUMAŘ NA STŘEŠE

SCENA POLSKA

2019

5.10. premiéra „Akademii Pana Kleksa“, pierwsza premiéra w jubileuszowym 70. sezonie Sceny Polskiej, a zarazem 472. premiéra w historii SP

10. i 11.10. „Mayday” w Gorlicach i Kętach

12.10. „Tajemniczy ogród” w Skoczowie

PAŹDZIERNIK „Akademia Pana Kleksa” w Stalowej Woli, Lublinie, Łodzi i Częstochowie

LISTOPAD „Ania z Zielonego Wzgórza” w Bytomiu i Wrocławiu, „Mayday” w Żorach, „Opowieść wigilijna” w Oświęcimiu, Rybniku, Radomiu, Warszawie, Częstochowie, Łodzi, Stalowej Woli, Lublinie i Skoczowie

14.12. premiéra „Szkoly żon”

2020

STYCZEŃ „Akademia Pana Kleksa” w Oświęcimiu, Warszawie i Wrocławiu, „Mayday” w Rudzie Śląskiej, Dąbrowie Górniczej, Radomiu i Warszawie

15.2. premiéra „Nory”. Była to ostatnia premiéra zrealizowana zgodnie z planem, zanim wybuchła epidemia koronawirusa

18.2. pierwsza próba czytana „Zbrodni serca”

22.2. „Nora” w Czeskim Cieszynie to ostatni spektakl przed pandemią

LUTY „Makbet” w Teatrze im. A. Mickiewicza w Cieszynie, „Siedem zegarków kopidoła Joachima Rybki” w Skoczowie, „Lalka” w Łodzi, Lublinie, Warszawie i Rybniku

4.3. pierwsza próba czytana „Prywatnej kliniki”

3.– 5.3. wyjazd SP z „Tajemniczym ogrodem” do Oświęcimia, Wrocławia i Rybnika, gdzie 05. 03. SP zagrała ostatni spektakl w Polsce i od tej daty na razie do Polski nie wyjechała

13.3. zamknięcie teatru z powodu epidemii koronawirusa

18.4. miała odbyć się premiéra „Zbrodni serca”

15.5. pierwsza próba czytana „Skrzypka na dachu”

23.5. miała odbyć się premiéra „Prywatnej kliniki”

12.6. pokaz przedpremierowy „Zbrodni serca” z zachowaniem reżimu sanitarnego. Premiéra odbyła się dopiero 5 września 2020

LIPIEC zmarł Piotr Augustyniak (ur. 1932) i Witold Rybicki (ur. 1927) – nestorzy Sceny Polskiej, należeli do grona założycieli SP w 1951 r.

BAJKA 2019

8.9. Bajka odehrála představení „Obušku, z pytle ven“ na Burčákobraní v Parku A. Sikory v Českém Těšíně.

13. 9. Premiéra Bajky „Kvak a Žbluňk“ Arnolda Lobela v režii Simony Nitrayové-Křístkové.

15.9. Na 62. ročníku Bezručovy Opavy – festivalu všech podob umění Bajka zahrála představení „O zbojníku Ondrášovi“ v režii Tomáše Kočka.

19.9. – 22.9. 2. ročník festivalu LOUTKY DĚTEM. Diváci měli možnost zhlédnout představení Divadla Víti Marčíka, Divadla Lampion, Divadla loutek Ostrava, slovenského Divadla PIKI, marionetovou show Bence Sakardiho z Maďarska a dalších umělců.

20.9. Bajka v rámci festivalu Loutky dětem 2019 odehrála představení pro nejmenší „Kvak a Žbluňk“.

4.10. Premiera spektaklu „Žabek i Ropuch“ Arnolda Lobela.

11.10. Premiéra představení Gulliverovy cesty J. Swifta v režii Jiřího Hajdily.

13.10. W ramach teatralnego popołudnia dla dzieci i rodziców Bajka wystąpiła w Teatrze Elektrycznym w Skoczowie z przedstawieniem „Łabędzie z krainy Erin“.

20.10. V rámci Barmuseumfestu v Martině na Slovensku Bajka zahrála představení „Pinokio“.

23.10. W Bibliotece w Cieszynie Bajka przedstawiła przedszkolakom spektakl „O kiju samobiju“.

30.10. W Domu Narodowym w Cieszynie Bajka przedstawia dzieciom spektakl „O Słońcu, Księżycu i Wietrze“.

1.11. Premiera spektaklu „Podróże Guliwera“ J. Swifta w reżyserii J. Hajdily.

2.11. Na Festiwalu Moraw i Śląska Bajka przedstawia „Podróże Guliwera“.

3.11. Bajka przedstawia „Podróże Guliwera“ widzom Teatru Elektrycznego w Skoczowie.

2020

21.2. Premiéra hudební pohádky „Brémští muzikanti“ na motivy bratří Grimmů v režii Tomáše Kočka.

28.2. Bajka hostuje v Barmuseu Martin na Slovensku s představením „Kvak a Žbluňk“

31.5. W wieku 82 lat zmarł Bronisław Liberda – reżyser, scenograf, kompozytor, aktor oraz kierownik artystyczny Teatru Lalek Bajka w latach 1962-1983.

3.6. Bajka přijíždí s představením „Obušku, z pytle ven“ do Diakonie v Českém Těšíně a z důvodu koronaviru hraje ve venkovních prostorách pro klienty na balkónech.

7.6. Bajka hraje v TD nedělní představení pro děti „O slunečniku, měsíčníku a větrníku“.

17.6. Do Diakonie Žukov Bajka přijíždí s venkovním představením „Obušku, z pytle ven“.

21.6. Hudební pohádka „Brémští muzikanti“ potěšila děti, které navštívily TD.

26.6. Uskutěčnila se předpremiéra Hobita J. R. R. Tolkiena.

VÝSTAVY 2019

7. 9. Vernisáž výstavy Stanislav Havlík / Ohlédnutí za malováním do čtverce

16. 10. Vernisáž výstavy Gymnaziální momenty

26. 10. Vernisáž výstavy Marc Chagall / Ilustrace k bibli

1. 11. Panelová výstava k 30. výročí Sametové revoluce [Městská knihovna Český Těšín]

9. 12. Vánoční prodejní výstava Slezské diakonie

23. 11. Vernisáž výstavy Miroslav Duša / Loutky s duší

2020

6. 1. Vernisáž výstavy Daniel Kašpar / Propojení [ADRA]

25. 1. Vernisáž výstavy Samvel Parremuzyan / Malba

26. 2. Vernisáž výstavy mladých umělců z Gymnazium / výstava mladých výtvarníků z gymnázia Przenikanie XI / Pronikání XI. – Światło / Světlo

19. FESTIVAL DIVADEL MORAVY A SLEZSKA

Program 19. ročníku FDMS byl tentokrát rozdělen do dvou listopadových víkendů. Páteční a sobotní dopoledne byla vyhrazena pro dětská a studentská představení, večer se hrálo pro dospělé. Deset různorodých představení přitáhlo obecenstvo všech věkových kategorií.

Odborná porota ocenila hlavní cenou festivalu inscenaci Transky, body, vteřiny Divadla Petra Bezruče Ostrava v režii Tomáše Dianišky, představení získalo také cenu studentské poroty. Představitel hlavní role Zden Koubkové Jakub Burýšek si odnesl i cenu za herecký výkon mladého umělce.

Porotu zaujaly také herecké výkony festivalových hostů z Brna. V inscenaci Jméno je ocenili Martina Havelku za ztvárnění postavy Vincenta za nejlepší mužský herecký výkon a Alenu Antalovou za roli Elizabeth za nejlepší ženský herecký výkon.

Divácká cena zůstala na domácí půdě, za inscenaci Kočka na rozpálené plechové střeše ji získal český herecký soubor Těšínského divadla.

V závěru festivalu avizoval ředitel Těšínského divadla Petr Kracík záměr spojit pro příští, dvacátý ročník, dva těšínské divadelní festivaly v jeden. FDMS a festival Bez hranic budou v roce 2020 slavit kulatá výročí a k tomu si 100 let svého vzniku připomene i město Český Těšín.

Festival se konal pod záštitou hejtmána Moravskoslezského kraje Iva Vondráka, 1. náměstka pro kulturu Lukáše Curyla a starostky Českého Těšína Gabriely Hřebačkové. Partnerem festivalu byli Ministerstvo kultury ČR, Moravskoslezský kraj a město Český Těšín.

TĚŠÍNSKÉ DIVADLO
ČESKÝ TĚŠÍN

1. – 3. 11. 2019

8. – 10. 11. 2019

PROGRAM

Tennessee Williams
KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE
Těšínské divadlo, Česká scéna

Matthieu Delaporte, Alexandre de la Patellière
JMÉNO
Městské divadlo Brno

Jonathan Swift
GULLIVEROVY CESTY
Těšínské divadlo, Bajka

Zdeněk Jirotka
SATURNIN
Slezské divadlo Opava

Tomáš Dianiška
TRANSKY, BODY, VTEŘINY
Divadlo Petra Bezruče Ostrava

Gustaw Morcinek
SIEDEM ZEGARKÓW KOPIDOŁA JOACHIMA RYBKI
Těšínské divadlo, Scena Polska

Niccolò Machiavelli
MANDRAGORA
Komorní scéna Aréna Ostrava

Astrid Lindgrenová
RONJA, DCERA LOUPEŽNÍKA
Divadlo loutek Ostrava

Ivan Vyrpajev
OPILÍ
Národní divadlo Moravskoslezské Ostrava

Samuel Jokic
KOGUT W ROSOLE
Teatr Polski, Bielsko-Biała

19. FESTIVAL DIVADEL MORAVY A SLEZSKA

TĚŠÍNSKÉ DIVADLO

ČESKÝ TĚŠÍN

1. – 3. 11. 2019

8. – 10. 11. 2019

GULLIVEROVY CESTY

Těšínské divadlo, Bajka

JMÉNO

Městské divadlo Brno

KOČKA NA ROZPÁLENÉ...

Těšínské divadlo, Česká scéna

SIEDEM ZEGARKÓW...

Těšínské divadlo, Scéna Polska

TRANSKY, BODY, VTEŘINY

Divadlo Petra Bezruče Ostrava

TRANSKY, BODY, VTEŘINY

Divadlo Petra Bezruče Ostrava

**TĚŠÍNSKÉ
DIVADLO**

TĚŠÍNSKÉ DIVADLO ČESKÝ TĚŠÍN

JE PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACÍ ZŘIZOVANOU MORAVSKOSLEZSKÝM KRAJEM

REDAKCE PUBLIKACE **IVA LUPKOVÁ / ALICE OLMOVÁ / JOANNA WANIA / LENA PEŠÁK**

FOTO **KARIN DZIADKOVÁ / MIRO PAWELEK**

LAYOUT **MARIAN SIEDLACZEK**

TISK **PROPRINT S. R. O.**

VYDÁNO **2020**

TĚŠÍNSKÉ DIVADLO ČESKÝ TĚŠÍN, PŘÍSPĚVKOVÁ ORGANIZACE

OSTRAVSKÁ 67, ČESKÝ TĚŠÍN

WWW.TDIVADLO.CZ

PUBLIKACE VZNIKLA ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČESKÉ REPUBLIKY A MĚSTA ČESKÝ TĚŠÍN